

TORSDAG DEN 25. SEPTEMBER 2008

FORSÆDE: Marek SIWIEC

Næstformand

1. Åbning af mødet

(Mødet åbnet kl. 10.00)

2. Området med frihed, sikkerhed og retfærdighed 2007 (fremsatte beslutningsforslag): se protokollen

3. Bevillingsoverførsler: se protokollen

4. Den sociale velfærdspakke (anden del: sundhedspleje på tværs af grænserne) (forhandling)

Formanden. - Næste punkt på dagsordenen er redegørelser fra Rådet og Kommissionen om den sociale velfærdspakke (anden del: sundhedspleje på tværs af grænserne).

Roselyne Bachelot-Narquin, *formand for Rådet*. – (FR) Hr. formand, kommissær Vassiliou, John Bowis, ordførere, ordførere for udtalelsen, mine damer og herrer! Jeg vil gerne takke Parlamentet for at have accepteret, at vi udskød vores arbejds møde, som efter planen skulle have været afholdt i begyndelsen af denne måned.

Som De ved, lægger det franske formandskab stor vægt på høring og dialog i forbindelse med lovgivning. Jeg følte, det var afgørende, at jeg udvekslede synspunkter med mine ministerkolleger på det uformelle Europæiske Råd i Angers den 8. og 9. september, inden jeg mødtes med Dem for at fremlægge selvfølgelig ikke den franske holdning, men den holdning, som deles af alle 27 sundhedsministre i Rådet.

Hverken denne første udveksling af synspunkter eller det indledende arbejde i Rådets arbejdsgruppe vedrørende sundhed har sat mig i stand til at besvare alle Deres spørgsmål om dette særdeles komplekse og varierede emne, men jeg er sikker på, at vores møde i dag vil give kommissæren med ansvar for sundhed mulighed for at forklare Kommissionens vigtigste beslutninger og mig for at dele Rådets første indtryk med Dem.

Rådet støtter vedtagelsen af et direktiv om grænseoverskridende sundhedsydelser og patientrettigheder. Det ville være utænkeligt at overlade beslutningerne på dette område til EF-Domstolen. Efter min mening, som jeg deler med mine kolleger, skal dette ikke opfattes som en kritik af Domstolen eller af indholdet af dens afgørelser, som ofte sikrer patienterne væsentlige fremskridt. Ikke desto mindre bør sundhedspolitikken i Europa udvikles af de to medlovgivere, dvs. Dem og os, som resultat af en politisk og demokratisk dialog. Det må være vores fælles mål at skabe en lovgivningsramme, som kan styrke retssikkerheden.

Andet punkt: Delegationerne fra de 27 lande roste i Angers alle kvaliteten af det arbejde, der er udført gennem de seneste måneder og var enige om, at de var blevet hørt i de nylige høringer. Kommissær Vassiliou blev takket varmt for dette på det uformelle møde i Rådet. Det slovakiske formandskab har uden tvivl informeret Dem om, at Rådet var meget tøvende med hensyn til den indledende version af teksten, hvis brede linjer blev fremlagt for Rådet (beskæftigelse, socialpolitik, sundhed og forbrugerpolitik) den 19. december 2007. Kun et lille mindretal af medlemsstaterne støttede denne version. Der var faktisk tilsvarende stor modstand mod den her i Parlamentet, hvilket medlemmer af Parlamentet bekræftede over for mig under de forberedende høringer med det franske formandskab i Strasbourg, Bruxelles og Paris. Der er ingen tvivl om, at den politiske dialog med kommissær Vassiliou, som blev indledt, straks hun blev udnævnt, har bidraget til at skabe et sundt forhandlingsgrundlag, hvilket bifaldes af Rådet.

Tredje punkt: Tidsmæssigt kom dette forslag, som blev vedtaget i Kommissionen den 2. juli, for sent til, at vi kunne planlægge den første høring i løbet af vores formandskab, men vi vil stadig så vidt muligt presse på med forhandlingerne i Rådet, samtidig med at vi indgår i en politisk dialog med Parlamentet. I den retning har arbejdsgruppen vedrørende folkesundhed allerede behandlet direktivet ved flere lejligheder. Den afholder møde igen i morgen med henblik på at fortsætte gennemgangen af teksten artikel for artikel. På dette område vil Frankrig, ligesom inden for de øvrige politiske prioriteringer, spille sin rolle i formandstrioen ved at

samarbejde tæt med Tjekkiet og Sverige. Lad mig minde om, at spørgsmålet om europæisk sundhed til gavn for patienterne var en prioritet i vores fælles 18-måneders program.

Fjerde punkt: Hvad angår anvendelsesområdet for direktivforslaget, ved jeg fra mine samtaler med medlemmer af Udvalget om Det Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse, da de besøgte Paris i maj sidste år, at mange af Dem beklager beslutningen om at begrænse denne tekst udelukkende til patientmobiliteten, så den ikke omhandler spørgsmålet om mobilitet for sundhedsprofessionelle. I betragtning af, at jeg selv var medlem af Parlamentet på tidspunktet for afstemningen om Evelyne Gebhardts betænkning og forlod Parlamentet blot få dage før forhandlingen om Bernadette Vergnauds betænkning, kan jeg godt forstå årsagerne til denne beklagelse. Ved at udelade tjenesteydelser på sundhedsområdet fra direktivet om tjenesteydelser i det indre marked har vi skabt en gråzone, som ikke er fuldstændigt omhandlet i det nuværende direktivforslag, som kun omhandler patientmobilitet. Man kan endda sige, at direktivforslaget i højere grad fokuserer på at indarbejde og tilpasse Domstolens retspraksis end på at udelukke sundhedsydelse fra tjenesteydelsesdirektivet og dermed på visse medlemmers krav om et specifikt sektorinstrument for sundhedsydelser. Sundhedsministrene drøftede ikke dette emne. I den henseende er det alligevel kun et spørgsmål om tidsplaner, og Kommissionens beslutning kan forklares ved behovet for at reagere så hurtigt som muligt over for udfordringerne på området for patientmobilitet, som allerede dækker et meget bredt felt. Et direktiv med et bredere fundament, som omfattede mobilitet for sundhedsprofessionelle, ville helt sikkert ikke have haft nogen chance for at blive vedtaget inden valget i juni.

Femte punkt: Hvad angår indholdet af teksten, har vi endnu ikke behandlet alle de foreslåede bestemmelser. Formandskabet kan alligevel på nuværende tidspunkt sige, at forhåndstilladelse i forbindelse med hospitalsbehandling efter Rådets mening er et centralt spørgsmål for EU's medlemsstater. Dette kan endda beskrives som sundhedsministrenes primære betænkelighed. Under arbejdsfrokosten om emnet, som blev afholdt i Angers den 9. september, ønskede de ministre, der talte, at søge mod en bedre balance mellem patienternes individuelle ret til mobilitet og bevarelse af lovgivnings- og planlægningskompetencerne på nationalt plan til gavn for alle.

Teksten afspejler denne forbedrede balance navnlig ved at genindføre behovet for forhåndstilladelse i forbindelse med hospitalsbehandling. Formålet er ikke at sætte spørgsmålstejn ved Domstolens retspraksis, hvori det anføres, hvordan principperne om fri bevægelighed som fastlagt ved traktaten anvendes på sundhedsområdet, men at opfylde behovet for at indarbejde den balance, som Domstolen allerede har skabt i retspraksis mellem princippet om fri bevægelighed og medlemsstaternes lovgivningsmæssige kapacitet, i positiv lovgivning. Der skelnes faktisk mellem ambulant behandling, hvor sikringsordningen ikke kan kræve forhåndstilladelse, og hospitalsbehandling, hvor kravet om forhåndstilladelse forekommer at være en nødvendig og rimelig foranstaltning.

I en tid med alvorlige budgetbegrænsninger – aldrende befolkning, tekniske fremskridt – skal medlemsstaterne have mulighed for at have fuld kontrol over den behandling, de tilbyder i den henseende, herunder især hospitalsplanlægning. Som Domstolen selv har anerkendt, er et af formålene med planlægningen at sikre tilstrækkelig og permanent adgang til alsidig hospitalsbehandling af høj kvalitet inden for et nationalt område. Det er også en del af indsatsen for at styre omkostningerne og om muligt undgå spild af menneskelige, finansielle og tekniske ressourcer.

Jeg vil også fremhæve, at kravet om forhåndstilladelse sikrer, at behandling på tværs af grænserne kan ydes, så snart det er lægeligt begrundet. Dette anerkendes faktisk i lovgivningen om koordination af de sociale sikkerhedssystemer: Tilladelse må ikke nægtes, hvis den samme behandling ikke er tilgængelig inden for en rimelig tidsperiode. Vi må heller ikke glemme, at forhåndstilladelse også er en beskyttende foranstaltning for patienterne, da den sikrer, at behandling, der ydes i en anden medlemsstat, vil blive godtgjort.

Endelig vil direktivet, hvis vi fastholder det, som vi betragter som den korrekte fortolkning af Domstolens retspraksis, stadig sikre betydelige fordele ved at præcisere patienternes rettigheder, give dem den nødvendige information og sikre, at retspraksis fortolkes på en ensartet måde og derved anvendes universelt og konsekvent i alle EU's medlemsstater.

Jeg vil tage ordet igen ved slutningen af forhandlingen for at besvare Deres spørgsmål.

Androula Vassiliou, medlem af Kommissionen. – (EN) Hr. formand! Jeg har allerede haft lejlighed til at drøfte dette forslag i detaljer med forskellige berørte parter og deltagere i beslutningsprocessen. De vil muligvis erindre, at jeg fremlagde forslaget for Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevaresikkerhed efter dets vedtagelse i Kommissionen, og at vi havde en frugtbar udveksling af synspunkter. Og jeg har også haft mulighed for at udveksle synspunkter med forskellige nationale parlamenter og selvfølgelig medlemsstaterne

i forbindelse med sundhedsministrenes nylige uformelle møde i Rådet i Angers. Jeg er meget glad for at deltage i denne drøftelse nu, og jeg glæder mig til den sammen med Dem på plenarmødet. Jeg vil benytte lejligheden til at takke Roselyne Bachelot-Narquin for hendes støtte og for, at hun gav mig mulighed for at drøfte dette emne i detaljer med ministrene.

Jeg vil gerne sætte forslaget om patienternes rettigheder i perspektiv. Efter Domstolens adskillige drøftelser af spørgsmålet om de europæiske borgeres grundlæggende rettigheder, jf. traktaten, til at søge sundhedsydelser i den medlemsstat, de ønsker, og efter specifik anmodning fra Det Europæiske Råd og Parlamentet om at fremlægge et forslag med henblik på at regulere denne rettighed, efter at bestemmelserne vedrørende sundhedsydelser – med rette – var fjernet fra forslaget til et tjenesteydelsesdirektiv, vedtog Kommissionen forslaget om patientrettigheder i forbindelse med grænseoverskridende sundhedsydelser den 2. juli.

Det er uden tvivl det vigtigste initiativ på sundhedsområdet fra den nuværende Kommission. Formålet er at sikre patienterne bedre muligheder og adgang til sundhedsydelser, uanset hvor de bor, samtidig med at det nationale ansvar for organisationen af sundhedsydelserne respekteres.

Det har tre hovedformål: for det første at præcisere de betingelser, hvorunder patienterne vil være berettigede til at søge sundhedsydelser på tværs af grænserne og modtage godtgørelse, og at gennemføre det i praksis, hvis dette er den bedste løsning i netop deres situation, for det andet at garantere sikre sundhedsydelser af høj kvalitet på tværs af grænserne i hele Europa og for det tredje at fremme samarbejdet mellem sundhedssystemerne i Europa.

Det er, som jeg sagde, baseret på Domstolens retspraksis. Det er på den ene side i fuld overensstemmelse med traktaten og på den anden side med medlemsstaternes kompetencer med hensyn til organisation og levering af sundhedsydelser og lægebehandling.

Forslaget er opbygget omkring tre hovedområder.

Det præciserer og bekræfter for det første de fælles principper for alle sundhedssystemer i EU: universalitet, adgang til sundhedsydelser af god kvalitet, lighed og solidaritet. Det fremhæver det overordnede princip, som understreges af traktaten og Domstolen, om, at den medlemsstat, på hvis område sundhedsydelserne leveres, bærer det fulde ansvar for at fastlægge reglerne og sikre overensstemmelse med disse fælles principper.

For at hjælpe medlemsstaterne med at gøre dette princip mere gennemskueligt har vi forslået en tydeliggørelse af målsætningerne med hensyn til kvalitets- og sikkerhedsstandarder for de sundhedsydelser, der leveres på én medlemsstats område til patienter fra andre medlemsstater.

Vi har også indført en bestemmelse, som sikrer, at patienter fra andre medlemsstater nyder samme behandling som statsborgerne i den medlemsstat, hvor behandlingen udføres.

Direktivet afklarer for det andet patienternes rettigheder og de relaterede betingelser for at gøre brug af sundhedsydelser i en anden medlemsstat. For borgere i grænseregioner kan det f.eks. være nemmere at gøre brug af sundhedsydelser i udlandet end at rejse over lange afstande til det nærmeste sygehus i deres eget land.

Merværdien af sundhedsydelser på tværs af grænserne er også åbenbar for borgere, der søger specialbehandling, som kun kan ydes af meget få læger i Europa. Det kan f.eks. være tilfældet ved sjældne sygdomme.

Realiteten er dog, at de fleste patienter slet ikke er klar over, at de har ret til at søge behandling i et andet EU-land, og at de har ret til godtgørelse af en sådan behandling. Og selv om de har kendskab til denne rettighed, er reglerne og procedurerne ofte langt fra klare. Det er derfor vores mål at tydeliggøre dette med det nye direktiv: Alle patienter skal have samme klare oplysninger om og garantier for sundhedsydelser på tværs af grænserne.

Så længe behandlingen er dækket af patienternes nationale sundhedssystem, vil de i praksis få tilladelse til at modtage den pågældende behandling i udlandet og vil få refunderet op til udgifterne til den samme eller tilsvarende behandling i hjemlandet.

Vi tydeliggør også, at medlemsstaterne under de angivne omstændigheder har ret til at indføre grænser for godtgørelse eller betaling af hospitalsbehandling, der er modtaget i udlandet uden forhåndstilladelse, hvis der er klar risiko – endda potentiale – for underminering af det nationale sundhedssystem.

Direktivet tydeliggør desuden definitionerne af hospitalsbehandling og andre sundhedsydelser end hospitalsbehandling og forenkler på den måde procedurerne og betingelserne for sundhedsydelser på tværs af grænserne.

I denne sammenhæng vil jeg gerne understrege, at vi har opretholdt muligheden for at udvide begrebet "hospitalsbehandling" til sundhedsydelser, som ikke nødvendigvis kræver hospitalsindlæggelse, men som af natur er dyr eller kræver omfattende infrastruktur for at blive leveret korrekt.

Direktivet etablerer for det tredje en ny ramme for det europæiske samarbejde på områder, som vi har udpeget som centrale områder for fremtiden, og hvor vi skal handle sammen på EU-plan for bedre at håndtere de udfordringer, der ligger foran os. Dette sker i overensstemmelse med de principper, jeg nævnte tidligere, gennem et strømlinet og forbedret samarbejde, gennem fælles tekniske retningslinjer og gennem systematisk søgning efter bedste praksis.

Denne ramme vil i fremtiden understøtte udviklingen af et forbedret samarbejde på europæisk plan på områder, som f.eks. europæiske netværk af referencecentre, med henblik på at samle ekspertise, viden og lægelige kompetencer både inden for anvendt medicinsk forskning og inden for diagnosticering og behandling. Dette vil være særligt vigtigt, når vi taler om sjældne sygdomme, leveringen af nye behandlinger og den hurtige udbredelse af nye teknologier på sundhedsområdet.

Det andet område er vurdering af sundhedsteknologi, hvorved de mest effektive behandlinger identificeres på EU-niveau af de bedste eksperter fra medlemsstaterne og udbredes med henblik på at fremme deres anvendelse. Hvad angår nye behandlinger og deres høje omkostninger, skal vi i betragtning af de begrænsede tilgængelige ressourcer sikre, at de vælges og anvendes så effektivt som muligt.

Det tredje område er e-sundhed, hvor tiden er inde til at fremme tekniske krav med henblik på at sikre interoperabilitet på alle niveauer og hjælpe med – som et minimum – at etablere e-sundhed som en integreret del af fremtidens sundhedsydelser.

Der er for det fjerde behov for en bredere tilgang på EU-plan til indsamlingen af sundhedsdata vedrørende sundhedsydelser på tværs af grænserne for at forbedre overvågningen af virkningerne af de foreslåede foranstaltninger og forbedre vores epidemiologiske overvågning.

Endelig er der fremme af anerkendelsen af recepter i alle medlemsstater. Vi skal dog være opmærksomme på, at recepter, der er udstedt i en anden medlemsstat, kun vil blive godtgjort af patientens oprindelsesland, hvis lægemidlet er godkendt og godtgørelsesberettiget i den pågældendes oprindelsesland.

Lad mig også sige det klart: Dette initiativ handler ikke om at harmonisere sundhedssystemerne. Det handler ikke om at ændre rollerne inden for forvaltningen af sundhedsydelserne. Medlemsstaterne er ansvarlige for at beslutte, hvordan de vil organisere deres systemer, hvilke fordele de vil tilbyde deres borgere, og hvilke behandlinger og lægemidler de vil betale for. Det vil fortsat være tilfældet.

Med dette forslag til lovgivning ønsker vi i dag og i fremtiden at give patienterne de muligheder og oplysninger, de skal bruge for at få adgang til den sikreste og mest passende behandling af høj kvalitet, uanset hvor denne behandling er tilgængelig i Europa. Øget samarbejde mellem sundhedssystemerne vil skabe mere solidaritet og forbedre tilgængeligheden af sundhedsydelser.

Målet med den foreslåede lovgivning er netop at bane vejen for bedre sundhedsydelser i hele Europa.

Direktivet drøftes allerede, som Roselyne Bachelot-Narquin sagde, i Rådet, og jeg håber, at drøftelserne også vil forløbe glat i Parlamentet, og at de i sidste ende vil bære frugt.

(Bifald)

John Bowis, for PPE-DE-Gruppen. – (EN) Hr. formand! Vi kender alle spørgsmålet: Hvad gør Europa for mig? Her er et svar: Europa giver en ny mulighed for alle patienter. Det er godt nyt, men vi skal sikre, at det fungerer, og vi skal arbejde sammen – de tre institutioner og bestemt også her i Parlamentet – for at få det til at fungere. Men vi taler om retsafgørelser. Vi taler ikke om et tomt stykke papir, så vi starter ikke fra bunden. Vi skal tage disse afgørelser i betragtning.

I henhold til disse afgørelser har man – forenklet sagt – ret til at rejse til en anden medlemsstat og blive behandlet, hvis man står over for en unødigt lang ventetid inden behandling, og få regningen sendt hjem, hvis blot omkostningerne er sammenlignelige, og hvis behandlingen normalt er tilgængelig. Det er lige ud ad landevejen. Da jeg fremlagde min betænkning om patientmobilitet her i Parlamentet, blev den modtaget med overvældende accept. Vi sagde, at dette først og fremmest var en beslutning, der skulle træffes af politikere, ikke af jurister.

(FR)Lad mig, Roselyne Bachelot-Narquin, citere Jean Giraudoux, "Ingen poet har nogensinde tolket naturen så frit, som en jurist fortolker sandheden".

(EN) Derfor ønsker vi, at politikere, og ikke jurister, fortolker dette. Derfor ønsker vi retssikkerhed, så alle ved, hvor de står: regeringer, sundhedssektoren, patienter og læger. Og derfor skal vi få det til at fungere for patienterne og for sundhedssektoren. Det skal være en mulighed og ikke et mareridt for sundhedsforvaltningen i hjemlandet.

Så vi har nogle spørgsmål. Vi har spørgsmål, som patienten har ret til at få besvaret. Er jeg berettiget? Hvis ja, hvordan skal jeg så forholde mig? Hvordan kan jeg kontrollere, hvor jeg kan tage hen, og hvilken læge jeg får? Hvilke valgmuligheder har jeg? Er der krav om fortrolighed? Og hvad sker der, hvis noget går galt?

Det er alle disse spørgsmål, vi skal finde svar på. Så er der også en række problemstillinger, vi skal drøfte her. Nogle af disse er allerede blevet rejst.

For det første forhåndstilladelse. Mit instinkt siger, at for hospitalsbehandling med indlæggelse er det rimeligt med forhåndstilladelse. Domstolen sagde ikke, at dette i sig selv var forkert. Den sagde, at det var forkert at afslå at give den, så vi skal overveje dette meget omhyggeligt.

Vi skal også overveje problemet med recepter. Ja, jeg kan forstå, at hjemlandet skal have ret til at beslutte, hvad der ordineres, men hvis man ordineres et forløb af lægemidler i forbindelse med behandlingen i en anden medlemsstat, og man derefter tager hjem og får at vide, at man ikke kan få resten af forløbet – hvor står man så som patient? Det er den slags spørgsmål, vi skal besvare.

Et andet problem er godtgørelse. Patienter ønsker ikke at være tvunget til at rejse med lommen fuld af kontanter. Det skal være muligt at få sendt regningen hjem gennem, mener jeg, et centralt clearinginstitut.

Men dette er en foranstaltning for patienterne – ikke for ydelserne – det er til en anden dag. Det er patienterne, der er i centrum her – patienter, ikke jurister – og det er for alle patienter, ikke kun nogle få.

Dagmar Roth-Behrendt, for PSE-Gruppen. – (DE) Hr. formand, mine damer og herrer! Vi taler i dag om et forslag, som i sandhed fokuserer på mennesker i EU, dvs. patienter. Jeg er meget taknemmelig for kommissærens introduktion, og jeg vil også takke Markos Kyprianou for det grundlæggende arbejde, han har udført i en vanskelig tid.

Hvorfor kalder jeg det en vanskelig tid? Fordi medlemsstaterne i mange tilfælde er de sidste tilbageværende fossiler i EU, som er mejslet i sten og ude af stand til at forstå, at mennesker er fokuspunktet, og som tror, at verden drejer sig om dem og deres systemer. Det er ikke tilfældet. Fokus er på patienterne, som er det svageste led i vores samfund, fordi de er syge og svage.

Hvis vi taler om patientmobilitet i dag, selv om vi ved, at dette faktisk er en rettighed på det indre marked, hvilket betyder, at det burde have været anvendt i mere end 20 år, bør vi overveje, om dette er en tidssvarende forhandling, og om medlemsstaterne har fulgt med tiden. Det kan jeg sige, at de ikke har! Hvis Eurobarometer i dag fortæller os, at 30 % af alle borgere i EU ikke er bekendt med deres ret til at få behandling uden for deres eget land, så har alle medlemsstaterne ikke forstået tingene rigtigt. De har ikke oplyst borgerne om deres rettigheder. De har ikke fortalt dem, hvad de har ret til, og hvilke muligheder patienter har.

Ja, jeg er enig med John Bowis og andre her, og også kommissæren, i at medlemsstaterne selvfølgelig skal bevare deres autonome sundhedssystemer. Vi nærer intet ønske om at blande os i det, men vi ønsker at sikre, at patienter har fri bevægelighed.

I forbindelse med medlemsstaternes autonomi anerkender jeg også behovet for at kunne planlægge frem i tiden, navnlig når det drejer sig om behandling, der kræver hospitalsindlæggelse. Derfor må tilladelse nødvendigvis være et af de centrale emner i vores drøftelser. Det har John Bowis allerede påpeget.

Netværk og informationscentre skal sikre, at patienterne ved, hvad de har tilladelse til at gøre, men de skal også vide, hvor de kan få den bedste behandling – uanset om det er i Tyskland eller på Cypern – så de har mulighed for at blive helbredt.

Hvis det lykkes os at forbedre kvaliteten af sundhedsydelserne og borgernes adgang til sundhedsydelser tæt på hjemmet, vil det uden tvivl være et fantastisk resultat, og man behøver ikke længere shoppe rundt. Det er, hvad vi egentlig ønsker.

Jules Maaten, for ALDE-Gruppen. – (NL) Hr. formand, kommissær Vassiliou, minister Bachelot-Narquin! I sidste uge deltog jeg i præsentationen af et nyt websted om patientrettigheder på alle sprog, som var tilrettelagt af min danske kollega i ALDE-Gruppen, Karen Riis-Jørgensen.

Der var en kvinde fra Danmark, som var meget tæt på ikke at have kunnet være der. Hun havde brystkræft og kom ingen vegne i det danske system, fordi hun havde det forkerte antal tumorer. Hvis hun havde haft fem tumorer, ville hun have fået behandling, men hun havde syv og var dermed ikke berettiget i henhold til kriterierne. Hun var derfor nødt til at slippe af med to tumorer, inden hun kunne få hjælp. Kort sagt en evig kamp. Til sidst fandt hun faktisk hjælp i Tyskland. Hun klarede det – hun lånte penge fra venner og familie og tog til Tyskland, hvor hun fik behandling. Hendes sekundære symptomer er nu forsvundet. Hun er helbredt, hvis man nogensinde kan sige, at man er helbredt for kræft.

Det er umenneskeligt, at tvinge nogen – ét menneske – til at kæmpe imod et system på et tidspunkt, hvor hun er syg, på et tidspunkt, hvor hun er så svag, som hun overhovedet kan blive. Så sætter man systemet højere end patienten. Det er efter min mening fuldstændigt uacceptabelt! Danskerne endte med at betale for en stor del af behandlingen, og alt endte godt. Men dét, som denne kvinde skulle igennem, var ikke nogen undtagelse. Det sker alt for ofte.

Kommissionens forslag er derfor et kæmpe skridt fremad i indsatsen for at hjælpe disse patienter, og min gruppe støtter det meget gerne. Vi skal også sikre, at denne forhandling ikke ender med at blive en ideologisk forhandling. Det er ikke blot et andet direktiv om sundhedsydelser. Det handler ikke om, hvordan vi reformerer sundhed i EU. Det handler ikke om, hvorvidt vi skal have et frit marked for sundhedsydelser. Det handler efter min mening heller ikke om subsidiaritet. Spørgsmålet er ikke, om beføjelserne ligger hos medlemsstaterne eller hos EU. Nej, spørgsmålet er, om patienterne sejrer eller ej. Det er i virkeligheden det eneste, der tæller. Vi er bestemt nødt til at drøfte alle disse andre forhold, måske være grundlæggende uenige om dem i valgkampagnen, men efter min og min gruppes mening er det ikke dem, vi behandler i dag.

Vi forsøger ikke at harmonisere sundhed. Tiden er ikke den rette til det, og måske det alligevel slet ikke er muligt. Men vi skal lære at udnytte de muligheder, som EU giver os, dvs. de stordriftsfordele, som vi kan udnytte, så reel specialisthjælp kan ydes til mennesker med sjældne sygdomme. Den mulighed har selvfølgelig eksisteret i årevis, men nu kan og skal vi virkelig udnytte dem.

Afslutningsvis vil jeg sige, at Parlamentet i sidste uge afholdt et møde med Dagmar Roth-Behrendt som vært, hvor European Patient Forum fremlagde dets manifest. Det glæder mig at se, at patienterne giver lyd fra sig, fordi det er bidrag fra patienterne, vi har brug for. Vi står nu for at skulle træffe en demokratisk beslutning, som følger den vej, juristerne har banet. Men beslutningen vil nu blive truffet af de rigtige, nemlig de folkevalgte repræsentanter.

Ryszard Czarnecki, for UEN-Gruppen. – (PL) Hr. formand! Det er en skam, at vi ikke havde mulighed for at drøfte netop dette emne på det foregående møde, hvor vi drøftede de to foregående lovgivningsforslag. Men bedre sent end aldrig, som man siger. Det glæder os, at Kommissionens forslag faktisk går i den retning, som Parlamentet har ønsket, og som Parlamentet opfordrede Kommissionen til i den henseende.

Hvis Europa reelt skal være et Europa uden grænser, så skal dette først og fremmest ske på sundhedsområdet. Hvis vi kan garantere sundhedsydelser til indbyggerne i medlemsstaterne, viser vi, at vi virkelig har gjort noget for de europæiske skatteydere og vælgere. Når alt kommer til alt, er den almindelige polak ligesom den almindelige ungare, cypriot, englænder og italiener mere interesseret i, om han kan få adgang til sundhedsydelser i udlandet, når han er på ferie, eller om han kan rejse til udlandet netop for at få adgang til et højtspecialiseret hospital, end han er i Lissabontraktaten.

Endelig mener jeg, at de foranstaltninger, som vi drøfter i dag, virkelig kan forbedre sundhedsydelserne for udlændinge og samtidig øge EU's autoritet, en autoritet, der på det seneste er blevet rystet af ideologiske forhandlinger og gennem forsøg på at pålægge EU-borgerne uønskede institutionelle løsninger.

Jean Lambert, for Verts/ALE-Gruppen. – (EN) Hr. formand! Jeg glæder mig meget over i hvert fald Rådets redegørelse i forbindelse med netop dette direktiv samt dets begrænsninger og kontekst. Som Parlamentets ordfører for opdateringen af forordningen om koordinering af de sociale sikringsordninger og som dets ordfører for gennemførelsesforordningen har jeg en særlig interesse i dette, fordi spørgsmål om godtgørelse – hvordan den ydes, hvilke oplysninger der gives, hastighed, metode osv. – falder inden for den pågældende forordnings anvendelsesområde. Når vi taler om emner som sundhedsydelser til mennesker, der er på ferie i et andet EU-land, skal vi efter min mening huske, at det hører ind under det europæiske sygesikringskort og under koordineringen af de sociale sikringsordninger. Det er klart.

Hvad direktivet sigter mod, er at samle nogle af de problemstillinger, der ikke nødvendigvis er omhandlet i den pågældende forordning, op, og jeg mener, vi skal være opmærksomme på, hvor skillelinjen går. Spørgsmålet om forhåndstilladelse er selvfølgelig et meget vigtigt spørgsmål. Jeg mener, vi skal holde os det klart, at vi ikke taler om en absolut ret for patienterne til at rejse og blive behandlet i EU under deres nationale ordninger med hensyn til godtgørelse fra deres nationale systemer. Det er en begrænset ret, og jeg mener, vi skal holde os dette klart.

Vi skal også holde os det klart, at der i henhold til dette direktivforslag, som jeg forstår det, vil blive betalt for ydelser, som er tilgængelige under den nationale ordning, ikke for nye eller andre behandlinger, hvilket igen begrænser den ret, som vi taler om, i forbindelse med netop dette direktiv.

Der er ingen tvivl om, at forhåndstilladelse skal administreres bedre, og at ikke kun patienterne, men også de involverede administrationer skal forstå, hvad det er, og hvordan det skal fungere hurtigt, når det drejer sig om et lægeligt behov. Det er det kriterium, Domstolen har fastlagt: lægeligt behov. Administrationerne skal derfor afspejle dette, ikke nødvendigvis deres eget omkostningsgrundlag.

Der er meget at glæde sig over i dette direktiv, og problemstillinger i forbindelse med bedste praksis, kvalitet, retssikkerhed, placering af ansvar er også vigtige. Som John Bowis nævnte, skal vi også gå videre med spørgsmål om, for eksempel, fortsat pleje og recepter, der muligvis ikke er gyldige i andre medlemsstater på grund af deres separate systemer. Men vi skal også være varsomme – og dette gælder i lige så høj grad for gennemførelsesforordning nr. 883 som for dette direktiv – med, at vi ikke hjælper patienter med at opnå gevinst ved at spille de forskellige systemer ud mod hinanden. Jeg mener ikke, at det på nogen måde vil gavne sundhedssystemerne.

På vegne af min gruppe vil jeg gerne understrege, at en forøgelse af de grænseoverskridende sundhedsydelser i sig selv ikke er et mål. Dagmar Roth-Behrendt sagde, at de fleste patienter ønsker at blive behandlet hjemme og modtage hurtig kvalitetsbehandling der, så forøgelse af omfanget som sådan er ikke et mål. Der er fremsat mange påstande om virkningerne af at forsøge at forøge omfanget af sundhedsydelser på tværs af grænserne, som vi efter min mening skal se på med skepsis, og jeg er glad for, at forhandlingen har afspejlet dette.

Der er mennesker, som hævder, at dette skaber konkurrence, at det forbedrer de nationale standarder, og endda at vi skal åbne markedet netop med henblik på at øge og stimulere sundhedsydelser på tværs af grænserne. Parlamentet har gjort sit standpunkt meget klart: Sundhed er ikke en tjenesteydelse på linje med bilforsikring. Sundhedssektoren spiller en særlig rolle, og dens brugere er ikke kun forbrugere, men mennesker, som er i nød, og som kan være sårbare.

Mange af dem, som fortæller os, at flere sundhedsydelser på tværs af grænserne er en fordel, forsikrer os også om, at det kun omfatter 2-3 %. Jeg vil gerne vide, hvilke estimater der foreligger for fremtiden, og hvilken virkning dette vil have for de 98 % af borgerne, der ikke rejser ud, og som i øjeblikket ikke ønsker at gøre det.

Roberto Musacchio, for GUE/NGL-Gruppen. – (IT) Hr. formand, mine damer og herrer! Jeg beklager, men jeg deler ikke mine kollegers optimisme, da jeg er overbevist om, at dette direktiv vil gøre mere for erhvervslivet end for sundheden: en slags Bolkestein-direktiv, blot for sundhed.

Det afgørende punkt for Europa må være, at hver borger skal have ret til den bedst mulige behandling i sit eget land. Den urørlige ret til at blive behandlet ethvert sted vil ellers maskere den kendsgerning, at behandling ikke er tilgængelig hjemme – en kendsgerning, der ikke kan kategoriseres som spørgsmål om subsidiaritet. Den dækker også over interesserne for de personer, der søger at spekulere i sundhed, som giver forsikringsselskaberne stor indtjening og medfører øgede omkostninger for borgerne og de europæiske sundhedssystemer.

Et direktiv, som efter min mening er en fejl, fordi det ikke omhandler harmonisering eller den universelle karakter af den ydelse, som Europa skal sikre, og fordi det ikke tager udgangspunkt i, at sundhed er en ret, som den offentlige sektor skal garantere, og som ikke kan overlades til borgernes evne til at tegne privat forsikring. Fagforeningerne er med rette meget bekymrede, og vi deler deres bekymring.

Derek Roland Clark, for IND/DEM-Gruppen. – (EN) Hr. formand! Kernen i denne pakke – at rejse med henblik på anden behandling end hospitalsbehandling uden for hjemlandet – er hjemlandets finansiering, dog begrænset til det beløb, behandlingen ville have kostet der. Der er derfor fordele ved at tage til et land, hvor behandling er billigere, så længe den er bedre. Sundhedsturister skal finde frem til forskellen mellem udgifterne der, hvor de behandles, og hjemlandets leveringsgrundlag. Ja, rejseudgifterne dækkes af hjemlandet,

men på hjemlandets eget niveau, hvilket betyder, at sundhedsturisten skal afholde de yderligere behandlingsudgifter og sandsynligvis de overskydende rejseudgifter. De fattigste har ikke råd til at gøre det, og de ender med at få den ringeste behandling. De rige kan gøre det, men de vælger sandsynligvis privat behandling alligevel. Hvad angår ventelister: Hvis et lands sundhedssystem er dyrt og dårligt, får det ingen problemer med sundhedsturister, men hvis det er billigt og godt, kan det hurtigt blive overbelastet. Dette vil derfor skabe et sundhedssystem med to spor. Er det, hvad de kalder en utilsigtet bivirkning?

Luca Romagnoli (NI). – (IT) Hr. formand, mine damer og herrer! Fire ud af hundrede borgere i Europa rejser til udlandet for at få behandling. Efter min mening er sundhedsturisme et symptom på lokale mangler og en mangel på ydelser. Det italienske sundhedssystem bruger hvert år omkring 40 mio. EUR på italienere, der rejser til andre lande for at få behandling, og det omfatter naturligvis ikke privat forsikring.

Hvad skyldes det? Uden tvivl de meget lange ventelister på ydelser. I Italien skal borgerne f.eks. vente 300 dage på en prostataoperation og meget ofte en måned eller mere på en CT-scanning. For det andet skal de betale for ydelser, som f.eks. tandbehandling og kosmetiske operationer, i Italien og ikke i andre lande. For det tredje – og det vil jeg gerne gøre alle opmærksomme på – rejser borgerne til udlandet for at få gavn af teknikker, f.eks. kunstig befrugtning, som er forbudte eller delvist forbudte i deres eget land, eller som er fuldstændigt ulovlige, f.eks. køb menneskeorganer – hvor Indien er et trist eksempel, men hvor der har været lige så mange triste eksempler i andre lande inden deres tiltrædelse til EU.

Alt i alt bliver borgerne sundhedsturister, fordi der tilbydes ydelser, som er af høj kvalitet, og som er mindre dyre. I mange tilfælde bør EU's tilsyn dog skærpes, både som en garanti for forbrugerne og for at sikre lige konkurrencevilkår. Den sociale sammenhæng, hvori disse ydelser leveres, er ofte en blanding af offentlig og privat i de lande, der er tiltrådt for nylig. Jeg vil derfor, kommissær Vassiliou, før og over de principper, De har fokuseret på, anbefale streng overvågning af overholdelsen af de eksisterende forordninger, som foreskriver brug af råvarer, CE-mærket og dokumenter om overensstemmelse, fordi sikkerheden ved medicinsk udstyr og behandling skal garanteres. Lad os ikke glemme, at der altid er nogen ...

(Formanden afbrød taleren)

Charlotte Cederschiöld (PPE-DE). – (SV) Hr. formand, kommissær Vassiliou, fru minister! Nu har vi europæiske parlamentsmedlemmer chancen for at vise, at vi netop er dette – europæiske parlamentsmedlemmer. At vi forsvarer traktaten og de rettigheder, den giver os. At vi lovgiver med patienternes bedste for øje, ikke for at beskytte og støtte den protektionisme, som nogle gange tegner forhandlingen. At vi ønsker at skabe merværdi i samarbejdet for at give vores patienter den bedst mulige behandling, uanset hvad det måtte være.

Det forslag, som kommissær Vassiliou har fremlagt, er et godt udgangspunkt, som bør roses. Vi skal fuldføre det, hun har påbegyndt, og sikre, at der ikke indføres unødvendige bureaukratiske hindringer. Det betyder klart sagt, at medlemsstaterne ikke har ret til at forhindre den frie bevægelighed uden grund. Krav om forhåndstilladelse kan kun pålægges i særlige tilfælde – hvis de er anført på Kommissionens liste, eller hvis der er risiko for massevandring af patienter, som ville underminere sundhedssystemet. Tanken om, at det kan kræves, blot fordi så få patienter har valgt at søge behandling i udlandet, er højst usandsynlig. Udgangspunktet er derfor: ingen forhåndstilladelse. Alt andet ville være i strid med traktaten.

Næste fase i arbejdet for at etablere betingelser for optimale sundhedsydelser er at gennemføre direktivet korrekt. Syge mennesker bør ikke være tvunget til at gå til Domstolen for at få godkendt deres rettigheder og for at få underkendt uberettigede krav om forhåndstilladelse. Domstolen vil afsige kendelser for fri bevægelighed, men til en høj pris, hvad angår udgifter og helbred for de patienter, der skal søge håndhævelse af deres rettigheder hver eneste gang! Jeg håber virkelig, at vi kan undgå dette, og jeg opfordrer mine kolleger og rådsformanden til at hjælpe os. Jeg er helt overbevist om, at kommissær Vassiliou vil hjælpe os.

Bernadette Vergnaud (PSE). – (FR) Hr. formand, Roselyne Bachelot-Narquin, hr. kommissær, mine damer og herrer! I forlængelse af min initiativbetænkning om sundhedsydelser, som Parlamentet vedtog den 23. maj 2007, forslår Kommissionen nu som en del af den sociale velfærdspakke et direktiv, der udelukkende omhandler patientrettigheder i forbindelse med grænseoverskridende sundhedsydelser.

Jeg beklager derfor, at denne tekst har et så lavt ambitionsniveau og ikke omhandler de mange interne udfordringer, der skal løses for at bekæmpe den stigende ulighed inden for sundhedssektoren, herunder befolkningens aldring, sociale uligheder, geografisk afsondring og problemer med den medicinske demografi. På et område, som er så vigtigt for Europas borgere, kan Rådet og Parlamentet ikke blot kodificere Domstolens afgørelser. Vi skal finde en bestemt balance, som vil sikre både retten for patienterne – som ikke blot er

forbrugere – til grænseoverskridende sundhedsydelser og lige adgang for alle til kvalitetsydelser med solidaritetsbaseret ansvar. På den måde kan vi sikre social og territorial samhørighed og respekt for subsidiaritetsprincippet. Der er stadig en foruroligende gråzone med hensyn til definitioner, f.eks. forhåndstilladelse og begrebet hospitalsbehandling. Vi har brug for tydeliggørelse, så vi ikke åbner op for forskelsbehandling, der skaber et sundhedssystem i Europa med to hastigheder i stedet for egentlig merværdi i Europa.

Der kan ikke sættes pris på sundhed, men det har sine omkostninger. Direktivet – og det er en god ting – bekræfter på den anden side både subsidiaritetsprincippet og behovet for tættere samarbejde for at bringe de medicinske forskningsnet og patientinformationscentre tættere på hinanden.

Forhandlingen indledes. Vi skal have en dybdegående og frugtbar forhandling, ikke blot en forhastet forhandling. Alle berørte parter bør deltage med henblik på at opbygge en ægte europæisk social model.

Elizabeth Lynne (ALDE). – (EN) Hr. formand! Hvorfor skal en patient miste synet, mens han venter på en operation for grå stær i Det Forenede Kongerige, når han kan få den i en anden medlemsstat? Og hvorfor skal en patient, der med store smerter venter på en hofteoperation, ikke udnytte de manglende ventelister i visse medlemsstater oftere til en lavere pris end i hjemlandet? Og hvorfor skal hjertepatienter vente i månedsvis på en ballonudvidelse af arterierne, når de ikke behøver det?

Hvis en læge foreskriver en behandling, og den ikke kan leveres hjemme, så skal vi have en retlig ramme, der sikrer, at vi kan søge den andre steder. Alt for ofte er det de fattigste, der udsættes for forskelsbehandling og ulighed på sundhedsområdet. Derfor skal vi sørge for, at medlemsstater kan give tilladelse til behandling i et andet land, inden behandlingen gennemføres. Vi må ikke begrænse de grænseoverskridende sundhedsydelser til de borgere, der har råd til den.

På samme måde må dette nye direktiv ikke forringe standarderne for plejen af de borgere, der vælger at blive hjemme. Vi skal også sørge for, at der iværksættes sikkerhedsforanstaltninger, så patienternes rettigheder og sikkerhed altid kommer først. Derfor er det afgørende, at der udvikles et system, så patienternes journaler kan udveksles mellem patienternes hjemland og det land, hvor de modtager behandling.

Vi skal desuden udvikle et kompensationssystem for patienter, der får unødige men under behandling i et andet EU-land. Hvad angår deling af bedste praksis glæder jeg mig over artikel 15 i direktivforslaget, som omhandler et system af europæiske netværk af referencecentre. Disse ekspertisecentre kan være en nyttig kanal til deling af viden, uddannelse og udveksling af information. Alt for ofte ser vi på sundhedsydelser – erhvervede infektioner eller retningslinjer for kræftscreening. Svaret ligger lige for, og det er på tide, at vi begynder at lære mere effektivt af hinanden.

Ewa Tomaszewska (UEN). – (PL) Hr. formand! De vigtigste udfordringer på sundhedsområdet, som vi står overfor i dag, er forbedring af sundheden for de ældre, forberedelse af behandlingen af geriatriske lidelser i den aldrende befolkning, universel adgang til et passende niveau af sundhedsydelser, sikring af finansiell stabilitet for de nationale sundhedssystemer med særligt fokus på adgang til sundhedsydelser for handicappede, børn, ældre og borgere fra fattige familier, garanti for patienternes ret til sundhedsydelser på tværs af grænserne, etablering af grænseoverskridende elektronisk interoperabilitet for lægejournaler, samtidig med at vi sikrer beskyttelse af personlige oplysninger, og sikring af gode arbejdsforhold for de ansatte i sundhedssektoren.

De konkrete foranstaltninger, der foreslås i den sociale pakke for at møde disse udfordringer, f.eks. udformning af en meddelelse om opfyldelsen af den aldrende befolknings behov eller udformningen af en grønbog om de ansatte i sundhedssektoren, giver os et vist håb om, at vi ikke forbliver på ønskestadiet. Jeg glæder mig over den store opmærksomhed omkring spørgsmålet om sundhedsydelser på tværs af grænserne, som er så vigtigt i denne tid med stigende migration.

(Formanden afbrød taleren)

Eva-Britt Svensson (GUE/NGL). – (SV) Hr. formand! Direktivet betyder, at EU får større beføjelser på sundhedsområdet, og jeg er modstander af, at dette område åbnes op for EU-lovgivning. Sundhedsydelser er og skal forblive medlemsstaternes område. Tanken om, at patienter skal binde an med en form for sundhedsturisme, er en forkert prioritering af vores fælles sundhedsressourcer. Det nye grundlæggende princip om, at vi skal have ret til sundhedsydelser i et andet EU-land uden forhåndstilladelse, åbner op for en hurtigbane for de unge, sprogkyndige og relativt raske personer, og vi risikerer at lede ressourcer væk fra dem, der har større behandlingsbehov, f.eks. ældre og handicappede. Alle bør have ret til behandling, hvis

de bliver syge i et andet EU-land, men den ret har vi allerede, uden at der skal indføres ny lovgivning på området. Sundhedsydelser forbliver et nationalt politikområde.

Hanne Dahl (IND/DEM). – (DA) Hr. formand! Vi ønsker alle den hurtigste og bedste behandling, hvis vi bliver alvorligt syge, men jeg ønsker ikke en amerikansk model, hvor de ressourcestærke borgere modtager den bedste behandling, og de svage i samfundet modtager en andenrangsbehandling – hvis de er heldige. Hvis de er uheldige, modtager de slet ingen. Derfor må vi slå nogle grundlæggende principper fast. Alle skal have fri og lige adgang til sundhedsydelser, og behandling skal foregå efter tur og behov. Dvs., at en offentlig myndighed må foretage en visitation for at sikre, at det er et lægefagligt skøn, der afgør, hvad tur og behov er. Den mest syge skal behandles først, ikke den rigeste. For alle borgers frie og lige adgang til sundhedsydelser vil det være en vej frem at se de offentlige tilskud til behandlinger på privathospitaler samt skattefradrag til privat sygeforsikring efter i sømmene. EU's lovgivning skal ikke indrettes efter et ideologisk skoleridt baseret på det indre marked. Den skal følge et spor, der skaber et fleksibelt system i Europa, hvor alle borgers minimumsrettigheder i forhold til behandling sikres.

Irena Belohorská (NI). – (SK) Direktivet om patientrettigheder i forbindelse med grænseoverskridende sundhedsydelser søger at løse et akut problem.

Dette problem er konflikten mellem subsidiariteten af sundhedssystemerne og EU-borgernes ret til fri bevægelighed og også deres grundlæggende menneskeret til adgang til sundhedsydelser. Fri bevægelighed er en ret for alle borgere, der bor i en medlemsstat, og hans helbred følger med ham. Hvis han ikke har adgang til sundhedsydelser, ville de være en alvorlig hindring for hans frie bevægelighed. Det er umuligt at skabe fuldstændig lighed mellem ydelser på grund af skatteforskelle mellem landene med hensyn til sundhedsydelser og på grund af forskellige behandlingssatser i landene.

Mange politikere er bekymrede for udviklingen af sundhedsturisme, navnlig fra øst, men deres frygt er ubegrundet. Det er meget vigtigt for en patient at være tæt på sine pårørende og ikke møde sproglige vanskeligheder. Forholdet mellem patient og læge er meget specifikt. Om en behandling lykkes, afhænger til dels af patientens tillid til lægen eller hospitalet. En patients parathed til at rejse til udlandet for at blive behandlet afhænger af sygdommens alvor. I tilfælde af livsvigtig behandling eller behandling af alvorlig sygdom er der ingen hindringer, der betyder noget.

Jeg mener, at disse spørgsmål skal behandles af Parlamentet og ikke af EF-Domstolen. Det er trist, at vi, selv om vi er borgernes repræsentanter, har vanskeligere ved at træffe beslutninger end EF-Domstolen, som i hver eneste sag indtil nu har givet patienten medhold.

Til sidst vil jeg gerne nævne et enkelt punkt. Mange af mine kolleger taler om de rige og de fattige. For mig som læge er der kun patienten. Jeg er ligeglad, om han ejer en Ford eller er hjemløs.

Ria Oomen-Ruijten (PPE-DE). – (NL) Hr. formand! Først vil jeg gerne udtrykke min glæde over at se vores tidligere kollega, Roselyne Bachelot-Narquin, her i dag og høre hende fortælle os endnu en gang, at den europæiske borger er det allervigtigste. Denne lovgivningstekst afspejler denne prioritering. Mine roser gælder også kommissær Vassiliou, som har ført denne meget vanskelige lovgivningstekst igennem.

Med denne lovgivning gør vi – Parlamentet, Kommissionen og Rådet – virkelig noget for borgerne. Direktivet foreslår retlige garantier for mobilitet og udgør samtidig et lovgivningsgrundlag for de eksisterende initiativer med fokus på sundhedsydelser på tværs af grænserne.

Men når jeg sammenligner dette direktiv med de tidligere versioner, som mødte modstand, kan jeg se, at fokus nu i højere grad er rettet mod patientmobilitet end mod sundhedsydelser. Årsagen til det er, at man vil behage medlemsstaterne. Det vil jeg sige et par kritiske ord om. Grænseområder, som allerede har iværksat gode initiativer for sundhedsydelser på tværs af grænserne – f.eks. samarbejdsaftalen mellem *Universitätsklinikum Aachen* og *Academisch Ziekenhuis Maastricht* i min egen Limburg-provins, der som en del af Euroregion Meuse-Rhin bestemt ville elske at være pilotområde – vil blive alt for afhængige af mobilitet alene og dermed af forsikringsselskabernes forgodtbefindende eller af de nationale myndigheders velvilje, fordi fokus ikke længere er på selve ydelserne. Vi bør se grundigt på artikel 13 for at afgøre, hvordan vi kan få regionerne til at arbejde meget mere sammen. Og mens jeg er ved emnet, fru kommissær, vil jeg gerne pointere, at vi i Euroregion Meuse-Rhin meget gerne vil være pilotområde.

Dernæst patientinddragelse i etableringen af nationale kontaktpunkter. Fru Schmidt i Tyskland har iværksat et fremragende initiativ i denne forbindelse, og vi bør undersøge, hvordan vi kan indpasse det i vores egne bredere planer.

Et andet punkt er "en liste over behandlinger, der uden at kræve indlæggelse mindst én nat skal være omfattet af de samme bestemmelser som hospitalsbehandling", som har til formål at udelukke visse funktioner fra dette direktiv. Dette kræver også nøje overvejelse, fordi vi ikke må ende i en situation, hvor en overdrevent stram fortolkning af listen udelukker samarbejdsprojekter af den type, jeg lige har nævnt. Det vigtigste er at vide, hvordan effektivt samarbejde kan gøre lægelige ekspertcentre billigere, ikke dyrere, og lettere tilgængelige for borgerne. Det er trods alt det, vi sigter mod.

Anne Van Lancker (PSE). – (NL) Hr. formand, kommissær Vassiliou, minister Bachelot-Narquin! Europa har en vigtig pligt til at hjælpe med at sikre alle sundhedsydelser af høj kvalitet til en rimelig pris, tæt på hjemmet, hvis det er muligt, eller i udlandet, hvis det er nødvendigt. Så jeg er Dem meget taknemmelig, fru kommissær, for Deres initiativ, der uden tvivl indeholder mange positive aspekter med hensyn til garanti for kvalitet og sikkerhed, information til patienten, øget europæisk samarbejde, e-sundhed, referencenetværk osv.

Jeg er også enig med Dem, fru minister, når De siger, at vi ikke må overlade afgørelser om patientmobilitet til Domstolen, og at der er behov for lovgivning på området. Jeg er også enig med John Bowis og Jean Lambert i, at vi måske burde overveje en bedre balance i forholdet mellem forhåndstilladelse og patientmobilitet, fordi forhåndstilladelse er et vigtigt instrument i medlemsstaternes planlægning og politik.

Der er endnu, fru kommissær, et par spørgsmål om de gebyrer, der opkræves, og mekanismerne for at forhindre, at patientmobilitet skaber ventelister i visse lande. Men jeg er sikker på, at vi vil tage fat om disse spørgsmål og betænkeligheder under vores kommende drøftelse af direktivet.

Igen, tak for initiativet, fru kommissær. Og vi ser frem til at samarbejde med Dem, fru minister.

Marian Harkin (ALDE). – (EN) Hr. formand! I begyndelsen af dette år gennemførte jeg en række høringer i min valgkreds om EU-politikken for sociale spørgsmål, og resultaterne af disse møder bidrog til Kommissionens høring om status over den sociale virkelighed.

Det var særdeles tydeligt for mig, at borgerne er meget interesserede i, at EU inddrages yderligere i socialpolitikken, og det omfatter bestemt patientmobilitet. Kravet om et mere socialt Europa blev netop styrket under kampagnen for Lissabontraktaten, og dette svar fra Kommissionen er, selv om det ikke omhandler alle borgernes bekymringer, i tidens ånd og et skridt i den rigtige retning.

Jeg glæder mig bestemt over forslagene vedrørende patientmobilitet, men jeg er enig med nogle af de tidligere talere i, at der stadig er rigtig mange problemer, der skal afklares, navnlig spørgsmålet om forhåndstilladelse.

Slutresultatet er dog, at patienterne skal være centrum i enhver politik, og at de ikke bør have bekymringer om udgifter, sikkerhed og kvalitet.

I mellemtiden skal patienterne informeres udførligt om deres nuværende rettigheder, da retlig usikkerhed altid er en ulempe for borgere, der ikke har mange personlige ressourcer.

Endelig henviste det franske formandskab tidligere til, at nogle vil være skuffet over, at forslaget ikke omhandler spørgsmålet om mobilitet for sundhedsprofessionelle. Jeg er en af dem. Hvis vi sætter patienter i centrum i alle politikker, er patientsikkerhed afgørende, og derfor skal vi etablere standardiserede akkrediteringssystemer for sundhedsprofessionelle i hele EU.

FORSÆDE: Gérard ONESTA

Næstformand

Zbigniew Krzysztof Kuźmiuk (UEN). – (PL) Hr. formand! I denne forhandling vil jeg gerne sige, at det – set fra de nye medlemsstats side – er vigtigt, at der er mulighed for at indføre restriktioner på brugen af sundhedsydelser i udlandet på nationalt plan primært på grund af de utilstrækkelige midler, der tildeles sundhedsydelser i disse lande. Det er ligeledes vigtigt, at vi indfører et princip, hvor en patient har ret til refusion af omkostningerne op til den værdi, der skulle have været betalt, hvis patienten havde modtaget behandling i sig eget land, indtil forskellene mellem udviklingen i de gamle og nye medlemsstater er blevet betydeligt mindre.

Endelig skal det understreges, at de foreslåede løsninger, navnlig med hensyn til indførelse af europæiske netværk af referencecentre og også det europæiske netværk om sundhedsteknologivurdering, giver mulighed for at hæve standarderne for lægebehandling og udnytte sundhedsressourcerne i EU bedre.

Jiří Maštálka (GUE/NGL). – (CS) Mine damer og herrer! Som jeg er sikker på, De alle har hørt, er sloganet for det kommende tjekkiske formandskab "Europa uden hindringer". I den sammenhæng er jeg glad for, at Kommissionen i samarbejde med EF-Domstolen har kunnet fremlægge et forslag, der nedbryder en af hindringerne: levering af sundhedsydelser. Jeg bifalder, at borgerne nu er tættere på en løsning, takket være de forhandlinger, der har fundet sted. Som læge vil jeg gerne se, at de nødvendige tekster vedtages så hurtigt som muligt, men jeg antager, at sagen er så kompleks, at det gamle romerske mundheld "at skynde sig langsomt" er relevant her. På nuværende tidspunkt bør vi drøfte følgende grundlæggende spørgsmål: For det første er vi alle enige om, at det er nødvendigt at sikre retssikkerhed for patienter, der har ret til sundhedsydelser i EU i henhold til EF-Domstolens afgørelser. For det andet kan direktivet ikke tildele Kommissionen nye beføjelser, fordi de ikke er vitale. For det tredje mener jeg, at det er en fejl, at teksten i direktivet først og fremmest fokuserer på mobilitet for patienter, der har behov for ikkeakut behandling, selv om det grundlæggende formål var at sikre fri bevægelighed for sundhedsydelser. Yderligere forhandlinger repræsenterer en mulighed, ikke kun for det tjekkiske formandskab, men for Europa.

Kathy Sinnott (IND/DEM). – (EN) Hr. formand! Jeg både ser frem til og frygter direktivet om grænseoverskridende sundhedsydelser.

Jeg ser frem til det, fordi jeg kender så mange mennesker, der er blevet mere syge, og så mange mennesker, der er døde, fordi de skulle vente så længe på behandling på de irske offentlige hospitaler. Så tanken om, at mine vælgere vil kunne tage deres sygejournal og rejse til udlandet uden den hindrende forhåndstilladelse, som E112-skemaet udgør, og straks blive behandlet, er fantastisk. Jeg vil bestemt råde alle dem, der kan rejse blandt mine vælgere, til at gøre det.

Men jeg er også klar over, at dette vil forværre problemerne i det irske sundhedssystem yderligere, og jeg frygter på vegne af alle, som ikke kan rejse, og som er afhængige af sundhedssystemet.

Gunnar Hökmark (PPE-DE). – (SV) Hr. formand! Dette emne handler om den enkeltes ret til at søge sundhedsydelser dér, hvor gode sundhedsydelser er tilgængelige. Repræsentanten for Den Europæiske Venstrefløjs Fællesgruppe, Eva-Britt Svensson, sagde tidligere i dag, at dette ville føre til sundhedsturisme. Jeg vil gerne oplyse hende, at, hvis syge mennesker søger behandling, er det, fordi de er i smerte, de lider, de har kvæstelser, og de har brug for pleje. Det handler ikke om turisme.

I sidste ende handler det om bureaukratiets magt over for individets ret. Det handler om, hvorvidt de gamle grænser skal bruges som en hindring mod mennesker, der søger sundhedsydelser, eller hvorvidt åbenheden i det moderne Europa skal bruges som et middel for mennesker i hele Europa til at få adgang til de bedst mulige sundhedsydelser. Det var oplysende at høre, hvad Den Europæiske Venstrefløjs Fællesgruppe mener, men da jeg har repræsentanten for Den Socialdemokratiske Gruppe, Jan Andersson, lige foran mig, og han er den næste taler på listen, vil det være interessant at høre fra ham, om han deler Eva-Britt Svenssons synspunkt, at syge mennesker, der søger behandling i udlandet, binder an med sundhedsturisme. Vil han ligesom hende etablere forskellige former for hindringer, eller vil Den Socialdemokratiske Gruppe arbejde for at sikre, at vi opnår størst mulig åbenhed, hvor patienter ikke behøver at anmode myndighederne om tilladelse til behandling? Dette spørgsmål, Jan Andersson, handler om det sociale Europa. Det handler ikke om, hvordan individuelle beslutningstagere skal afgøre, hvad andre kan gøre, men om, hvordan den enkelte kan få adgang til de bedste sundhedsydelser. Videre til Dem, Jan Andersson.

Jan Andersson (PSE). – (SV) Hr. formand, fru kommissær! Lad mig især byde Roselyne Bachelot-Narquin velkommen. Vi har arbejdet godt sammen tidligere, og jeg håber, vi kan gøre det i fremtiden. Velkommen til Parlamentet. Kort til Gunnar Hökmark vil jeg sige, at dette ikke er en svensk forhandling. Jeg afstemmer ikke mine meninger med Eva-Britt Svensson. Jeg foretrækker at danne mine egne.

Jeg glæder mig over dette direktiv af flere grunde. Vi har brug for tydeliggørelse i juridisk henseende. Jeg mener, det er bedre end det udkast, vi havde tidligere. Det rummer betydelige fordele, navnlig for mennesker som jeg selv, der bor i grænseområder. Når det er sagt, vil jeg gerne understrege, at det er vigtigt, at ordningerne kædes sammen med de forskellige systemer i Europa, hvad angår organisation, finansiering og lignende aspekter.

Der er ét aspekt, vi skal være særligt opmærksomme på. Det er lighed. Vi ved, at der prioriteres inden for sundhedsvæsenet, men det er vigtigt, at alle mennesker behandles lige, og at nogle ikke får fortrin frem for andre på grund af deres ressourcer. Det er vigtigt, at vi kan kombinere disse to aspekter af grænseoverskridende sundhedsydelser. Spørgsmålet om forhåndstilladelse er også vigtigt. Det er noget, vi skal drøfte yderligere. Den grænse, der er anført i direktivet, er ikke god. Behandling med hospitalsindlæggelse og uden hospitalsindlæggelse: Det varierer betydeligt fra land til land, og mønstrene ændres med tiden. Vi skal finde

andre kriterier. Jeg glæder mig til samarbejdet. I vores udvalg vil vi behandle finansieringen af socialsikringsordningerne, som udgør en del af dette samarbejde. Jeg glæder mig til samarbejdet med de øvrige udvalg i denne sag.

Anneli Jäätteenmäki (ALDE). – (FI) Hr. formand! Det vigtigste er, at patienterne modtager gode, sikre og billige sundhedsydelser, og de ønsker oftere at blive behandlet så tæt på hjemmet som muligt end det modsatte. De nationale sundhedsydelser skal med andre ord leveres på en passende måde.

Kommissionens forslag, som vi behandler i dag, skal alligevel hilses velkommen. Det er vigtigt, at der også tilbydes pleje og behandling i andre lande. Det vil sikre større valgfrihed og tydeligere retningslinjer og rådgivning, samtidig med at sundheds- og sikkerhedsproblemer også ville træde tydeligere frem. For patienterne ville dette være en fordel.

For medlemsstaterne er problemet lidt mere kompliceret, fordi direktivet først kan blive velfungerende, når de elektroniske social- og sundhedssystemer i EU's medlemsstater er compatible. Vi ved, at de ikke er det i dag, og gennemførelse af direktivet ville kræve meget af medlemsstaterne. Vi skal også sikre, at direktivet, når det er vedtaget, sikrer, at patientoplysninger kan udveksles mellem systemerne under fuld garanti for informations- og patientsikkerhed. Patienten er det vigtigste.

Søren Bo Søndergaard (GUE/NGL). – (DA) Hr. formand! Vejen til helvede er brolagt med gyldne løfter, og man skal ikke være professor for at se, hvad der bliver resultatet af dette forslag i den nuværende udformning. På den ene side et A-hold bestående af de velhavende, de veluddannede og dem med forbindelserne i orden – det er stort set alle os, der sidder i denne sal. Vi skal have mulighed for at springe ventelisten over i vort hjemland og søge de bedste eksperter i EU. Vi har nemlig råd til at lægge ud for behandlingen, og vi har råd til at betale rejseudgifterne og andre ekstraomkostninger. På den anden side de fattige og de underprivilegerede. De kan få lov til at stå bagerst i køen, og når de endelig kommer til, så får de den behandling, som vi, de rigeste, ikke har villet tage imod. Ved festlige lejligheder præsenterer EU sig som et alternativ til USA, men pointen er, at EU mere og mere kommer til at ligne USA – også på sundhedsområdet. I vores gruppe støtter vi fri og lige adgang til nødvendige behandlinger. Derfor siger vi nej til dette udspil.

Alojz Peterle (PPE-DE). – (SL) Det sociale landskab i Europa har forandret sig. Vi står over for nye udfordringer, der kræver en modernisering af den europæiske sociale model. Landskabet for sundhedsydelser i Europa er også under forandring. Behandlingsresultaterne af visse sygdomme bliver bedre og bedre, og udgifterne til drift af sundhedssystemerne stiger. Borgerne oplever dog enorme forskelle i kvaliteten af sundhedsydelser, både mellem medlemsstaterne og inden for dem. Overlevelseshraten i forbindelse med kræft varierer med helt op til 10 % mellem medlemsstaterne.

Jeg glæder mig over, at Kommissionen vil undersøge spørgsmålet om sundhedsydelser inden for rammerne af en fornyet social dagsorden nærmere. Samtidig beklager jeg dog, at den øgede opmærksomhed over for borgernes sundhedsrelaterede rettigheder udelukkende er et resultat af en afgørelse fra Domstolen. Jeg taler som en, der selv har overlevet kræft, og som har kendskab til tilfælde, hvor patienten har fået at vide, at "der er ikke mere, vi kan gøre for dig", i ét land og har modtaget effektiv behandling i et andet.

Fri bevægelighed betyder evne til at vælge. Evnen til at vælge fører til øget konkurrence og dermed bedre kvalitet og muligvis også lavere omkostninger. Jeg er sikker på, at direktivet om patientmobilitet vil virke oplivende på Europa og have mange positive konsekvenser. Vores fælles mål er sundhed for alle. Direktivet om grænseoverskridende sundhedsydelser vil uden tvivl betyde større nærhed for borgere, der er mere interesserede i den korteste vej til sundhed end i debatter om kompetencer – naturligvis en vej, der er godt afmærket.

Den mest vellykkede europæiske politik er en politik, som borgerne kan mærke i deres lommer, som de kunne det med direktivet om roaming. Borgerne vil ikke kunne mærke direktivet om grænseoverskridende sundhedsydelser direkte i deres lommer, i hvert fald ikke i begyndelsen, men de vil få flere valgmuligheder for de samme penge. Og dét er ikke en dårlig fornemmelse, når det drejer sig om sundhed.

Evelyne Gebhardt (PSE). – (DE) Hr. formand, fru minister, fru kommissær! Når vi taler om et socialt Europa, skal vi altid sætte mennesker og deres bekymringer i forgrunden. Når vi sætter dem i forgrunden, skal vi have en topprioritet, nemlig at sundhedssystemet skal levere den bedst mulige behandling til mennesker lokalt. Det er første prioritet. Det er den forudsætning, der skal være udgangspunktet for vores tilgang til dette direktiv.

Der er dog mange andre hensyn, hvor vi også har brug for andre løsninger, enten fordi mennesker rejser eller arbejder i andre lande, eller fordi de har en sjælden sygdom, eller fordi de kan få bedre behandling i et andet land. Det betyder, at der også er et behov for at fjerne hindringerne for mobilitet i sådanne tilfælde og sikre, at der skabes retssikkerhed. Det er anden prioritet.

Den tredje prioritet er, at vi igen og igen skal huske, at sundhedsydelser i medlemsstaterne i henhold til traktaterne hører ind under medlemsstaternes ansvar, og det skal vi respektere. Organisationen og finansieringen af sundhedssystemer er med andre ord medlemsstaternes ansvar, og vi kan ikke ændre det med vores lovgivning. Det er ikke en mulighed, vi kan ikke gøre det, og vi har ingen hensigt om at gøre det, medmindre vi kan blive enige om at skabe en fælles sundhedspolitik i fremtiden. Det ville være et ideelt scenario, men jeg er bange for, at vi stadig er langt fra parate til at tage et sådant skridt.

Othmar Karas (PPE-DE). – (DE) Hr. formand, fru kommissær, mine damer og herrer! Vi og Europas borgere glæder os over, at vi endelig kan begynde den parlamentariske forhandling af dette forslag.

Jeg beklager, at PSE-Gruppens trusler mod Kommissionen sidste december skabte en hårdknude, der varede flere måneder. Forslaget er godt og sikrer Europas borgere merværdi. Vi ønsker, at der politisk skabes grænseoverskridende retssikkerhed, så enkeltpersoner ikke længere skal gå til Domstolen for at håndhæve deres grundlæggende ret til personlig fri bevægelighed.

Vi drøfter et direktiv om patientmobilitet, ikke sundhedsydelser. Det primære ansvar for den sikrede levering, kvalitet og finansiering af sundhedsydelser bæres stadig af medlemsstaterne. Vi ved dog, at vi har brug for øget samarbejde mellem medlemsstaterne inden for sundhedsområdet og øget grænseoverskridende europæisk input i forskning, inden for hospitalsydelser og på forsyningsiden.

Spørgsmålet drejer sig om patienternes frie bevægelighed. Vi spørger ikke, om sundhedssystemer og sundhedsydelser af høj kvalitet kan tilrettelægges uden uønskede bivirkninger. Vi spørger, hvordan det kan gøres. Vi bevæger os inden for et område med fire poler: patientrettigheder, beskyttelse af sundhedssystemer, beskyttelse af sygesikringsordninger og kvalitetssikring med hensyn til sundhedsydelser, finansieringssikkerhed og retssikkerhed.

Patienter har en legitim interesse i at søge efter det, der tilsyneladende er den bedste sundhedsydelse. For at sætte dem i stand til at gøre dette skal vi have en lovgivningsramme og retssikkerhed. Langt de fleste borgere ønsker på den anden side sundhedsydelser så tæt på deres eget hjem som muligt. Vi har problemet med finansiering af sundhedsydelserne i medlemsstaterne. Mere mobilitet til samme pris er derfor vejen frem. Vi har problemet med kvalitetssikring af sundhedsydelser. Vi bør indlede drøftelserne om europæiske minimumskrav på dette område også.

Mia De Vits (PSE). – (NL) Hr. formand, fru kommissær! Jeg mener ligesom andre medlemmer, at det er et vigtigt resultat, at vi endelig har dette forslag på bordet. Det opfylder et reelt behov og betyder, at vi virkelig kan gøre noget for borgerne.

Nogle medlemmer hævder, at kun de velhavende kan blive behandlet i udlandet. Vi skal sikre, at sundhedsydelser i udlandet er tilgængelige – ikke kun for de mest velhavende, fordi de er i stand til at bruge loven til at få adgang til dyr behandling. Patienter har ret til klarhed og retssikkerhed, og vi kan bidrage til det. Det er vores opgave.

Forslaget er et udtalt plus for EU's borgere. Det er selvfølgelig ikke perfekt, og der skal foretages nogle få forbedringer. Jeg tænker på definitionerne af "hospitalsbehandling", "andre sundhedsydelser end hospitalsbehandling" osv. og identifikationen af særlige tilfælde, hvor forhåndstilladelse kan være nødvendig. Det er disse ting, vi skal drøfte.

Jeg håber derfor, vores forhandling kan være rolig og pragmatisk uden at være ideologisk baseret. Andre aspekter skal omhandles i den nationale lovgivning, men jeg er bestemt ikke enig med dem, der siger, at dette forslag underminerer medlemsstaternes evne til at organisere deres sundhedsydelser. Jeg mener, det er vigtigt, at vi drøfter dette forslag.

Milan Gaľa (PPE-DE). – (SK) Ansvaret for sundhedssystemerne i EU ligger først og fremmest hos medlemsstaterne. Ansvaret for tilrettelæggelse og levering af sundhedsydelser og lægetjenester i overensstemmelse med traktatens artikel 152 anerkendes fuldt ud.

Forslaget søger at indføre og sikre en gennemsigtig ramme for leveringen af sikre og effektive grænseoverskridende sundhedsydelser af høj kvalitet inden for EU, som samtidig sikrer et højt niveau af

sundhedsbeskyttelse, samtidig med at subsidiaritetsprincippet respekteres fuldt ud. Selv om jeg helhjertet støtter den hensigt og de mål, der er fastsat i direktivet, vil jeg gerne påpege nogle mangler i forslaget, som kan udbedres.

Nogle er bange for, at denne form for ydelser kan sætte sygesikringsordningerne i visse medlemsstater under unødigt pres. Vi har brug for en mere præcis definition af procedurerne for levering af sundhedsydelser og godtgørelse i forbindelse med gentagne hospitalsindlæggelser og skadeserstatning samt komplikationer ved behandling. Vi skal definere en tidshorisont for godtgørelse af omkostninger og samtidig tydeligt anføre, at direktivet hverken kan eller vil løse de langsigtede sundhedsproblemer, der forekommer på de institutioner, hvor sundheds- og socialsystemerne normalt mødes.

Termen "gunstigt for patienten" skal defineres. De lægelige aspekter skal overvejes først, ikke subjektive fordele. Ved definitionen af termene "hospitalsbehandling" og "behandling uden hospitalsindlæggelse" bør også termen "specialbehandling uden hospitalsindlæggelse" defineres. Desuden har vi stadig problemet med metoden for godtgørelse af recepter, der er udstedt i andre lande.

Ligesom ved andre lejligheder, hvor vi har oplevet indførelse af fri bevægelighed, er der visse bekymringer. Efter min mening er de dog ikke uovervindelige.

Pier Antonio Panzeri (PSE). – (IT) Hr. formand, mine damer og herrer! Det er sagt, at sundhedsydelser er en af de vigtigste søjler i den europæiske sociale model. Derfor forekommer det helt rigtigt, at vi behandler dette spørgsmål med henblik på at sikre et højt niveau af sundhedsbeskyttelse og lige adgang til sundhedsydelser for alle. Desværre går den tekst, vi drøfter, tilsyneladende ikke i den retning.

Vi må ikke undergrave selve formålet med udstedelsen af direktivet, nemlig at sikre borgernes ret til at udnytte sundhedsydelser i EU inden for rammerne af fri bevægelighed. I praksis kan teksten ses som et instrument, der er gearret til at åbne sundhedsmarkedet på fællesskabsplan, hvilket er noget helt andet og kan føre til en ret til sundhed for de velhavende.

Teksten omhandler alene godtgørelse af de udgifter, de har betalt, og alene udgifterne til sundhedsydelser sammenlignet med udgifterne i hjemlandet – ikke udgifterne til rejse til og ophold i værtslandet. Der er drøftet yderligere kritiske punkter lige fra behovet for garanti om tjenester på fællesskabsplan til det vigtige spørgsmål om information.

Jeg mener derfor, at vi skal overveje dette nøjere, så vi sammen kan forsøge at give de europæiske borgere de svar, der stadig mangler i selve direktivet.

Roberta Alma Anastase (PPE-DE). – (RO) Først og fremmest hilser jeg hele Kommissionens forslag om en ny social velfærdspakke velkommen. Nødvendigheden af at modernisere den europæiske sociale model er tydelig inden for rammerne af det 21. århundrede og de målsætninger, der søges opfyldt i Lissabonstrategien vedrørende bæredygtig økonomisk vækst og befolkningens velstand.

Det direktiv, vi drøfter i dag, er vigtigt for håndhævelsen af den nye sociale dagsorden, især når vi taler om de prioriterede områder i forbindelse med fremme af geografisk og erhvervsmæssig mobilitet, og for at sikre de europæiske borgere et længere og sundere liv. Jeg håber, at bestemmelserne i direktivet vil bringe sundhedsydelserne tættere på hjemmet, og jeg henviser til alle sociale kategorier, herunder emigranter, mennesker, der arbejder i udlandet, og studerende i udlandet.

Det er vigtigt, at sundhedssektoren leverer sikre kvalitetsydelser, uanset hvor i Europa de leveres. I den henseende vil jeg gerne understrege vigtigheden af uddannelse og undervisning af europæiske fagfolk på området samt vigtigheden af at fremme europæisk kommunikation og udveksling af god praksis. I betragtning af direktivets grænseoverskridende art bør erhvervsuddannelse omfatte kendskab til fremmedsprog og kendskab til de grundlæggende elementer i tværkulturel dialog.

Ikke mindst er tilstrækkeligt kendskab til informations- og kommunikationsteknologi lige så nødvendigt for direktivets vellykkede gennemførelse. Det er desuden afgørende for at styrke området for e-sundhed.

Daciana Octavia Sârbu (PSE). – (RO) Leveringen af sundhedsydelser er en søjle i den europæiske sociale model, og etableringen af et indre marked for disse ydelser bør ikke fremme sundhedsturisme, som kun vil være tilgængelig for de velstillede patienter, der kan tale mange fremmedsprog og har adgang til information.

Det, der kræves, er tydeliggørelse af betingelserne for godtgørelse og tilladelse til sundhedsydelser og tydeliggørelse af begrebet sundhedsydelser. Jeg er bekymret for den indvirkning, som dette direktiv vil have

på de nye medlemsstater. Europæiske borgere vil ikke rejse til lande, hvor sundhedsydelserne er meget dyre. De vil tværtimod rejse til lande, som f.eks. Rumænien, Bulgarien eller Polen, hvilket vil føre til en vandring af patienter fra Vesteuropa til Østeuropa.

Selv om leveringen af sundhedsydelser i de nye medlemsstater ikke på alle områder er underlagt klart definerede kvalitets- og sikkerhedsstandarder, stiger behovet for tællægeydelser i Østeuropa til stadighed. Dette bevirker, at priserne himmelflugter i værtslandene, så deres borgeres adgang til sundhedsydelser bliver vanskeligere både som følge af høje priser, og fordi visse virksomheder leder efter kunder, der er villige til at betale mere.

Åbning af det europæiske marked for sundhedsydelser vil have alvorlig indvirkning på sundhedssystemet i Østeuropa og resultere i ulighed. Øget valgfrihed med hensyn til, hvordan og hvor sundhedsydelser leveres, er positivt, når blot alle borgere har adgang til ydelser uanset deres sociale status.

Dariusz Rosati (PSE). – (PL) Hr. formand! Formålet med den sociale velfærdspakke bør være at garantere universel og lige adgang til sundhedsydelser af høj kvalitet til alle EU-borgere. I en vis grad kan denne målsætning opfyldes gennem passende regulering på EU-plan, men der er mange problemer som følge af fejlslagne og ineffektive løsninger i den enkelte medlemsstat. Kommissionen bør derfor opfordre medlemsstaterne til at reformere deres sundhedssystemer primært gennem udbredelse af god praksis og gennem effektive finansieringsmetoder.

En forudsætning for et effektivt sundhedsvæsen er fri bevægelighed for sundhedspersonale mellem medlemsstaterne. I den forbindelse vil jeg henlede opmærksomheden på de begrænsninger, der stadig gælder for polske sygeplejersker og jordemødre, der ønsker at arbejde i udlandet. Det er diskriminering mod polske arbejdstagere og et groft brud på princippet om arbejdskraftens frie bevægelighed og princippet om ligebehandling. Jeg opfordrer Kommissionen til at bringe disse diskriminerende fremgangsmåder til ophør og igen give de polske sygeplejersker ret til at udføre deres erhverv uden begrænsninger i andre EU-lande.

Zita Pleštinšká (PPE-DE). – (SK) Udvalget om det Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse drøftede leveringen af grænseoverskridende sundhedsydelser intensivt, da tjenesteydelsesdirektivet blev drøftet. Det aftalte kompromis blev kun opnået, fordi sundhedsydelser blev udeladt fra direktivets anvendelsesområde som følge af deres særlige karakter. Da dette er et komplekst problem, glæder jeg mig over denne forhandling.

Klar og forståelig information skal være tilgængelig for patienten, allerede inden han anmoder om sundhedsydelser i en anden EU-medlemsstat, navnlig vedrørende niveauet af behandlingsudgifter, muligheden for at få godtgørelse fra sygesikringsordninger og behovet for forhåndstilladelse. Vi er nødt til at vedtage regler på europæisk plan, som vil sætte patienten i stand til at benytte sundhedsydelser i ethvert land i EU i stedet for at gøre ham til offer for systemet.

Arlene McCarthy (PSE). – (EN) Hr. formand! Mange talere har understreget, at alle patienter, uanset om de rejser til udlandet eller bliver hjemme, har ret til sikre sundhedsydelser af høj kvalitet. Lad os ikke glemme, at en af vores største demografiske udfordringer er den aldrende befolkning, som uundgåeligt vil ønske sundhedsydelser i deres eget område. Vi har derfor brug for tydelighed med hensyn til patienternes ret til sundhedsydelser, og samtidig skal vi overholde traktatens bestemmelse om, at tilrettelæggelse af sundhedsydelser, navnlig finansiering, hører ind under medlemsstaternes beføjelser. Vi skal anerkende, at 27 lande har forskellige systemer og forskellige finansieringssystemer. Jeg beklager, at direktivet ikke er klart på dette punkt, men jeg er overbevist om, at vores ordførere kan præcisere disse problemstillinger. Hvis vi vil holde juristerne ude, skal vi have klarhed, ikke kun for at undgå, at patienterne går til domstolene, men for at undgå at de går til domstolene med sager om grænseoverskridende lægelig uagtsomhed.

Vi har derfor brug for mere fornyelse i vores tilgang. Den ideelle blanding er efter min mening at sikre patientmobilitet og opfordre medlemsstaterne til at købe sig til eksperttydelser, så de ikke kun kan behandle én patient, men grupper af patienter, der lider af samme sygdom. Det vil være mere omkostningseffektivt og vil give patienterne mulighed for at forblive tæt på familie og venner.

Marios Matsakis (ALDE). – (EN) Hr. formand! Dette direktiv er fantastisk i teorien, men kan ende med at blive et mareridt i praksis. Jeg siger dette, fordi det kan bevirke, at ydelser bliver bedre i nogle områder, men ringere i andre. Jeg vil give et eksempel: Hvis alle patienter fra et lille land som Cypern, der har behov for neurokirurgi, rejser til Sverige eller Storbritannien for at blive opereret, hvad vil der så ske med de neurokirurgiske ydelser på Cypern? Standarderne vil uvægerligt blive forringet, og det gælder for ydelser i forbindelse med hjertekarsygdomme, ortopædiske lidelser, onkologiske sygdomme og mange andre. Så vi skal være meget forsigtige.

Jeg understøtter dette direktiv fuldt ud, men vi skal sikre, at vi ikke gør de gode områder bedre og de dårlige områder ringere. Vi skal passe på, at vi hæver sundhedsstandarderne i hele Europa – i både store og små lande.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). – (PL) Hr. formand! Formålet med den nye sociale dagsorden er bl.a. at reducere hindringerne for mobilitet i et samfund, der accepterer princippet om lighed, hvor der ikke bør være hindringer på nogen borgers vej. Et centralt element her er forslaget til et direktiv om patientrettigheder i forbindelse med grænseoverskridende sundhedsydelser. Det er påkrævet for, at borgerne kan fungere i den moderne verden i konstant bevægelse, hvor de rejser hundredvis af kilometer for at deltage i et møde. Det er derfor meget vigtigt, at de enkelte europæere er sikre på, at nogen vil redde deres liv og sikre deres sundhed uden unødvendige reguleringer eller andre hindringer, hvis de får brug for sundhedsydelser i et nødstilfælde. Patienter skal vide, at de i en nødsituationer kan blive behandlet på samme grundlag som borgerne i det land, hvor de behandles. Kvalitet, produktivitet og frem for alt sikkerhed for patienterne er de emner, vi skal prioritere højest.

Christel Schaldemose (PSE). – (DA) Hr. formand! Tak til Kommissionen for at have fremlagt dette direktiv. Jeg synes, at det er utrolig vigtigt, at vi får mulighed for at behandle patienternes rettigheder politisk og ikke overlade det til EF-Domstolen at træffe afgørelse på så vigtigt et område. For mig at se er patienterne det allervigtigste. Vi skal have patienterne i fokus, men vi skal derfor også tænke på, hvordan vi indretter dette direktiv, så vi kan have alle patienters muligheder for en god behandling i fokus. Derfor tror jeg, at det er vigtigt, at vi sørger for, at direktivet giver mulighed for, at de patienter, der bliver hjemme i deres medlemsland, også kan få en ordentlig behandling. Og derfor tror jeg, at denne forhåndsgodkendelse skal være en hovedregel og ikke en undtagelse.

Det tror jeg, at vi bliver nødt til at fokusere på. Derudover vil jeg give min kollega fru Sárbu ret, når hun taler om, at vi skal passe på, at vi ikke laver et skel mellem øst og vest og mellem nord og syd i Europa med dette direktiv.

Colm Burke (PPE-DE). – (EN) Hr. formand! Jeg glæder mig over Kommissionens forslag. Det spørgsmål, der stilles er "Hvad kan Europa gøre for mig?". Efter min mening er det vigtigt, at vi gør sundhedsydelser tilgængelige, hvis de ikke er tilgængelige i hjemlandet. Som et af de mennesker, der har haft gavn af grænseoverskridende sundhedsydelser – men jeg havde råd til det – vil jeg sige, at det er vigtigt, at de er tilgængelige for alle på tværs af Fællesskabet. Det rejser dog det problem, at der ikke må være nogen forsinkelse, når det drejer sig om at sikre, at behandling er tilgængelig. Det er en af de ting, der efter min mening er vigtig i forbindelse med udviklingen af denne politik.

Proinsias De Rossa (PSE). – (EN) Hr. formand! Jeg mener, der er en række problemer, der skal behandles i denne forbindelse. Det første er, at patienternes sundhed naturligvis skal være i centrum.

Vi må ikke overlade spørgsmålet om disse rettigheder til domstolens afgørelser. Vi skal som lovgivere fastlægge loven på dette område.

Vi må for det tredje ikke tilskynde til konkurrence mellem de nationale sundhedsydelser, og det må ikke være resultatet af dette direktiv. Generelt bør der ikke tilskyndes til konkurrence på dette område.

Petru Filip (PPE-DE). – (RO) De nye medlemsstater står over for en situation, hvor et betydeligt niveau af højtuddannede arbejdstagere inden for sundhedssektoren udvandrer, en situation, som skaber alvorlige skævheder, som kun kan udbedres ved betydelige finansielle tilskud. Det er nødvendigt, at de nye medlemsstater tildeles midler fra de udvidede europæiske finansieringsprogrammer med henblik på at udvikle fleksibel levering af sundhedsydelser til alle patienter på en konkret og ikkediskriminerende måde.

Monica Maria Iacob-Ridzi (PPE-DE). – (RO) Den europæiske mobilitetspolitik er en af de vigtigste EU-politikker, som giver alle borgere mulighed for at etablere sig og arbejde i de lande, hvor de kan nyde en forbedret levestandard. Den frie bevægelighed hæmmes dog i høj grad ved bekymringer om muligheden for at få godtgjort udgifterne til lægebehandling i udlandet.

Jeg er derfor fortalende for etableringen af en europæisk sygesikringsordning, som anerkendes af alle medlemsstater, og som vil fremme det europæiske samarbejde på området for grænseoverskridende sundhedsydelser. Det vil resultere i udviklingen af en moderne social dagsorden, som vil bidrage til skabelsen af nye muligheder inden for uddannelse og beskæftigelse.

Elisabeth Morin (PPE-DE). – (FR) Hr. formand! Dette direktivforslag vedrører patienters interesser, og det er denne menneskelige tilgang fra kommissærens og ministerens side, som jeg glæder mig over. Jeg sætter også pris på det forbedrede samarbejde mellem medlemsstaterne med hensyn til respekt for de nationale sundhedssystemer, og jeg håber, at denne mulighed for europæerne vil blive forbedret gennem levering af tilstrækkelig information, hvilket de har behov for. Effektivitet og menneskelighed: Det er, hvad der glæder mig i dette direktivforslag.

Panayotis Demetriou (PPE-DE). – (EL) Hr. formand! Jeg er stolt over, at to cypriotiske kommissærer, Markos Kyprianou og Androulla Vassiliou, har udformet og talt for dette direktiv. Direktivet er rigtigt og nødvendigt og skal gennemføres.

Direktivets hovedfokus er på patienten, som har ret til den bedst mulige lægelige behandling, især når den kan leveres i patientens eget land.

De praktiske vanskeligheder er blevet korrekt identificeret og kræver opmærksomhed, fordi dårlig praksis i sidste ende kan ødelægge en idé, der ellers er sund.

Roselyne Bachelot-Narquin, *formand for Rådet.* – (FR) Hr. formand, fru kommissær, mine damer og herrer! Jeg vil først komme med et par personlige kommentarer og sige, hvor glad jeg har været for igen at mødes med mine kolleger fra Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender, Jan Andersson, dets formand, Anne Van Lancker, Ria Oomen-Ruijten, Jiří Maštálka og flere andre. Jeg hilser dem med varme.

John Bowis, som talte for PPE-DE-Gruppen, satte spørgsmålet i dets rette kontekst ved at spørge: "Hvad gør Europa for mig?". Han reintroducerede spørgsmålet om et Europa med naboskab og blev efterfulgt af mange andre, herunder Dagmar Roth-Behrendt for Socialistpartiet og Jules Maaten for ALDE-Gruppen.

Mange af talerne efter John Bowis understregede også, at patienter kommer før stater og systemer. Det er i høj grad sandt. Alligevel må vi ikke ende med at sætte patienter, lande og sygesikringsordninger i modsætning til hinanden, fordi destabilisering af sygesikringsordningerne vil have forfærdelige konsekvenser for organisationen af sundhedsydelser og navnlig for de patienter, vi vil beskytte.

Derfor vil jeg svare Dagmar Roth-Behrendt, at spørgsmålet drejer sig ikke om patienternes ret til bevægelighed inden for EU, som er en selvindlysende og grundlæggende rettighed. Det spørgsmål, som direktivet rejser, drejer sig om godtgørelse og betingelser for godtgørelse, og om man har ret til godtgørelse eller ej. Artikel 152 i traktaten anfører klart, at medlemsstaterne frit kan tilrettelægge og finansiere sundhedsydelser, som de ønsker det.

Kernen i problemet om forhåndstilladelse er spørgsmålet om balance, om soliditeten af de nationale sundhedssystemer og sygesikringsordninger, navnlig i de fattigste lande. Denne tekst minder os om dette ansvar, og under ingen omstændigheder kan medlemsstaterne bruge dette direktiv som en metode til at unddrage sig dette ansvar.

Jean Lambert sagde grundlæggende, at grænseoverskridende sundhedsydelser ikke er et mål i sig selv, og Derek Roland Clark påpegede, at vi måske burde sikre, at bestemmelserne i det nye direktiv ikke kun vil gavne nogle få af de mest velhavende, mest veluddannede og bedst informerede patienter, mens de fattigste patienter selvfølgelig behandles uretfærdigt.

Det centrale emne her, det emne, som vi drøfter, og som Kommissionen og Rådet bør undersøge i detaljer, er dog forhåndstilladelse til hospitalsbehandling, fordi det faktisk er den, der udgør den største risiko for deregulering af de nationale systemer.

Jean Lambert spurgte om direktivforslaget er foreneligt med forordningen om koordinering af de sociale sikringsordninger. Domstolen har fundet, at de to godtgørelsesordninger er forenelige. Vi skal derfor sikre, at de to systemer struktureres korrekt. Det direktivforslag, vi behandler, prioriterer gennemførelse af forordningen, hvilket forekommer rimeligt. Alligevel skal princippet om patienternes valgfrihed fortsat gælde, hvis en patient af andre grunde end finansielle foretrækker at gå ad den vej, der er fastlagt ved Domstolens retspraksis.

Som Bernadette Vergnaud beklagede nogle talere, at denne tekst ikke omhandler alle de vanskeligheder, som patienter oplever i EU og mere specifikt i netop deres land. Når man ser på de vanskeligheder, der skal løses af denne tekst alene, kan man se, at et forslag om en mere vidtgående tekst næppe ville have været det bedste middel til at opnå fremskridt i indsatsen for at løse bestemte meget praktiske problemer, som f.eks. godtgørelse af sundhedsydelser til patienter, der tager til et andet EU-land for at studere, arbejde eller blot holde ferie.

Dette er ligeledes ikke kun et direktiv om sundhedsydelser, der skal beklages eller hilses velkommen. Så det tjener ikke noget nyttigt formål at fordømme det som en slags "Bolkesteindirektiv". Det er i virkeligheden ikke det, som dette direktiv drejer sig om.

Når direktivets grundlæggende principper er lagt fast – og jeg har skitseret dem – skal vi kunne bevare en vis form for regulering, som allerede findes mellem Kommissionen og Rådet, men også mellem mange parlamentsmedlemmer i alle partier, vedrørende respekt for disse muligheder, som er åbne for patienter. Hvad angår forhåndstilladelse til grænseoverskridende sundhedsydelser, skal medlemsstaterne forblive ansvarlige for at beslutte, hvilke ydelser de vil tilbyde.

Når et land fastlægger visse betingelser for adgangen til sundhedsydelser af hensyn til folkesundheden – f.eks. lægens henvisningssystem eller det, der kaldes "gate-keeping" på engelsk – er det også vigtigt, at det pågældende lands systemer respekteres og anvendes, når patienter henvender sig til et sundhedssystem i et andet land end deres eget.

Denne drøftelse af direktivet kan naturligvis ikke adskilles fra Kommissionens kommende meddelelse eller Rådets forslag til en henstilling om fællesskabsforanstaltninger på området for sjældne sygdomme. Jeg mener, det fuldt ud er muligt at gennemføre disse drøftelser på samme tid. Et andet emne, som mange talere berørte, var interoperabiliteten af sundhedssystemernes informationssystemer. Dette direktiv kan lovgivningsmæssigt bidrage til dette.

Vi har kun lige påbegyndt denne dialog, denne drøftelse af dette emne, som skal dække så omfattende områder som databeskyttelse, gennemsigtige gennemførelsesbestemmelser og perimetre. Når direktivet skaber retssikkerhed, vil vi også her kunne opnå fremskridt på vejen mod interoperabilitet, hvilket ikke betyder, at vi skal benytte hver vores vej, men harmonisere og sikre større forenelighed.

Tak for Deres dybdegående og betydningsfulde bidrag, der har kastet lys på vores forhandling.

Androula Vassiliou, medlem af Kommissionen. – (EN) Hr. formand! Dette har været en meget interessant drøftelse.

Lad mig sige, at vi meget ofte hører spørgsmålet: Hvordan kan vi bringe borgeren nærmere EU?

Dette er et eksempel på, hvordan vi kan få borgeren til at føle, at EU gør noget for ham eller hende. Under det nuværende system er der mange uligheder. Med den klare retlige ramme, som direktivforslaget sikrer med hensyn til borgere og de forskellige spørgsmål, forsøger vi at give klare oplysninger til borgerne om deres rettigheder, og hvordan de kan udøve dem.

Det er sandt, at der er betænkeligheder. Jeg har lyttet nøje til Deres betænkeligheder, og jeg er sikker på, at vi i den kommende forhandling og de kommende overvejelser vil tage fat om disse betænkeligheder, så slutresultatet bliver noget, som virkelig vil gavne borgerne.

Dette er ikke et Bolkesteindirektiv nr. II – langt fra – og vi må aldrig tro, at det forholder sig sådan. Det handler om patientrettigheder, og hvordan disse rettigheder udøves.

Vi forsøger ikke at harmonisere sundhedssystemerne. Medlemsstaterne kan fortsat drive og regulere deres sundhedssystemer, og de kan selv vælge, hvilke fordele de vil tilbyde deres borgere, og i hvilket omfang.

Vi forsøger ikke at tilskynde til sundhedsturisme. Vi forsøger ikke at give borgerne mulighed for at få ordnet ansigt eller krop. Vi forsøger i stedet at give borgerne ret til tilstrækkelige sundhedsydelser, når de er syge og har brug for det.

Vi forventer heller ikke en stor folkevandring af europæiske borgere fra deres hjemland til andre medlemsstater. I henhold til vores beregninger og konsekvensanalyser vil kun en meget lille procentdel af borgerne ønske at rejse til udlandet. Hvorfor? Fordi de ønsker den behandling, de har brug for, i nærheden af deres familier, de vil tale deres eget sprog, og de vil være i et velkendt miljø.

Der er dog tilfælde, hvor de har brug for yderligere sundhedsydelser, som deres eget land ikke kan levere. Det er en ret, vi giver dem – denne ekstra ret til at have et informeret valg og selv beslutte, hvor de vil rejse hen for at blive behandlet.

Domstolen har faktisk opfordret os til at lovgive. Vi kan ikke blive ved med at lade Domstolen foretage afgørelser om patientrettigheder fra sag til sag. Det er ikke retfærdigt. Hvor mange europæiske borgere har

råd til en advokat og til at føre en retssag? Kun meget få. Vi skal derfor fastlægge løsninger for alle patienter, give dem den rigtige information og lade dem selv beslutte, hvad de har brug for.

Tiden er inde, til at vi alle arbejder sammen – Rådet, Kommissionen og Parlamentet – for at finde de bedst mulige løsninger for patienterne.

(Bifald)

Formanden. – Tak, fru kommissær. Jeg mener, bifaldet afspejler Parlamentets tilfredshed.

Jeg har modtaget, jf. forretningsordenens artikel 103, stk. 2, modtaget seks beslutningsforslag fremsat som afslutning på forhandlingen.⁽¹⁾

Jeg kan oplyse, at PPE-DE-Gruppen har trukket sit beslutningsforslag tilbage.

Forhandlingen under ét er afsluttet.

Afstemningen finder sted om nogle få minutter.

Skriftlige erklæringer (artikel 142)

Livia Járóka (PPE-DE), skriftlig. – (EN) Sundhedsydelser til romaer er systematisk blevet afvist eller sjældent taget i betragtning i Europa på trods af, at adgang til sundhedsydelser er en grundlæggende rettighed for europæiske borgere. Den nye sociale dagsorden for grænseoverskridende sundhedsydelser skal løse de problemer, som romaer oplever som følge af manglende adgang til sundhedsydelser i kort afstand fra deres samfund. De fleste romaer bor i udkanten af byområder og langt væk fra sundhedsfaciliteter. Deres adskillelse fra disse ydelser har betydet, at den forventede levetid for romaer anslås at være 10 år kortere end det nationale gennemsnit. Forebyggelse af og vaccination mod sygdomme, som findes i romanibefolkningerne, og problemet med nødsituationer og regelmæssige helbredsundersøgelser er endnu ikke løst. En anden begrænsende faktor for romaernes adgang til sundhedssystemerne er deres mangel på identitetsdokumenter, som ville sætte dem i stand til at ansøge om forsikring eller sociale ydelser. Da de kommunistiske styre falder, blev mange romaer ikke anerkendt eller blev glemt eller slettet fra landenes folkeregistre. Endelig skal vi se på sundheden for kvinderne i romanibefolkningen, da de tager sig af familierne. Hvis Kommissionen vil hjælpe europæerne med at opnå sundhedsydelser i EU, skal den sørge for, at de gælder for alle og på lige vilkår.

Lasse Lehtinen (PSE), skriftlig. – (FI) I et velfungerende Europa skal patienten kunne søge tilstrækkelig pleje og behandling, uanset hvor den er tilgængelig. Hvis der er ventelister for at få en hjerteoperation eller en ny hofte i ét land, skal det være muligt at få adgang til behandling i et andet land uden en protektionistisk lovgivningsjungle. Fjernelsen af hindringer betyder også bedre udnyttelse af de eksisterende ressourcer. De fleste taler imod bevægelighed for patienter og ydelser appellerer til de værste aspekter af europæiskhed, fremmedhad og mistillid. Velfungerende sundhedstjenester, både offentlige og private, er en del af velfærdssamfundet – det europæiske velfærdssamfund.

James Nicholson (PPE-DE), skriftlig. – (EN) Grænseoverskridende sundhedsydelser er en central del af den sociale velfærdspakke. Mens EU har styrket den frie bevægelighed og retten til at leve og arbejde i andre EU-lande, har en tydeliggørelse af patienternes ret til at få adgang til sundhedsydelser i andre medlemsstater været påtrængende.

Trods adskillige afgørelser ved EF-Domstolen om dette emne har borgerne ikke udførligt kendskab til deres rettigheder i denne forbindelse. De har heller ikke modtaget tilstrækkelig information om deres præcise rettigheder, hvad de skal gøre for at få behandling eller modtage godtgørelse.

I Nordirland har man gennemført pilotprojekter i grænseområderne, som sikrer, at borgerne kan få adgang til de sundhedsfaciliteter, der ligger mest fordelagtigt. Disse projekter har været meget vellykkede og roses højt af de mennesker, der har benyttet dem. I den henseende vil jeg gerne rose de britiske og irske lægeforeninger for deres indsats for at fremme de grænseoverskridende sundhedsydelser mellem Nordirland og Irland.

Jeg glæder mig over Kommissionens arbejde, men jeg har alligevel en fornemmelse af, at det kommer for sent. Nu, hvor problemet er afklaret og har fået en lovgivningsramme, håber jeg inderligt, at medlemsstaterne vil samarbejde fuldt ud.

⁽¹⁾ Se protokollen.

Marianne Thyssen (PPE-DE), skriftlig. – (NL) Det glæder os stadig, at Parlamentet udelod sundhedsydelser fra det generelle tjenestedirektiv. Sundhedsydelser er trods alt en speciel sektor, der kræver en speciel tilgang.

Den grundlæggende forudsætning for forslaget må i overensstemmelse med den fastlagte retspraksis være, at organisationen og finansieringen af sundhedsydelser er medlemsstaternes ansvar. Det betyder på den ene side, at patientmobilitet ikke kan gøres til en absolut ret, og på den anden side, at der ikke er nogen undskyldninger for ikke at investere i landets eget sundhedssystem. Denne forudsætning medfører nødvendigvis, at medlemsstaterne skal kunne opkræve den reelle udgift hos patienten. Der skal være solidaritet, men der skal også være mulighed for differentieret behandling for patienter, der har bidraget i deres eget land gennem socialsikrings- og skattesystemet, og udenlandske patienter, der ikke har bidraget.

Det er godt, at vi har direktivet, men alle, der kender sektoren, føler, at det stadig trænger til forbedring på mange områder. Efter min mening er kvaliteten, tilgængeligheden og den økonomiske bæredygtighed af sundhedsydelser på grundlag af socialt ansvarlig solidaritet stadig de centrale kriterier.

Silvia-Adriana Țicău (PSE), skriftlig. – (RO) Jeg mener, at adgang til kvalitetssundhedsydelser er en af de grundlæggende værdier i et socialt Europa. Patientrettigheder i EU og grænseoverskridende samarbejde på dette område mellem medlemsstaterne udgør en væsentlig del af den nye sociale velfærdspakke. Patienter skal have adgang til kvalitetssundhedsydelser i enhver medlemsstat, og de skal have mulighed for at modtage godtgørelse svarende til det beløb, de ville have modtaget i deres eget land. Der er i dag betydelige forskelle i EU med hensyn til kvaliteten af sundhedsydelser og godtgørelsesbeløbene. En vurdering af det europæiske sundhedssystem og den teknologi, der anvendes i sundhedssektoren, er efter min mening særdeles påtrængende. Det rigtige udstyr på alle hospitaler og den teknologi, der kræves for at diagnosticere og behandle forskellige sygdomme, er en forudsætning for leveringen af kvalitetssundhedsydelser. Læger og sygeplejersker flytter fra én medlemsstat til en anden for at få bedre løn og for at kunne benytte bedre diagnosticerings- og behandlingsudstyr. Det er vigtigt, at direktivet om patientrettigheder i overensstemmelse med EU's prioriterede områder omfatter en minimumsliste over sundhedsydelser, der skal være fuldt dækket af sygesikringsordningernes budgetter.

FORSÆDE: Hans-Gert PÖTTERING

Formand

5. Velkomstord

Formanden. - Mine damer og herrer! Tillad mig på alles vegne at byde velkommen til en delegation fra Knesset ledet af Amira Dotan.

Inden for rammerne af den regelmæssige kontakt mellem Parlamentet og Israel vil der nu blive afholdt et interparlamentarisk møde i denne mødeperiode. Dette vil være det 33. møde mellem vores to forsamlinger.

Jeg byder Amira Dotan og medlemmerne af hendes delegation, som vi allerede tirsdag havde lejlighed til at føre mere udførlige samtaler med, varmt velkommen.

Vi ønsker Dem fremgang og håber, at Deres arbejde vil være præget af en vilje til at deltage i dialog og et ønske om at opnå fælles forståelse – kvaliteter, som er uundværlige i en beslutsom indsats for fred i Mellemøsten.

Parlamentet følger denne proces med stor opmærksomhed og ønsker at være en objektiv og aktiv bidragyder til indsatsen for fred i Mellemøsten.

(Bifald)

*
* *

Sarah Ludford (ALDE). – (EN) Hr. formand! Dette vedrører bygningen i Strasbourg og beslutningen om at vende tilbage.

Generalsekretæren udsendte en e-mail tirsdag morgen om, at vi skal vende tilbage i oktober. Jeg kan forstå, at der ikke har været nogen afstemning eller afgørelse i Præsidiets, hvilket er mærkeligt.

Harald Rømer nævnte ikke, at der foreligger en ekspertrapport. Jeg måtte henholde mig til oplysninger fra næstformanden for gennemsigtighed for at få oplyst, at generalsekretæren havde fortalt Præsidiet, at han efter anmodning vil gøre den tilgængelig for medlemmerne på fransk og tysk, som den foreligger på, selv om han ikke vil oversætte den.

Jeg har nu sendt i alt tre e-mails i de sidste to dage, hvor jeg anmoder om rapporten på fransk, uden at have modtaget svar. Jeg finder dette uacceptabelt, og jeg rejser nu sagen i henhold til forretningsordenens artikel 28 om oplysningspligt og artikel 96 om gennemsigtighed.

Jeg vil vide, på hvilket grundlag vi vender tilbage til Strasbourg. Jeg har læst notatet til Præsidiet mandag, men det vedrører tilsyneladende kun de falske lofter. Hvad ved vi for det første om årsagerne til sammenstyrtningen? Er det designet, materialerne, kvaliteten af konstruktionen eller bygningstilsynet? Det må være ét af de fire.

Hvad fortæller det os for det andet om resten af bygningen? Vi ved ikke, om hele bygningen er blevet kontrolleret. Er der fejlbehæftede materialer? Der går rygter om, at det stål, der er anvendt i bygningen, er det samme som i det tag i Charles de Gaulle-lufthavnen, som styrtede sammen. Er det sandt eller ej?

(Protester)

Hvis De ikke giver os sandheden, vil rygterne florere.

Dette berører ikke Marios Matsakis' bekymringer for asbest i bygningen, som han forfølger ihærdigt – angiveligt også uden svar.

Jeg vil først og fremmest vide, hvorfor jeg ikke har modtaget rapporten? Hvad er grundlaget for beslutningen om at vende tilbage til Strasbourg? Er bygningen virkelig sikker, og hvem har besluttet, at den er det?

(Bifald)

Fra min side er dette ikke og skal ikke opfattes som et politisk spørgsmål, og det håber jeg ikke, det bliver. Mennesker kunne være blevet dræbt, hvis de havde været der i august, og de kan blive dræbt, hvis noget går galt. Kan jeg bede om nogle svar?

(Formanden afbrød taleren)

Formanden. - Baronesse Ludford! Så vidt jeg ved, er De britisk statsborger. Britiske statsborgere er kendt for deres pragmatisme og deres koldblodighed. Må jeg derfor anmode Dem om at holde hovedet koldt nu. Der var ingen grund til at misbruge retten til at stille spørgsmål.

Vi skriver en e-mail til alle medlemmer. De tekniske detaljer vil fremgå af e-mailen på de pågældende sprog. Hav tillid til Parlamentets administration! Vi gør, hvad der er nødvendigt. De behøvede ikke formane os til at fortælle sandheden. Vi optræder altid ærligt, også i denne sag.

(Bifald)

Alexander Alvaro (ALDE). – (DE) Hr. formand! Tirsdag satte fem medlemmer af forskellige politiske grupper en stor plakat op for at offentliggøre skriftlig erklæring nr. 75. Den krævede tilladelse var indhentet fra den kompetente kvæstor, Szabolcs Fazakas, inden plakaten blev vist frem. En person fjernede plakaten tirsdag eftermiddag uden at underrette nogen af den skriftlige erklærings forfattere. I går kunne vi slet ikke finde den. I dag opdagede vi, at det var sikkerhedstjenesten. Som årsag fik vi oplyst, at det politisk var blevet besluttet, at denne skriftlige erklæring ikke måtte annonceres.

Siden hvornår er det blevet administrationen, der beslutter, hvad der er politisk korrekt og forkert, især efter at den kompetente kvæstor har givet sin godkendelse? Vi er demokratiske medlemmer af Parlamentet med ret til at udtrykke vores synspunkter. De behøver ikke være enige i indholdet af erklæringen, men at fjerne plakaten uden at underrette forfatterne er forkert. Det er en urimelig begrænsning af medlemmernes rettigheder. Jeg beder Dem kommentere denne sag.

(Bifald)

Formanden. - Alexander Alvaro! Deres indlæg, som er fuldt ud berettiget, er det første, jeg hører om denne hændelse. Jeg kan forsikre Dem om, at vi vil undersøge sagen.

6. Erklæring fra formanden

Formanden. - Mine damer og herrer! Formandskonferencen har bedt mig give en kort erklæring om i morgen, den europæiske sprogdag. Det gør jeg med glæde, men bær over med mig, fordi denne erklæring er skrevet på flere sprog, hvilket gør det til en udfordrende opgave for mig også. Jeg beder Dem tage denne erklæring til efterretning.

Den 26. september 2008 fejrer vi den europæiske sprogdag. I den forbindelse støtter EU sammen med Det Europæiske Råd en række europæiske initiativer, som har til formål at fremme påskønnelsen af sprog og kulturer og at understrege vigtigheden af at lære sprog over for den europæiske offentlighed.

(DE) Den sproglige mangfoldighed i Europa er en vigtig del af vores intellektuelle kulturarv og er en af vores kulturskatte. I løbet af den europæiske foreningsproces er den sproglige mangfoldighed gradvis blevet en mindre barriere og en større mulighed. Derfor beskriver den seneste meddelelse fra Kommissionen om flersprogethed med rette vores sproglige mangfoldighed som et trumfkort.

(FR) Flersprogethed og fremme af sproglig mangfoldighed er hjørnestenene i vores daglige aktiviteter i Parlamentet. Vores motto er: "Ingen lovgivning uden oversættelse".

(IT) Oversættelse og tolkning af vores arbejde som repræsentanter for befolkningerne i Europa spiller en vigtig rolle, når det drejer sig om at sikre legitimitet og gennemsigtighed, og bringer Parlamentet endnu tættere på de europæiske borgere.

(ES) I den forbindelse skal det bemærkes, at Parlamentet er den eneste internationale organisation med et websted og webbaseret tv på 23 forskellige sprog.

(PL) Et EU, der er forenet i mangfoldighed, behøver ikke være bekymret for fremtiden.

(DE) Tak for opmærksomheden.

(Bifald)

*
* *

Elizabeth Lynne (ALDE). – (EN) Hr. formand! Jeg har en bemærkning til forretningsordenen. Hvis De har oplysninger, der kan fortælle os, at det er sikkert at vende tilbage til Strasbourg, hvorfor kan De så ikke nu fremsætte en erklæring nu, inden vi forlader dette plenarmøde og risikerer at vende tilbage til en bygning, som nogle af os stadig opfatter som usikker?

Formanden. - Alle de oplysninger, jeg har modtaget, viser, at bygningen i Strasbourg er lige så sikker som bygningen her i Bruxelles.

7. Afstemning

Formanden. - Vi går nu over til afstemning.

(Resultater og andre oplysninger vedrørende afstemningen: se protokollen)

7.1. Ikkekommerciel lokalradio og -tv i Europa (A6-0263/2008, Karin Resetarits) (afstemning)

7.2. Merværdiafgift af forsikringstjenester og finansielle tjenester (A6-0344/2008, Joseph Muscat) (afstemning)

7.3. Området med frihed, sikkerhed og retfærdighed 2007 (afstemning)

– Inden afstemningen om ændringsforslag 1

Manfred Weber (PPE-DE). – (DE) Hr. formand! For PPE-DE-Gruppen vil jeg gerne fremsætte et mundtligt ændringsforslag til omformulering af ændringsforslag 1. Inden jeg gør det, vil jeg gerne sige, at betænkningen fra Gérard Deprez og hele udvalget er fremragende. PPE-DE-Gruppen vil gerne stemme for den. Vi har dog et centralt punkt, nemlig spørgsmålet om stemmeret for indvandrere i EU, ikke fordi vi afviser tildeling af stemmeret generelt, men vi mener, at sådanne beslutninger er underlagt subsidiaritet. Valglovgivning er ikke et europæisk anliggende.

Vi ønsker derfor at bygge bro til ændringsforslaget ved at foreslå, at det omformuleres. Vi anmoder medlemmerne af de andre grupper om at støtte den nye formulering, så vi alle kan godkende denne gode betænkning.

Den nye ordlyd affattes således:

"et forslag om integration af fastboende udlændinge i det politiske liv på europæisk og lokalt plan, et skridt fremad, som kunne bidrage til den sociale, kulturelle og politiske integration af disse fastboende udlændinge;"

(DE) Jeg anmoder om Deres støtte.

Formanden. - Jeg kan se, at der er indvendinger.

(Det mundtlige ændringsforslag blev ikke vedtaget)

7.4. Koncentration og pluralisme i medierne i Den Europæiske Union (A6-0303/2008, Marianne Mikko) (afstemning)

– Inden afstemningen

Ignasi Guardans Cambó (ALDE). – (ES) Jeg har anmodet om ordet i henhold til forretningsordenens artikel 166 vedrørende artikel 45, stk. 2, i forretningsordenen.

Artikel 45, stk. 2, er for nylig blevet ændret med henblik på at forhindre beslutningsforslag indeholdt i initiativbetænkninger.

Resultatet, som vi vil se i den kommende afstemning, er, at en parlamentarisk gruppe skal fremsætte et fuldstændigt separat alternativt beslutningsforslag, hvor den eneste forskel er et komma eller indsættelse eller sletning af et enkelt ord, hvis den vil ændre en linje eller et afsnit i en initiativbetænkning.

Da reglen blev ændret, virkede det måske som en god idé, men nu gør den det vanskeligere at opnå enighed i Parlamentet, og at opnå enighed bør være et af vores hovedmål. Det er umuligt at opnå enighed mellem politiske grupper, hvis vi kun kan fremsætte en separat tekst, hvilket vi snart vil se i afstemningen.

Jeg anmoder om, at ændringen af artikel 45, stk. 2, revideres, fordi den har absurde konsekvenser og griber ind i de politiske forhold mellem grupperne i Parlamentet.

(Bifald)

Formanden. - Jeg må påpege, at Parlamentet i sin visdom traf beslutningen.

(Indvending fra Doris Pack)

Jeg er bange for det, Doris Pack, men det kan ikke ændres. I mellemtiden må vi holde os til loven.

Monica Frassoni (Verts/ALE). – (IT) Hr. formand, mine damer og herrer! Ignasi Guardans Cambó burde spørge sin gruppe, da den var en af forslagsstillere til denne bestemmelse. Jeg vil dog gerne sige følgende: Den betænkning, vi stemmer om i dag, Marianne Mikkos betænkning om koncentration og pluralisme i medierne, er den første betænkning, som vi godkender under denne procedure, hvor vi er forhindret i at have en udførlig forhandling, og hvor vi ikke kan fremsætte ændringsforslag, på en dag, hvor der har været et alvorligt, meget alvorligt, angreb mod ytringsfriheden i Italien med offentliggørelsen af fyringen af 25 journalister fra den eneste tv-kanal, der i øjeblikket ikke kontrolleres af Berlusconi. Jeg mener, at den måde, hvorpå vi drøfter disse problemer, også er et tegn på manglende vilje her i Parlamentet til at indføre bestemmelser, love eller direktiver om koncentration og pluralisme i medierne, hvilket bliver mere og mere påtrængende i EU.

(Bifald fra midten og venstre)

Marianne Mikko (PSE). – (EN) Hr. formand! Jeg vil gerne takke alle, der har bidraget til denne særdeles vigtige betænkning med stor synlighed om koncentration og pluralisme i medierne i Den Europæiske Union. Betænkningen handler om at beskytte demokratiet. Vi har forsøgt at medtage alt, hvad der styrker demokrati, i betænkningen. Derfor bør De forsøge at fokusere og tænke Dem om to gange, inden De stemmer. Hvad går De ind for, og hvad er De imod? Vi sender dette budskab til vores borgere i dag. Tænk Dem venligst om.

(Bifald)

Pál Schmitt, for PPE-DE-Gruppen. – (HU) Hr. formand! Som skyggeordfører for dette emne vil jeg gerne tilslutte mig dem, der siger, at dette system ikke er godt, som det er nu. Jeg ville gerne have givet udtryk for Det Europæiske Folkepartis holdning, men som skyggeordfører fik jeg ikke ordet.

Jeg ville gerne have spurgt, hvorfor meningspluralisme ikke er vigtig, når nu pluralisme i medierne er så vigtig? Jeg ville gerne have forklaret, at vi ikke er enige på visse områder, men jeg fik ikke ordet. Ud af hele Parlamentet fik to personer lejlighed til at tale om emnet: ordføreren og kommissæren. Vi må absolut overveje, om dette system er godt, fordi vi er nysgerrige for at høre hinandens meninger, og det kaldes meningspluralisme. Hjælp os med at virkeliggøre dette.

(Bifald fra højre)

Formanden. - Mine damer og herrer! Jeg giver ordet til Daniel Cohn-Bendit, men så skal vi videre til afstemningen. Vi kan drage de relevante konklusioner af konsekvenserne af vores egen beslutning. Hvis vi har truffet en tvivlsom beslutning, har vi ret til at ændre den selv, men ændringen skal foretages i overensstemmelse med de korrekte procedurer.

Daniel Cohn-Bendit (Verts/ALE). – (DE) Hr. formand! Dette eksempel på sludder, som De netop henviste til, blev vedtaget af flertallet her i Parlamentet, selv om vi stemte imod det. Det var Deres beslutning! Gør helvedet hedt for formanden nu, så han får det ændret!

(Bifald fra midten og venstre)

Formanden. - Vi ønsker virkelig ikke at gøre helvedet hedt for nogen, men konklusionerne kan drages, hvis flertallet af Parlamentet ønsker det.

Stefano Zappalà (PPE-DE). – (IT) Hr. formand, mine damer og herrer! Jeg vil ikke gå i detaljer med Monica Frassonis urigtige indlæg, men jeg vil dog gøre én ting klar for Parlamentet. I Italien er det ikke præsident Berlusconi, men andre grupper, der ejer tv-kanalerne. I Italien er der tre statslige fjernsynskanaler: Rai 1, Rai 2 og Rai 3. Der er Mediaset-gruppen, og der er LA7 i Italien ...

(Protester fra midten og venstre)

Formanden. - Mine damer og herrer! Der er ingen grund til at blive ophidset. De traf beslutningen.

Hvis Parlamentet har besluttet, at flertallet kan have været uklogt, kan beslutningen ændres. Men en regel skal overholdes, indtil den ændres. Det er det princip, vi følger her i Parlamentet.

(Bifald)

7.5. Tackling af energipriserne (afstemningen)

– Inden afstemningen om ændringsforslag 1

Urszula Gacek (PPE-DE). – (EN) Hr. formand! Jeg har en bemærkning til forretningsordenen vedrørende den nye forretningsorden. Fordi forhandlingen blev afbrudt, har vi fået oplyst, at vi kun kan fremsætte flere skriftlige erklæringer og ikke kun én skriftlig erklæring, som vi kunne, inden den nye forretningsorden trådte i kraft. I dag forsøgte jeg at indgive to skriftlige erklæringer, men webstedet tillod det ikke. Mine udtalelser i forhandlingen om håndtering af energi er derfor ikke blevet anført nogen steder.

Vil De sørge for, at det tekniske problem bliver løst? Den reviderede forretningsorden overholdes ikke.

Formanden. - De kan indsende en skriftlig erklæring, men dette var ikke det rette tidspunkt at fremsætte bemærkningen.

7.6. Hvidbog om sundhedsproblemer i relation til ernæring, overvægt og fedme (A6-0256/2008, Alessandro Foglietta) (afstemning)

7.7. Grænseoverskridende kollektiv forvaltning af ophavsret (afstemning)

7.8. IASCF: Gennemgang af vedtægterne – offentlig ansvarlighed og sammensætningen af IASB – forslag til ændringer (afstemning)

Piia-Noora Kauppi, for PPE-DE-Gruppen. – (EN) Hr. formand! Som De allerede har sagt, vil PPE-DE-Gruppen gerne anmode om en udskydning af afstemningen om denne beslutning. Styringen af IASB vil bestemt ikke blive fastlagt inden for de næste to uger, så vi har tid til at stemme om det på næste miniplenarmøde her i Bruxelles.

Årsagen er, at vi har modtaget nogle nye forslag fra Kommissionen, og måske det er muligt at finjustere nogle af formuleringerne i beslutningen.

Tidsfristen var meget stram, og derfor ønsker vi at have mere tid og stemme om dette på det næste møde i Bruxelles.

Pervenche Berès, formand for Økonomi- og Valutaudvalget. – (FR) Hr. formand! Jeg taler som formand for Økonomi- og Valutaudvalget. I den nuværende finansielle krise kan alle se, at regnskabsstandarder og deres potentielt procykliske art er et vigtigt område. Styringen af de strukturer, der udvikler disse regnskabsstandarder, er et meget vigtigt emne.

Kommissionen, som allerede har behandlet disse emner i betænkning af Radwan, har valgt at udforme et forslag, som ikke involverer de parter, der er ansvarlige for stabiliteten af de finansielle markeder, som blev udformet i hast sammen med de amerikanske embedsmænd, som nærmer sig afslutningen af deres embedsperiode, og som nu fornægtes af alle kandidater i den amerikanske valgkamp, og uden at høre Rådet eller Parlamentet.

For at være kompromissøgende og åbne accepterer vi at genåbne denne drøftelse, hvis Kommissionen fra sin side er villig til at genoverveje dens forslag og høre Parlamentets forslag. Derfor vil jeg anmode Kommissionen om en erklæring og om at forpligte sig til at genoverveje sit forslag. I det tilfælde kan vi støtte Piia-Noora Kauppis forslag.

Androula Vassiliou, medlem af Kommissionen. – (EN) Hr. formand! Kommissionen har ingen udtalelse til dette punkt.

Formanden. - Kommissionen har ikke fremsat en udtalelse.

Pervenche Berès! Forstod jeg korrekt, at De ville støtte forslagsstilleren, Piia-Noora Kauppi, under disse omstændigheder?

Så stemmer vi om dette beslutningsforslag.

(Parlamentet vedtog forslaget om udskydning af afstemningen)

7.9. Den sociale velfærdspakke (afstemning)

– Inden afstemningen

Philip Bushill-Matthews, for PPE-DE-Gruppen. – (EN) Hr. formand! Jeg vil blot kort bekræfte, at PPE-DE-Gruppen har besluttet at trække vores beslutning om den social velfærdspakke tilbage. Vi havde en meget omfattende forhandling i sidste mødeperiode, hvor alle grupper udførligt gav udtryk for deres synspunkter. I mellemtiden har vores gruppe sikret sig ordførerskabet for den nye sociale dagsorden, som afspejler den store vægt, vi tillægger det sociale område, og vi glæder os til at modtage de overvejede bemærkninger fra alle politiske grupper i de kommende måneder, så vi sammen kan udforme en betænkning, som hele Parlamentet kan være stolt af.

(Bifald fra PPE-DE-Gruppen)

8. Stemmeforklaring

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Hr. formand! Jeg ønsker blot, at det registreres, at jeg stemte for Alessandro Fogliettas betænkning, men mit afstemningsudstyr fungerede ikke.

Mundtlige stemmeforklaringer

– Forslag til beslutning om den årlige drøftelse om de fremskridt, der i 2007 er opnået på området med frihed, sikkerhed og retfærdighed (artikel 2 og 39 i traktaten om Den Europæiske Union) (B6-0425/2008)

Simon Busuttil (PPE-DE). – (MT) Det er naturligvis vanskeligt at blive forstået i denne kaotiske situation. Jeg vil gerne forklare min stemme for den beslutning, vi lige var vedtaget, vi lige har godkendt, om den årlige drøftelse om de fremskridt, der er opnået på området med frihed, sikkerhed og retfærdighed. I dag mødes justits- og indenrigsministrene i Rådet for at drøfte og godkende den europæiske pagt om indvandring og asyl. Dette er et meget vigtigt emne, og det er et meget vigtigt forslag, som drøftes i Rådet. Jeg håber, at der under drøftelserne i dag i Rådet indsættes en erklæring om behovet for at dele immigrationsbyrden mere retfærdigt og ligeligt. Jeg håber, at ministrene vedtager denne pagt i dag, og at den henviser til dette fælles ansvar.

FORSÆDE: Manuel António DOS SANTOS

Næstformand

– Forslag til en beslutning: Årlig drøftelse om de fremskridt, der er gjort med hensyn til området med frihed, sikkerhed og retfærdighed (artikel 2 og 39 i traktaten om Den Europæiske Union) (B6-0425/2008)

Frank Vanhecke (NI). – (NL) Hr. formand! Af mange årsager var den beslutning, vi lige har stemt om, uacceptabel for mig og bestemt også for min gruppe. Hovedårsagen er naturligvis, at jeg mener, at Europa absolut ikke har brug for en ny bølge af "ulovlig" immigration. Absolut ikke.

Det er alt for nemt for arbejdsgivere i den private sektor og regeringer at blive ved med at importere flere og flere udenlandske statsborgere fra andre lande end EU-lande. Det skaber hjerneflugt fra udviklingslandene til Europa og gavner i sidste ende hverken udviklingslandene eller Europa, tværtimod. Vi bør langt om længe begynde – og jeg taler her primært til regeringer og til erhvervslivet – inden for det almindelige arbejdsmarked at assimilere, genuddanne og integrere de enorme, virkelig enorme antal udenlandske statsborgere, som allerede er her, og som ikke er og aldrig har været ordentlig integreret i vores samfund.

– Betænkning: Marianne Mikko (A6-0303/2008)

Neena Gill (PSE). – (EN) Hr. formand! Jeg stemte for Marianne Mikkos betænkning, fordi jeg mener, at medierne spiller en afgørende rolle for sikringen af demokratiet. Med udvidelsen af EU er det vores rolle at sikre konvergens mellem standarder for beskyttelse af de grundlæggende frihedsrettigheder og demokrati. Jeg var involveret i udtalelsen fra Udvalget om Industri, Forskning og Energi til denne betænkning, og jeg vil gerne lykønske hende, fordi nye teknologier efter min mening har resulteret i udviklingen af nye mediekkanaler og nye indholdstyper, og medierne er stadig et vigtigt politisk redskab. I den sammenhæng er et pluralistisk mediesystem en afgørende forudsætning for den demokratiske sociale model.

Når medieejerskabet er koncentreret på få menneskers hænder, styrker det monopoliseringen af reklamemarkedet og skaber en hindring for nye aktører på markedet. Konkurrencelovgivningen har bidraget til at begrænse mediekoncentrationen, men disse problemer er stadig aktuelle i en række medlemsstater, hvor markedet domineres af få store aktører.

Så forslaget i betænkningen om at kæde medie- og konkurrencelovgivning sammen bør derfor roses.

Zdzisław Zbigniew Podkański (UEN). – (PL) Hr. formand! Pluralisme i medierne betyder mangfoldighed i formidlingen af information og i radio- og tv-selskabernes særlige fremtoning. Begge disse områder er i øjeblikket truede i mediesektoren. En konstant stigende koncentration af ejerskabet blandt medieselskaber, som konkurrerer inden for denne sektor, har skabt en situation, hvor information, der er værdifuld fra et socialt og kulturelt synspunkt, er vanskelig at finde i labyrinten af lettilgængelige og standardiserede nyheder

for alle. Det er vanskeligt at forudsige, hvad den fortsat forværrede situation i sektoren vil udmønte sig i, ikke kun for de enkelte forbrugere, men for samfundet som helhed.

Ordføreren understreger med rette den rolle, som public service-radio- og tv-selskaber spiller som vogtere af mangfoldighed med en mission om at udsende information af høj kvalitet. Hun har også ret, når hun foreslår en model, hvor stærke public service-medier uden for det kommercielle mediemarked eksisterer side om side med private medieselskaber, der agerer ud fra hensynet til økonomisk profit. Der er ingen tvivl om vigtigheden af en balance mellem disse to søjler. Betænkningens tekst og ordførerens hensigt forekommer klar og gennemsigtig. Det kompromis, der blev nået under drøftelserne i Kultur- og Uddannelsesudvalget, er godt. Den retlige status af disse nye metoder til informationsformidling, f.eks. internetblogge eller andre brugergenererede websteder, bør klart afgrænses, så de personer, der opretter dem, klart har kendskab til deres rettigheder og ansvar samt eventuelle sanktioner.

(Formanden afbrød taleren)

Frank Vanhecke (NI). – (NL) Hr. formand! Det glæder mig at høre Parlamentet sige, at alle medlemsstaterne skal garantere pluralisme i medierne, og at public service-radio- og tv-selskaber bestemt spiller en vigtig rolle i den forbindelse. Det er helt rigtigt og på sin plads. I et almindeligt samfund betyder det demokrati og informationsfrihed og frem for alt informationsfrihed for oppositionsgrupper.

Ud fra disse kriterier er Belgien og endda Flandern ikke demokratier. Mit politiske parti, et stort politisk parti i landet, forskelsbehandles og boykottes f.eks. rutinemæssigt og åbenlyst af det flamske public service-radio- og tv-selskab og på grundlag af officielle direktiver. Hvorfor? Fordi vores idéer og holdninger ikke er "politisk korrekte" og afviger fra den fremherskende linje. For ikke så længe siden indrømmede den tidligere leder af public service-radio- og tv-selskab åbent, at kongen af Belgien havde udnævnt ham til baron for at belønne ham for sin diskriminerende indsats mod oppositionspartiet.

Denne betænkning, som ellers ikke er så dårlig, kunne have medtaget et afsnit om behandlingen af oppositionspartier, der ikke følger den accepterede linje.

Koenraad Dillen (NI). – (NL) Hr. formand! Jeg undlod at stemme under afstemningen om denne betænkning. Den fremhæver korrekt adskillige vanskeligheder i forbindelse med mediepluralisme og koncentrationen af ejerskab i en række medlemsstater.

Som flamlænder kan jeg sige et par ord eller mere om emnet. Der findes nemlig ikke noget land i EU, som f.eks. har mere brug for en neutral medieombudsmand til at sikre ytringsfrihed og pluralisme, end Belgien. Her i Bruxelles, landets institutionelle hjerte, boykotter, som min kollega lige har sagt, ikke kun de private medier, men også regeringsorganerne skamløst det største oppositionsparti og nægter befolkningen retten til fri og balanceret information.

Det er muligt, at et charter for mediefrihed, som ordføreren støtter, kan bringe denne form for misbrug til ophør. Ellers vil det hele blot være et spil for galleriet.

Jeg undrer mig også over, at ordføreren er så ivrig for i højere grad at regulere det fuldstændigt frie medie – internettet og især bloggere – for ikke at nævne relevant bekymring for forfatteres rettigheder. For det er jo netop de lande, der ikke har ægte mediepluralisme, som ønsker strengere regulering af internettet. Denne betænkning giver dem yderligere argumenter, og det er beklageligt.

Pál Schmitt, for PPE-DE-Gruppen. – (HU) Tak, hr. formand! Jeg vil tale på ungarsk. Mangfoldighed i medierne er et særligt vigtigt område for Det Europæiske Folkeparti, så vi har besluttet, at vores gruppe vil fremsætte et alternativt forslag til beslutning i stedet for at forkaste betænkningen. Mens de gode elementer i den oprindelige betænkning er bevaret, har vi slettet de dele af teksten, vi ikke kunne acceptere, og i stedet indsat de henstillinger, som efter vores mening bør fremhæves.

Gruppen protesterede bl.a. mod anførelsen af specifikke medlemsstater i betænkningen, idet vi er overbeviste om, at en betænkning om mangfoldighed i medierne bør være neutral og have generel anvendelse. Formålet er ikke at hænge visse lande ud som dårlige eksempler. På samme måde kunne vi heller ikke acceptere, at det i betænkningen anføres, at nogle mediekoncerner har tendens til at agere ud fra hensynet til økonomisk profit: Det er en overdrevet generalisering, som vi ikke kan acceptere.

Betænkningen, som har skabt voldsom politisk debat, må under alle omstændigheder henlede Kommissionens opmærksom på, at den bør behandle dette emne på en måde, som er i overensstemmelse med emnets

betydning, og undersøge, hvilken form for EU-foranstaltninger eller nationale foranstaltninger der skal indføres for at sikre mangfoldighed.

– Fælles beslutningsforslag om tackling af energipriserne (RC-B6-0428/2008)

Peter Baco (NI). – (SK) Jeg støtter effektiv kontrol af energipriser. De seneste måneders prissvingninger er tydeligvis ikke i EU-borgernes interesse, mens spekulanter og mellemmand skaber gevinst. Vi oplever desuden en fuldstændigt uacceptabel situation, hvor energipriser bestemmer priserne på fødevarer. Vi kan ikke tavst acceptere det kyniske argument, at der stadig er fødevarer nok globalt, fordi ikke alle har råd til at købe dyre fødevarer.

Verdensbankens eksperter anslår, at 80 % af den drastiske stigning i fødevarepriserne kan tilskrives biomasseenergi. I denne sammenhæng har jeg ved mange lejligheder understreget behovet for at øge fødevarereserverne og regulere anvendelsen af fødevarekilder til energiformål. Det er et centralt problem vedrørende kontrol af fødevarepriser, som kræver yderligere specifik opmærksomhed.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). – (PL) Hr. formand! Vi oplever i øjeblikket hastige stigninger i energipriserne. Det påvirker direkte livskvaliteten for indbyggerne i EU og vores stigende inflation. Vi skal derfor udforme instrumenter, der kan beskytte Europas borgere mod konsekvenserne af prisstigningerne. Selv om vi for nylig har set et fald i oliepriserne, mener jeg, at vi skal være mere opmærksomme på mekanismer, der har til formål at sikre prisstabilitet. Der er også idéen om, at energimarkederne bør være mere gennemskelige, så de i fremtiden ikke er så følsomme over for spekulation på verdensmarkederne. Når vi drøfter spørgsmålet om energi, må man nødvendigvis for det første understrege behovet for at intensivere indsatsen for at øge andelen af energi fra vedvarende kilder. For det andet skal vi indføre nye kulteknologier, og for det tredje skal vi indføre programmer, der har til formål at forbedre energieffektiviteten.

– Betænkning: Alessandro Foglietta (A6-0256/2008)

Renate Sommer (PPE-DE). – (DE) Hr. formand! Jeg stemte imod Alessandro Fogliettas betænkning, og jeg vil gerne takke alle mine kolleger, der støttede mig i denne afvisning.

Selv om fedme er et stigende problem, bringer denne hvidbog os ikke nærmere en løsning. Tværtimod. Den fremlægger et vilkårligt sammensurium af forskelligartede henstillinger og krav om lovgivning. Det får os til at se latterlige ud. Det glæder mig, at i det mindste forslaget om farvekodning af fødevaredeklarationer med rød, gul og grøn blev udeladt, men andre forslag overlevede, herunder forslag, som kommer beslutninger, der er ved at blive truffet på område for deklaration af fødevarer, som jeg er Parlamentets ordfører for, i forkøbet.

Vi besluttede, at vi vil kræve censur af reklamer, at vi vil forbyde kunstige transfedtsyrer, men vil samtidig angive indholdet af transfedtsyrer i fødevaredeklarationerne, at vores talje skal måles officielt i fremtiden, og at saltindholdet i fødevarer skal overvåges, hvilket svarer til at foretage indgreb i madopskrifter. Der er indført en ny definition af sund kost. En af påstandene er, at sund kost kun kan fås gennem økologiske produkter. Det er diskriminering af landmænd, der driver konventionelt landbrug.

Der må ikke forefindes dårlige fødevarer, som vores bestemmelser ville fjerne fra markedet. Alle forbrugere har ret til at blive informeret, men de har også krav på respekt, og det betyder, at de skal have lov til at vælge selv.

Skriftlige stemmeforklaringer

– Betænkning: Karin Resetarits (A6-0263/2008)

Hélène Goudin og Nils Lundgren (IND/DEM), skriftlig. – (SV) Denne betænkning om ikkekommerciel lokalradio og -tv i Europa omhandler et område, der vurderes at have behov for yderligere finansiering under EU's støtteprogrammer. Dette er endnu et eksempel på, hvordan forskellige særlige interesser her i Parlamentet søger at øge antallet af EU-støtteprogrammer og samtidig forøge de finansielle ressourcer, der tildeles dem, så de kan uddele bevillinger til højre, til venstre og i midten.

Det er uforståeligt, at støtte til ikkekommerciel lokalradio og -tv skal ses som en udgift, der skal finansieres på EU-niveau. Det er indlysende, at denne udgift i henhold til subsidiaritetsprincippet hører ind under medlemsstaterne eller de regionale politiske organer. De har ekspertisen med hensyn til disse medier, og de har mulighederne for at afgøre, om sådanne udgifter skal prioriteres højere end behovet for ressourcer til f.eks. sundhedsydelser, skoler, velfærd osv.

Af hensyn til subsidiaritet har vi stemt imod denne betænkning i dens helhed.

Gyula Hegyi (PSE), skriftlig. – (EN) "Lokalradio og -tv" spiller ofte en vigtig rolle i lokale samfund. Det er en indflydelsesrig informationskilde blandt de lokale medier, ofte endda den eneste stemme i de lokale samfund. Derfor før EU fokusere mere på disse medier, navnlig efter Lissabontraktatens fiasko, da de kan være en effektiv kanal for formidling af EU-relaterede informationer til borgerne.

Som ordfører for betænkningen om aktiv dialog med borgerne i Europa støtter jeg fuldt ud ethvert kommunikationsredskab, der kan hjælpe med at bringe EU tættere på borgerne. Jeg er dog overbevist om, at det er en vigtig forudsætning for enhver form for lokalradio og -tv samt andre lokale medier, som helt eller delvist finansieres af offentlige midler, at de er uafhængige ikke kun af de statslige, men også de lokale myndigheder.

Jeg mener, at lokalradio og -tv, navnlig deres finansiering, bør prioriteres højest af medlemsstaterne i medfør af deres forskellige former og lokale særegenheder. Vi kan på europæisk plan hjælpe ved at gøre spørgsmålet mere synligt. Denne betænkning er et skridt i den retning.

Ian Hudghton (Verts/ALE), skriftlig. – (EN) Karin Resetarits' betænkning, som jeg støttede, henviser til mediernes betydning for en styrkelse af den kulturelle og sproglige mangfoldighed. I denne uge blev den første tv-kanal på det gæliske sprog nogensinde lanceret – en velkommen udvikling i indsatsen for at fremme den sproglige mangfoldighed i både Skotland og Europa.

David Martin (PSE), skriftlig. – (EN) Ikkekommerciel lokalradio og -tv har altid spillet en vigtig rolle i vores samfund. Disse medier kan fremme den tværkulturelle dialog ved at bekæmpe negative stereotyper. EU skal fuldt ud anerkende dette ved at forbedre den retlige anerkendelse af lokalradio og -tv og deres adgang til radiofrekvenser i forbindelse med udsendelser. Jeg stemte for betænkningen.

Daniel Strož (GUE/NGL), skriftlig. – (CS) Hvad angår ikkekommerciel lokalradio og -tv og alternative medier, er det efter min mening hævet over enhver tvivl, at de kan bidrage til et mere pluralistisk mediemiljø og øget bevidsthed blandt borgerne. Erfaringer fra de fleste medlemsstater viser tydeligt, at ytringsfrihed er blevet næsten en myte, og af karakteren af de "kommercielle" medier formes af deres ejer. Objektivitetsniveauet for information fra statslige medier afhænger i væsentlig grad af magthavernes interesser, uanset de regler og love, der er fastlagt for sådanne medier.

Det gør det endnu mere vigtigt at forhindre, at ikkekommerciel lokalradio og -tv og alternative medier misbruges eller tillades at operere uden for de grænser, der er fastlagt for dem.

Jeg er enig i, at disse medier fortjener generel retlig anerkendelse i EU-landene. Reglerne for deres aktiviteter skal dog fra starten fastlægges på en måde, som vil forhindre, at disse lokale og alternative medier ikke svigter deres mission, deres sociale rolle.

– Betænkning: Joseph Muscat (A6-0344/2008)

Marian Harkin (ALDE), skriftlig. – (EN) Jeg kan ikke støtte denne betænkning. Jeg er enig i og glæder mig over mange af forslagene deri, men jeg er bekymret over indsnævringen af omfanget af momsfrigtagelse for investeringsfonde. Jeg mener, det er bedre at fastholde status quo.

Peter Skinner (PSE), skriftlig. – (EN) Labour-Partiets medlemmer af De Europæiske Socialdemokraters Gruppe (EPLP) mener, at opgraderingen af momskravene for finanssektoren burde være sket for længe siden. Ordføreren har udvist stor omhu i sin løsning af opgaven. Vi mener, at han i sin tilgang har været meget forstående over for problemet med at overføre omkostningerne til forbrugerne, og at han forstår, de problemer, der kan opstå. Vi er usikre på, hvordan visse punkter kan administreres ordentligt i praksis – navnlig med hensyn til fastlæggelse af virksomheder, der kan anvende moms. Vi har derfor forbehold, der ikke kunne udtrykkes i de enkelte ændringsforslag, fordi det var en samlet afstemning 1-28. Vi støtter ordføreren, men ville have stemt imod ændringsforslag 6 og 21.

Jeg vil personligt takke Joseph Muscat for hans arbejde på denne betænkning og andre og for hans kollegiale holdning i Parlamentet. Jeg håber, at hans karriere vil fortsætte med at blive styrket, og at vi meget snart kan byde ham velkommen igen som Maltas premierminister.

– Forslag til en beslutning: Årlig drøftelse om de fremskridt, der er gjort med hensyn til området med frihed, sikkerhed og retfærdighed (artikel 2 og 39 i traktaten om Den Europæiske Union) (B6-0425/2008)

Philip Bradbourn (PPE-DE), skriftlig. – (EN) De britiske Konservative går ind for samarbejdet mellem medlemsstaterne på området med frihed, sikkerhed og retfærdighed, men vi siger nej til denne beslutning, da vi er modstandere af enhver form for harmonisering på området med frihed, sikkerhed og retfærdighed. Vi er navnlig mod opfordringerne i forslaget til at vedtage de bestemmelser i Lissabontraktaten, der kan vedtages under de nuværende ordninger.

Patrick Gaubert (PPE-DE), skriftlig. – (FR) Jeg glæder mig over, at et meget stort flertal har vedtaget beslutningen om den årlige drøftelse om de fremskridt, der er gjort i 2007 med hensyn til området med frihed, sikkerhed og retfærdighed.

Det er en tekst af høj kvalitet, som på det kraftigste minder os om behovet for den hurtige vedtagelse af Lissabontraktaten, som vil styrke området med frihed, sikkerhed og retfærdighed gennem grundlæggende forbedringer med hensyn til legitimiteten og effektiviteten af EU's handlinger.

Den opfordrer også Kommissionen til at definere nye prioriteter for det næste flerårige program for området med frihed, sikkerhed og retfærdighed for perioden 2010-2014.

Endelig foreslår den, at en række vigtige foranstaltninger vedtages på området for grundlæggende rettigheder og medborgerskab, grænsebeskyttelse samt immigration og asyl. Det er disse prioriteter, som vores politiske grupper har søgt at fremme, og de fleste findes også i den europæiske pagt om indvandring og asyl, som skal gennemføres på grundlag af konkret handling.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), skriftlig. – (PT) Vi er enige i flere punkter i denne beslutning om det såkaldte "område med frihed, sikkerhed og retfærdighed" – en eufemisme for den reelle proces, der har til formål at bringe de retlige og indre anliggender, som hører ind under medlemsstaternes suveræne beføjelser, ind under fællesskabssystemet – men den indeholder en række målsætninger, prioriterede områder og forslag, som vi afviser bestemt.

Det skyldes navnlig, at den spiller døv over for afvisningen af den såkaldte "Lissabontraktat" – ved at insistere på dens gennemførelse inden udgangen af 2009 og ved at kræve, at områderne for retlige og indre anliggender overføres til fællesskabssystemet – hvilket illustrerer den mangel på respekt, flertallet her i Parlamentet viser over for den irske befolknings suveræne og demokratiske beslutning.

En af de andre grunde er, at den opstiller udviklingen af Schengens informationssystem (herunder beslutninger om Prüm-aftalen), Frontex og EU's immigrationspolitik (som er selektiv og beskyttende, og som kriminaliserer immigration) som målsætninger.

Selv om Parlamentet klager over, at "EU de facto er ved at skabe et politimæssigt og retligt samarbejde med tredjelande, navnlig USA, i form af indgåelse af bilaterale aftaler om en række emner, og derved unddrager sig de formelle demokratiske beslutningsprocedurer og den parlamentariske kontrol", sætter det ikke spørgsmålstegn ved det.

Tobias Pflüger (GUE/NGL), skriftlig. – (DE) 1. I beslutningsforslaget beskrives Lissabontraktaten som "en væsentlig og presserende forudsætning for at gøre EU til et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed". Lissabontraktaten blev afvist som følge af den irske folkeafstemning. Det er på tide, at det accepteres.

2. Beslutningsforslaget opfordrer til fuldstændig gennemførelse af andengenerations-SIS (SIS II) og til styrkelse af Frontex. Grænseagenturet Frontex er ansvarligt for den operationelle gennemførelse af den umenneskelige politik for lukning af EU for mennesker i nød. Denne politik er en krænkelse af menneskeheden og skal derfor afvises fuldstændigt.

Søren Bo Søndergaard og Eva-Britt Svensson (GUE/NGL), skriftlig. – (EN) Generelt støtter vi idéen om at give fastboende udlændinge stemmeret ved europæiske og lokale valg. Vi mener dog, at beslutningen om stemmeret ved lokale valg bør overlades til medlemsstaterne i overensstemmelse med de relevante internationale konventioner.

– Betænkning: Marianne Mikko (A6-0303/2008)

Alessandro Battilocchio (PSE), skriftlig. – (IT) Jeg vil gerne understrege betydningen af at sikre pluralisme i medierne (som allerede anerkendt i artikel 11 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder) som støtte for den demokratiske proces, hvorigennem de forskellige borgere i Europa kan modtage information på en gennemsigtig måde. Vi ved, at det politiske pres alt for ofte påvirker medierne, navnlig public service-medierne, som har brug for betydelige og stabile markedsandele, så de kan hæve sig over utilstrækkelig finansiering og politiske interessegrupper.

Jeg vil derfor stemme for dette beslutningsforslag, der har til formål at overlade overvågningen af denne pluralisme til tre europæiske universiteter på grundlag af pålidelige og objektive indikatorer. Jeg er også enig i behovet for at indføre systemer, der sikrer pressefriheden i alle medlemsstater.

I lyset af den forestående valgkampagne forud for valget til Europa-Parlamentet i 2009 er det på tide, at vi i fællesskab udarbejder et charter for mediefrihed med henblik på at ændre de usikre arbejdsforhold, som mange forlagsjournalister og journalister arbejder under i dag.

Endelig har de nye mediekkanaler, der transmitterer i Europa og globalt, ganske rigtigt behov for finansiering, men de skal også bruges ansvarligt (f.eks. bør blogforfatteres og blogudgiveres status defineres), og mediekendskabet i EU skal fremmes.

Jean-Marie Cavada (ALDE), skriftlig. – (FR) Jeg vil understrege, at jeg tillægger ytringsfrihed og mediepluralisme stor betydning. Blogge er redskaber, som kan true privatlivets fred for nogle personer, og som kan sættes i samme kategori som "overtrædelse af presselovgivningen", hvis de er usande eller ondsindede.

Jorgo Chatzimarkakis (ALDE), skriftlig. – (DE) Et pluralistisk mediesystem er en grundlæggende forudsætning, hvis den europæiske demokratiske samfundsmodel skal overleve. Koncentrationen af medieejerskab skaber dog et miljø, som bidrager til skabelsen af monopoler, lægger hindringer i vejen for nye markedsaktører og resulterer i ensartet medieindhold.

Udviklingen af mediesystemer drives i stigende grad af ønsket om profit. Hvis interessekonflikter mellem koncentrationen af medieejerskab og politisk myndighed skal undgås, skal konkurrence- og medielovgivningen samordnes. Den kendsgerning, at sådanne konflikter forekommer, skader den frie konkurrence og pluralismen. Med henblik på at styrke pluralisme skal der også sikres en balance mellem public service-selskaber og private selskaber.

Jeg opfordrer desuden til, at der iværksættes foranstaltninger til forbedring af konkurrenceevnen for mediekoncerner for at skabe økonomisk vækst. De europæiske og nationale konkurrenceregler skal anvendes på en ensartet måde for at sikre ægte konkurrence og et åbent marked. Herunder bør den nationale medielovgivning være gennemsigtig og effektiv.

Jeg glæder mig derfor over Kommissionens planer om at udvikle indikatorer, der kan måle mediernes pluralitet. Jeg opfordrer til, at der også udvikles yderligere indikatorer med henblik på at måle faktorer, som f.eks. demokrati og adfærdskodekser for journalister. Endvidere mener jeg, at bestemmelserne om mediekoncentration også bør regulere adgangen til internetindhold og dets formidling.

Lena Ek (ALDE), skriftlig. – (SV) Marianne Mikkos betænkning er et lysende eksempel på, at gode intentioner går for langt og ender med at være i strid med mediernes uafhængighed og de grundlæggende principper om ytringsfrihed. Mariannes Mikkos oprindelige forslag – som bl.a. omhandlede muligheden for registrering, ret til svar og muligheder for at retsforfølge blogforfattere – lå langt fra dét, jeg opfatter som ytringsfrihed og meningsdannelse. Heldigvis blev betænkningen omformuleret på disse områder, inden forslaget blev fremlagt på plenarmødet. Denne omformulering var dog ikke tilstrækkelig til at sætte mig i stand til at støtte betænkningen. På mange områder er forslaget stadig i strid med principperne om mediernes uafhængighed, fri meningsdannelse og ytringsfrihed.

Ændringsforslag 5 – som endelig blev godkendt af Parlamentet – er et bedre alternativ til betænkningen. Bedre, men ikke godt. Spørgsmålet om mediekoncentration og mangfoldighed er vigtigt og bør drøftes. Men denne betænkning er ikke den rigtige vej at gå. Spørgsmål om medierne skal altid håndteres på en ansvarlig og velovervejet måde. Når det gælder mediernes uafhængighed, fri meningsdannelse og ytringsfrihed, kan jeg ikke gå på kompromis. Disse værdier af alt for grundlæggende til at blive pillet ved. Jeg undlod derfor at stemme i dag. Med denne handling ville jeg vise min støtte til forhandlingen, men samtidig udtrykke min bekymring over de gentagne forsøg på at regulere spørgsmål vedrørende medie- og ytringsfrihed.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), skriftlig. – (PT) Med ændringerne af Parlamentets forretningsorden, som under disse omstændigheder ikke tillader specifikke ændringsforslag, har vi ikke lige stemt om Marianne Mikkos betænkning, men om et overordnet forslag til en alternativ beslutning.

Den endelige beslutning, som er vedtaget, er tydeligvis langt bedre end betænkningen, og vi stemte for den alene af den grund, men der er stadig visse aspekter, som vi er uenige i.

Vores hovedanke vedrører den måde, hvorpå den skaber en pseudobalance ved at sammenkæde den såkaldte "konkurrencelovgivning" med medielovgivningen, idet erfaringer viser, at kapitalinteresserne altid vejer tungere end alle rettigheder og friheder, herunder ytringsfrihed i medierne, hvilket meget ofte sår tvivl om pluralismen.

Selv om det et andet sted anføres, at "de offentlige myndigheders væsentligste mål bør være at skabe de rette betingelser for kunne sikre, at medierne (herunder de offentlige medier) er af høj kvalitet, at der er mangfoldighed i medierne, og at journalisternes fulde uafhængighed sikres", ved vi, at dette er vanskeligt at opnå, når den demokratiske stats rolle er svag. Sandheden er, at ytringsfrihed og journalistisk uafhængighed ikke er garanteret, når de primære medieselskaber ejes af økonomiske og finansielle grupper.

Glyn Ford (PSE), skriftlig. – (EN) Jeg vil gerne lykønske min kollega Marianne Mikko for hendes betænkning. Jeg vil stemme for det alternative fælles beslutningsforslag, som min gruppe har fremsat sammen med De Liberale og De Grønne, som er tættest på min egen holdning. Jeg kan ikke se, hvorfor noget, der er ulovligt i skriftlig eller mundtlig form, skal være lovligt på internettet. Håndhævelse kan selvfølgelig blive vanskelig, men det er ingen grund til ikke at handle. Vi har jo også hastighedsgrænser på afsidesliggende landeveje, selv om politiet ikke kan patruljere dem alle, og det bruges ikke som argument for at afskaffe hastighedsgrænserne.

Hélène Goudin og Nils Lundgren (IND/DEM), skriftlig. – (SV) Denne betænkning og de alternative beslutninger, der er fremsat sammen med den, falder uden for den lovgivningsmæssige procedure og er intet mindre end et udtryk for ønsket blandt det føderalistiske flertal i Parlamentet om at få EU inddraget endnu mere i området for kultur- og mediepolitik. Under udformningen af betænkningen gik ordførerne alt for vidt i ønsket om at kontrollere og overvåge bloguniverset. Heldigvis bakkede udvalget lidt ud af sit forslag til plenarmødet, og de beslutningsforslag, der er fremsat af nogle af de politiske grupper, er bedre end selve betænkningen. Men det grundlæggende spørgsmål er ikke besvaret: Hvorfor skulle vi overhovedet drøfte denne betænkning i Parlamentet?

Spørgsmålet om mediekoncentration er vigtigt – så vigtigt, at det fortsat skal håndteres i medlemsstaterne. Vi har derfor stemt imod denne betænkning i dens helhed.

Jörg Leichtfried (PSE), skriftlig. – (DE) Jeg stemmer for Marianne Mikkos betænkning om koncentration og pluralisme i medierne i Den Europæiske Union.

Adgang til frie og mangfoldige medier i alle medlemsstater er afgørende i denne tid. Modellen med to søjler for privat og public service-tv-virksomhed og audiovisuelle medietjenester har udviklet sig særdeles godt. For at denne udviklingsproces kan fortsættes så frugtbart som muligt, skal der sikres stabil finansiering til public service tv- og radioselskaber, så de kan fremme offentlige interesser og sociale værdier, bevare mediepluralismen og give borgerne adgang til indhold af høj kvalitet.

Jeg støtter også udformningen af et charter for mediefrihed. Det ville være et brohoved for indsatsen for at sikre ytringsfrihed. Sikring af journalisters uafhængighed skal dog ske gennem særlige retlige og sociale garantier.

Koncentrationen af medieejerskab er også et problem, da det fremmer dannelsen af monopoler. Der er derfor behov for at kombinere konkurrence- og medielovgivningen med henblik på at garantere adgang, konkurrence og kvalitet. Betænkningen omhandler mere eller mindre alle hovedpunkterne, og jeg støtter derfor ordføreren.

Ramona Nicole Mănescu (ALDE), skriftlig. – (RO) Som vi alle er enige om, bør pluralisme være en vigtig del af massemedierne. Pluralisme skal støttes, og vedtagelsen af Marianne Mikko betænkning er et væsentligt skridt i den retning.

Behovet for et balanceret massemediemarked bør anerkendes og understøttes af medlemsstaterne, som både individuelt og samlet bør forpligte sig til at give de europæiske borgere mulighed for at modtage nøjagtige og forskelligartede informationer.

Kulturel mangfoldighed og det stigende behov for integration af indvandrere og mindretal samt betydningen af at levere kvalitetsinformation til den aktive befolkning er blandt de vigtigste begrundelser for at oprette et charter for mediefrihed. Jeg vil gerne udtrykke min fulde støtte til Parlamentets henstilling om, at offentlige medietjenester skal opfordres til at handle som alternative informationsudbydere til udbydere, der udelukkende er baseret på kommercielle kriterier.

At de europæiske borgere aktivt udøver deres rettigheder og forpligtelser, er en nødvendighed, der bør tages i betragtning i hver eneste foranstaltning, der i fremtiden vedtages af både de europæiske institutioner og af hver medlemsstat.

David Martin (PSE), *skriftlig*. – (EN) Takket være ny teknologi har vi fået nye mediekanaler og ændret medieindhold. Et vidtfavnende mediesystem er afgørende for at stimulere demokrati og fritænkning. Jeg har bredt stemt for Marianne Mikkos henstillinger.

Doris Pack (PPE-DE), *skriftlig*. – (DE) Koncentration i medierne er et vidtforgrenet onde og skal bekæmpes. For det første er der flere lande i EU, hvor koncentrationen i medierne er et problem, og det er derfor uacceptabelt kun at nævne ét land. For det andet opfordrer betænkningen flere steder Kommissionen til at handle inden om aktivitetssområder, der er omfattet af subsidiaritetsprincippet.

Hvis Marianne Mikkos betænkning var blevet ændret, eller hvis jeg havde kunnet stemme for et sådant ændringsforslag, ville jeg have stemt for betænkningen.

Dimitrios Papadimoulis (GUE/NGL), *skriftlig*. – (EL) Den øgede koncentration af medier på få hænder baner vejen for større monopoler og kvæler den vigtige meningsforskellighed.

Adgang til information er i dag tilsyneladende ubegrænset og samtidig utilstrækkelig. Koncerner ejer en stor del af medierne og internettjenesterne og er også deres egne kunder med den bedste mediedækning. Det er vigtigt, at vi sikrer public service-tv-virksomhed, som er af høj kvalitet, og som er pluralistisk, åben og uafhængig. Hvad angår ytringsfrihed på internettet, bør EU lægge stor vægt på offentlig dialog for at sikre både ytringsfrihed og beskyttelse af personlige oplysninger. Debatten er først lige startet. Ved at samarbejde med civilsamfundet kan vi finde løsninger.

Zita Pleštinská (PPE-DE), *skriftlig*. – (SK) Med ændringen af forretningsordenen, som vi vedtog den 8. juli 2008, har vi fået nye regler for initiativbetænkninger. I løbet af denne anden mødeperiode i september har vi set, hvordan disse regler fungerer i praksis.

Under forhandlingen af en række initiativbetænkninger mandag eftermiddag viste det sig dog, at denne ændring ikke er den heldigste. Kun ordføreren og en repræsentant for Kommissionen blev hørt i forhandlingen af hver betænkning. Forhandlingen mistede sin dynamik, fordi heller ikke skyggeordførerne fik lejlighed til at tale. Selv reglen om, at medlemmer, der har deltaget i udarbejdelsen af betænkningen, kan fremlægge deres synspunkter, viser sig at være problematisk. Den gældende regel er, at under en mødeperiode kan hvert medlem kun reagere skriftligt én gang.

Afstemningsproceduren i forbindelse med initiativbetænkninger har også vist sig at være problematisk. I henhold til den nye regel kan ændringsforslag ikke fremlægges på plenarmødet. Der kan kun fremsættes et alternativt beslutningsforslag på vegne af en politisk gruppe.

I praksis har manglerne ved vores beslutning berørt netop denne betænkning af Marianne Mikko om koncentration og pluralisme i medierne i Den Europæiske Union. Den relativt balancerede betænkning indeholdt nogle punkter vedrørende bestemte medlemsstater. Jeg mener, at indholdet af en betænkning, der vedrører så ømtålelige forhold, bør være neutralt. Jeg havde ikke til hensigt at stemme imod betænkningen, men vi fik ingen chance for at stemme om det beslutningsforslag, som vores politiske gruppe, PPE-DE-Gruppen, havde fremlagt. Jeg anmoder om, at denne regel ændres.

Zdzisław Zbigniew Podkański (UEN), *skriftlig*. – (PL) Pluralisme i medierne betyder mangfoldighed i formidlingen af information og i radio- og tv-selskabernes særlige fremtoning. Begge disse områder er i øjeblikket truede i mediesektoren. En konstant stigende koncentration af ejerskabet blandt medieselskaber, som konkurrerer inden for denne sektor, har skabt en situation, hvor information, der er værdifuld fra et socialt og kulturelt synspunkt, er vanskelig at finde i labyrinten af lettilgængelige og standardiserede nyheder for alle. Det er vanskeligt at forudsige, hvad den fortsat forværrede situation i sektoren vil udmønte sig i, ikke kun for de enkelte forbrugere, men for samfundet som helhed.

Ordføreren understregede med rette den rolle, som public service-radio- og tv-selskaber spiller som vogtere af mangfoldighed med en mission om at udsende information af høj kvalitet. Hun har også ret, når hun foreslår en model, hvor stærke public service-medier uden for det kommercielle mediemarked eksisterer side om side med private medieselskaber, der agerer ud fra hensynet til økonomisk profit. Der er ingen tvivl om vigtigheden af en balance mellem disse to søjler. Betænkningens tekst og ordførerens hensigt forekommer klar og gennemsigtig. Det kompromis, der blev nået under drøftelserne i Kultur- og Uddannelsesudvalget, er godt.

Den retlige status af disse nye metoder til informationsformidling, f.eks. internetblogge eller andre brugergenererede websteder, bør klart afgrænses, så de personer, der opretter dem, klart har kendskab til deres rettigheder og ansvar samt eventuelle sanktioner. Der vil komme mere indhold af denne type. Ved at basere disse foranstaltninger på et sæt etiske regler tager vi et skridt i den rigtige retning.

Marek Siwiec (PSE), skriftlig. – (PL) I den vedtagne betænkning om koncentration og pluralisme i medierne i Den Europæiske Union går medlemmerne af Parlamentet, herunder undertegnede, med rette ind for at garantere friere adgang til forskelligartede massemedier og ytringsfrihed.

Det bør dog også påpeges, at betænkningen med hensyn til internetblogge adskiller sig væsentligt fra den indledende version af betænkningen af Marianne Mikko og Kultur- og Uddannelsesudvalget. I denne betænkning blev det antaget, at der ville være en afklaring af statussen for internetblogge og brugergenererede websteder, så de ville være omfattet af lovgivning svarende til den, der er gældende for andre udgivelser. Den betænkning, som faktisk blev vedtaget, opfordrer til en åben drøftelse af statussen for internetblogge. Derfor stemte jeg for betænkningen.

Efter min mening spiller internettet og specifikt internetblogge en vigtig rolle i styrkelsen af mediepluralisme og ytringsfrihed og bør som sådan være fri for enhver begrænsning. Punkt 25 i den tidligere version af betænkningen ville, hvis den var blevet vedtaget, have udgjort en trussel mod ytringsfriheden for forfattere, der bruger dette til stadig vigtigere medie. Jeg vil i så kraftige vendinger som muligt sige, at ethvert lignende forsøg på regulering og styring i fremtiden bør afvises af Parlamentet.

Andrzej Jan Szejna (PSE), skriftlig. – (PL) I dagens afstemning støttede jeg betænkningen om koncentration og pluralisme i medierne i Den Europæiske Union. Jeg er enig i det princip, som ordføreren tager udgangspunkt i, nemlig at der må være en vis lighed med hensyn til standarderne for beskyttelse af demokrati og grundlæggende frihedsrettigheder.

I den moderne verden har massemedierne en enorm indflydelse, der til stadighed vokser. Den fortsatte fremkomst af nye medier er en positiv udvikling. Det skaber dynamik og variation i sektoren. Jeg mener, at der i den henseende er behov for at skabe et system for overvågning og gennemførelse baseret på indikatorer for mediepluralisme, der er fastlagt på en pålidelig og upartisk måde. Vi bør forsvare mediepluralisme som en vigtig del af demokrati og frihed for at sikre adgang til frie og mangfoldige massemedier for alle borgere i EU.

Jeg mener desuden, at vi bør udforme et charter for mediefrihed, som kan garantere ikke kun de sociale rettigheder for journalister og radio- og tv-virksomheder, men også ytringsfrihed.

– Fælles beslutningsforslag om tackling af energipriserne (RC-B6-0428/2008)

Roberta Alma Anastase (PPE-DE), skriftlig. – (RO) De fortsatte stigninger i oliepriserne giver anledning til alvorlige bekymringer, herunder for indvirkningen på den økonomiske vækst i EU og for den negative indvirkning på forbrugernes købekraft og livskvalitet.

EU's udenrigspolitik er vigtig i denne forbindelse. Da EU's økonomi stadig i væsentlig grad er afhængig af energiimport, skal vi indføre en fælles energipolitik baseret på princippet om solidaritet, sikkerhed og spredning af kilder og eksterne forsyningsruter.

Som ordfører for det regionale samarbejde i Sortehavsområdet har jeg gentagne gange understreget disse handlingers vigtighed og hastende karakter. I dag opfordrer jeg dog indtrængende Kommissionen og Rådet til at fremlægge konkrete foranstaltninger med henblik på at reducere EU's energiafhængighed i den umiddelbare fremtid. Min appel vedrører ikke kun olieimporten, men også gasimporten, og gennemførelsen af Nabuccoprojektet.

Jan Andersson, Inger Segelström og Åsa Westlund (PSE), skriftlig. – (SV) Vi stemte imod ændringsforslag 1 om beskatning af uforudsete fortjenester, fordi den foreslåede tekst efter vores mening er uklar. Vi tvivler

på, hvordan den kan gennemføres, og vi tvivler navnlig på, hvad det endelige formål med forslaget er. Vi stemte dog for ændringsforslaget om lavere moms på energibesparende varer og tjenester, som er en af de mange muligheder for at stimulere overgangen til mere energieffektive alternativer. Vi understreger dog, at skatter og afgifter er et nationalt anliggende, og beslutninger herom kan kun træffes af medlemsstaterne.

Carlos Coelho (PPE-DE), skriftlig. – (PT) Jeg stemte for denne betænkning, fordi den – ved at understrege misforholdet mellem prisen på råolie på de internationale markeder og den endelige brændstofpris – omhandler dette følsomme emne uden at forfalde til en følelsesbetonet tilgang, som f.eks. den portugisiske regering har benyttet.

I Portugal afslørede minister Manuel Pinho ikke kun sin totale forvirring (og begrænsede magt til at gribe ind), men også en uacceptabel indblanding i lovgiverens uafhængighed. Dette var ikke andet end ønsketænkning inden valget.

Jeg afviser enhver administrativ prisfastsættelse eller skattemæssig harmonisering af brændstof på europæisk plan.

Jeg kan acceptere skatteindgreb (moms og produktionsafgifter), hvis de er midlertidige og selektive til fordel for de værst ramte husstande og industrielle sektorer.

Efter min mening er løsningen grundlæggende en styrkelse af de gældende bestemmelser for olie. I stedet for at tilslutte sig ministerens udtalelser eller afvente forbrugerklager bør konkurrencemyndigheden udnytte dens egne initiativbeføjelser til at bekæmpe den mistillid, der hersker omkring dens beføjelser til at føre tilsyn med oliesektoren. Den portugisiske offentlighed kræver en fast garanti for, at konkurrencebegrænsende praksis ikke er med til at fastlægge priserne. Hvis det bekræftes, at dette er tilfældet, bør konkurrencemyndigheden gribe upartisk ind og pålægge sanktioner.

Bairbre de Brún (GUE/NGL), skriftlig. – (EN) Det glæder mig at støtte de praktiske idéer i det meste af denne beslutning om stigende energipriser. De nationale og regionale myndigheder skal fremlægge handlingsplaner så hurtigt som muligt for at beskytte de mest udsatte borgere.

På mellemlang sigt vil et skifte til vedvarende energikilder kombineret med øget energieffektivitet bidrage til at beskytte os mod de uundgåelige prissvingninger, der følger med afhængigheden af fossile brændsler, men handling er påkrævet her og nu for at afhjælpe og udrydde brændstoffattigdom.

Jeg er dog enig i, at liberalisering af energimarkedet er en del af løsningen på de stigende priser.

Glyn Ford (PSE), skriftlig. – (EN) Jeg stemte ja til beslutningsforslaget om tackling af energipriserne. Jeg stemte dog imod ændringsforslag 1 om beskattning af uforudsete fortjenester på europæisk plan. Som følge af de forskellige energifgiftsniveauer i EU er dette i stedet noget, der skal og burde gennemføres på nationalt plan.

Ian Hudghton (Verts/ALE), skriftlig. – (EN) Jeg stemte imod beslutningsforslaget om energipriserne. Jeg er fuldstændig enig i, at stigende energipriser kræver fast politisk handling, men jeg afviser henvisningerne i beslutningen til "lavemissionsenergi". Jeg afviser idéen om, at øget atomenergi kan have en positiv indvirkning på miljøet, og mener, at den politiske opmærksomhed skal rettes mod andre vedvarende energikilder end atomenergi.

Catherine Stihler (PSE), skriftlig. – (EN) Jeg glæder mig over den positive afstemning i dag, hvor vi anerkender energifattigdom og nedsat moms på energibesparende varer.

– Betænkning: Alessandro Foglietta (A6-0256/2008)

Jan Andersson, Inger Segelström og Åsa Westlund (PSE), skriftlig. – (SV) Der er meget, som EU kan gøre for at reducere problemet med fedme, som vi bør fokusere på her i Parlamentet. Det er derfor godt, at Parlamentet i dag stemte for betænkningen om ernæring, overvægt og fedme. En af konsekvenserne af denne beslutning er, at Parlamentet nu kræver forbud mod transfedtsyrer.

Samtidig mener vi dog, at der i betænkningen kunne have været meget mindre om skoler, og hvad de bør servere. Vi mener, at det bedst besluttes på nationalt eller lokalt plan.

Carlos Coelho (PPE-DE), skriftlig. – (PT) Kampen mod det alvorlige folkesundhedsproblem med sygdomme relateret til overvægt og fedme skal prioriteres allerede i en tidlig alder.

Denne betænkning opfordrer medlemsstaterne, lokale enheder og skolemyndigheder til at overvåge og forbedre kvalitets- og ernæringsstandarderne for skolemad.

Ernæringsinformation om mad er vigtig, navnlig forskellen mellem naturlige transfedtsyrer, som findes i kød- og mejeriprodukter, og de transfedtsyrer, som produceres under industriel behandling (kunstige). Den udifferentierede mærkning af transfedtsyrer vil kun forvirre forbrugerne, give et negativt billede af sunde mejeriprodukter og have uønskede konsekvenser for forbruget, hvilket vil underminere folkesundheden (f.eks. lavere indtagelse af vigtige næringsstoffer som kalk og proteiner).

Europæiske indikatorer, som f.eks. taljemål, er nyttige til at overvåge de risikofaktorer, som mennesker er eksponeret for i forbindelse med forskellige fedmerelaterede sygdomme. En forståelse af fordelingen af abdominal fedme fremmer planlægningen af mere effektive foranstaltninger til minimering af sådanne problemer.

Jeg er enig i farvekodningen af fødevarer, fordi de europæiske borgere har brug for mærker, de kan fortolke for at træffe sunde valg, og ikke klar og letforståelig mærkning.

Duarte Freitas (PPE-DE), skriftlig. – (PT) Overvægt og ernæringsrelaterede sygdomme er et alvorligt folkesundhedsproblem. Det betyder, at kampen mod fedme skal sættes ind allerede i en tidlig alder.

Alessandro Fogliettas betænkning er særdeles relevant, når den opfordrer medlemsstater, lokale enheder og skolemyndigheder til at overvåge og forbedre kvalitets- og ernæringsstandarderne for skolemad.

Jeg mener, at der altid skal angives ernæringsoplysninger på fødevarer, navnlig oplysninger om kunstige transfedtsyrer, fordi de har mere negative konsekvenser for sundheden. Manglende skelnen mellem kunstige transfedtsyrer og naturlige fedtstoffer vil vildlede forbrugerne og kun bidrage til et negativt billede af visse animalske fødevarer, der indeholder naturlige transfedtsyrer, f.eks. kød- og mejeriprodukter.

Jeg stemte også for udviklingen af europæiske indikatorer, f.eks. taljemål, og andre fedmerelaterede risikofaktorer, fordi jeg mener, de i fremtiden kan bruges til at vurdere de risici, befolkningen står overfor, og effektiviteten af de gennemførte foranstaltninger.

Marian Harkin (ALDE), skriftlig. – (EN) Jeg kan ikke støtte denne betænkning eller ændringsforslag 6, da det efter min mening er upassende at medtage spørgsmål om skatter eller moms i en betænkning som denne vedrørende sundhed.

Ian Hudghton (Verts/ALE), skriftlig. – (EN) Jeg stemte for Alessandro Fogliettas betænkning og glæder mig over hvidbogen om sundhedsproblemer i relation til ernæring, overvægt og fedme. Fedme er et stort problem i hele Europa, og sygdomme med relation til fedme og dårlig ernæring har alvorlige konsekvenser i de forskellige samfund. I mit eget land har den skotske regering taget en række positive skridt for at forbedre ernæringen på offentlige institutioner, f.eks. skoler og hospitaler, og der skal opfordres til sådanne initiativer i hele EU.

Eija-Riitta Korhola (PPE-DE), skriftlig. – (FI) Jeg stemte for Alessandro Fogliettas initiativbetænkning om ernæring, overvægt og fedme, som blev vedtaget af udvalget inden for rammerne af vores strategi for folkesundhed. Jeg tilslutter mig grundsynspunktet om, at industrien skal have chancen for at forsøge at mindske sundhedsproblemerne som følge af overvægt eller fedme gennem selvregulering. Kommissionen skal dog have mulighed for at sikre, at forsøg på at reducere f.eks. den mængde salt, fedt og sukker, som borgerne indtager i fødevarer, faktisk realiseres gennem rimelig og ansvarlig annoncering (navnlig i forhold til børn).

Det er vigtigt, at forbrugerne får udførlig information på fødevareemballagen, så de ved, hvordan de vælger mellem god, bedre og ringere fødevarer. Efter min mening og i modsætning til den nuværende praksis bør indholdet af kunstige transfedtsyrer bestemt angives i fødevaredeklarationerne. Jeg stemte imod den linje, som vores gruppe havde vedtaget på dette punkt.

Jeg støttede dog gruppens udtalelse om brugen af farvekoder ved mærkning af fødevarer. Farvekodet mærkning, som har til formål at give klar besked om, hvor sundt et produkt er, og som har givet anledning til stor debat i Europa, er ofte vildledende og ikke af nogen værdi. Mange supermarkedskæder i Det Forenede Kongerige søger derfor nu at afskaffe en praksis, de tidligere har indført.

Jörg Leichtfried (PSE), skriftlig. – (DE) Jeg stemmer for Alessandro Fogliettas betænkning om hvidbogen om sundhedsproblemer i relation til ernæring, overvægt og fedme.

Jeg er enig med ordføreren i, at der er behov for omstruktureringsforanstaltninger inden for sundhed, sport og ernæring. Problemer som overvægt og usunde spisevaner forekommer oftest blandt de socialt og økonomisk dårligst stillede befolkningsgrupper. En af de første muligheder for at løse problemet er i skolerne. Flere idrætstimer og en ernæringsrigtig kost til børn og unge vil være et af de første skridt mod en sundere livsstil, og ernæringsvejledning bør være et obligatorisk fag i alle europæiske skoler. Mærkning af fødevarer ville desuden være velkommen, da det vil sætte forbrugerne i stand til at sammenligne produkter og skelne mellem gode og dårligere fødevarer.

Betænkningen giver ikke en perfekt løsning, men foreslår nogle meget gode foranstaltninger. Disse foranstaltninger kan ændre nogle få ting til det bedre, hvilket er grunden til, at jeg er meget positiv over for dem.

Astrid Lulling (PPE-DE), skriftlig. – (FR) Det er prisværdigt, at Kommissionen bekymrer sig over sund mad og motion til alle borgere for at forhindre, at de bliver overvægtige, fede og kronisk syge. Jeg støtter bestemt hensigten om at slå alarm over for den fedmeepidemi, der har ramt tre mio. børn og 20-30 % af alle voksne, mens 14 mio. børn og halvdelen af den voksne befolkning er overvægtige.

Jeg glæder mig over, at indflydelsen fra smagsforstærkere – f.eks. glutamater, guanylater og inosinater, der findes i massive mængder i mange færdigretter og industrielt forarbejdede fødevarer – på forbrugernes adfærd anerkendes og analyseres.

Samtidig beklager jeg, at mit ændringsforslag, som søger at fremme sunde spisevaner ved høring af Euro-Toques, en sammenslutning af kokke, der har tilsluttet sig et sæt etiske regler og støtter den oprindelige kvalitet i produkter og beskyttelsen af lokale produkter, ikke blev vedtaget. Jeg mener, det ville være fornuftigt, hvis vi udnyttede deres knowhow til at fremme bedste praksis i f.eks. skolekantiner og til at udvikle en præference for kvalitetsfødevarer og sunde spisevaner blandt unge mennesker.

David Martin (PSE), skriftlig. – (EN) Jeg glæder mig over Alessandro Fogliettas betænkning om hvidbogen om sundhedsproblemer i relation til ernæring, overvægt og fedme. Betænkningen indeholder en række positive henstillinger, f.eks. forslaget om et forbud mod transfedtsyrer, som angiveligt hænger sammen med hjertelidelser og manglende frugtbarhed blandt kvinder, i hele EU. Jeg støtter dog ligesom mine kolleger foranstaltninger, der går endnu videre. Skoler burde f.eks. ikke skulle overveje, om de skal annoncere for usunde fødevarer på deres område. Min stemme afspejler disse synspunkter.

Dimitrios Papadimoulis (GUE/NGL), skriftlig. – (EL) Fedme har antaget epidemiske proportioner. De fleste fede mennesker i Europa findes i Grækenland, hvor tre ud af fire er overvægtige, og hvor vi har set en stigning på 956 % inden for fast food.

For at bekæmpe fedmen skal vi iværksætte drastiske foranstaltninger her og nu:

- moms på frugt og grønt skal sænkes
- moms på helsekostprodukter og beskyttelse af traditionelle produkter skal sænkes
- korrekt ernæring skal sikres fra en tidlig alder
- maden i skolekantiner skal kontrolleres, og der skal være idræt på skemaet
- annoncering af og vildledende oplysninger på produkter med højt fedt-, sukker- eller saltindhold skal forbydes
- klar ernæringsinformation på varedeklarationer skal være obligatorisk, så forbrugerne kan træffe sunde kostvalg
- syntetiske transfedtsyrer og smagsforstærkere i industrielt fremstillede færdigretter skal forbydes.

I begyndelsen af 2009 træder Kommissionens program for gratis uddeling af frugt og grønt i skoler i kraft. Det finansieres af europæiske midler til i alt 90 mio. EUR årligt og suppleres af national finansiering. Den græske regering skal sikre midler til straks at iværksætte dette program.

Catherine Stihler (PSE), skriftlig. – (EN) Behovet for tydelig mærkning af fødevarer vil hjælpe i kampen mod fedme. Jeg var meget skuffet over afvisningen af den obligatoriske ernæringsdeklaration med farvekoder på emballagens forside i betænkningen. Det er en foranstaltning, jeg støtter på det kraftigste. Jeg glæder mig over opfordringerne til et forbud mod kunstige transfedtsyrer i hele EU.

– Fælles beslutningsforslag – Den sociale velfærdsplan (B6-0378, 0427, 0429, 0433 og 0434/2008)

Proinsias De Rossa (PSE), skriftlig. – (EN) Der er en række grundlæggende principper, der skal gælde for EU-patienternes ret til at søge sundhedsydelser i en anden medlemsstat end deres egen.

Vi kan ikke tillade, at EF-Domstolen fastlægger politikken på dette område fra sag til sag. De træffer deres afgørelser udelukkende på grundlag af markedsforhold og ikke på grundlag af sundhedsydelsernes særlige stilling som en universel tjeneste uden for markederne.

Patienternes helbred og velfærd må nødvendigvis være kernen i den lovgivning, vi fastlægger på dette område.

Indtil der opnås enighed om, at vi skal harmonisere vores nationale sundhedsydelser efter de højeste standarder, skal medlemsstaterne frit kunne planlægge, finansiere og administrere deres ydelser med henblik på at levere offentlige sundhedsydelser af høj kvalitet inden for deres grænser.

Konkurrence mellem nationale sundhedsordninger må ikke være et mål eller et resultat af denne lovgivning. Patienternes interesser tjenes ikke ved at behandle sundhed som endnu en vare, der kan købes og sælges. Det vil efter min mening forringe standarderne.

Hélène Goudin og Nils Lundgren (IND/DEM), skriftlig. – (SV) Denne betænkning indeholder synspunkter vedrørende politiske foranstaltninger på områder som beskæftigelsessikring, kampen mod fattigdom, arbejdsmarkedsforhold, integration af ældre på arbejdsmarkedet, erhvervsmæssig mobilitet og lønforskelle. Vigtige arbejdsmarkedsforhold af denne type må under ingen omstændigheder reguleres gennem prækoner fra EU-institutionerne. Medlemsstaterne har et bedre udgangspunkt end EU-institutionerne for at udvikle effektive politikker inden for disse områder. Enhver nødvendig international koordination bør ske inden for rammerne af globale organisationer med bred demokratisk legitimitet, f.eks. ILO. Vi har derfor stemt imod denne betænkning i den endelige afstemning.

Marianne Thyssen (PPE-DE), skriftlig. – (NL) Det glæder os stadig, at Parlamentet undlod sundhedsydelser fra det generelle tjenesteydelsesdirektiv. Sundhedsydelser er trods alt en speciel sektor, der kræver en speciel tilgang.

Den grundlæggende forudsætning for forslaget må i overensstemmelse med den fastlagte retspraksis være, at organisationen og finansieringen af sundhedsydelser er medlemsstaternes ansvar. Det betyder på den ene side, at patientmobilitet ikke kan gøres til en absolut ret, og på den anden side, at der ikke er nogen undskyldninger for ikke at investere i landets eget sundhedssystem. Denne forudsætning medfører nødvendigvis, at medlemsstaterne skal kunne opkræve den reelle udgift hos patienten.

Der skal være solidaritet, men der skal også være mulighed for differentieret behandling for patienter, der har bidraget i deres eget land gennem socialsikrings- og skattesystemet, og udenlandske patienter, der ikke har bidraget.

Det er godt, at vi har direktivet, men alle, der kender sektoren, føler, at det stadig trænger til forbedring på mange områder. Efter min mening er kvaliteten, tilgængeligheden og den økonomiske bæredygtighed af sundhedsydelser på grundlag af socialt ansvarlig solidaritet stadig de centrale kriterier.

9. Stemmerettelser og -intentioner: se protokollen

(Mødet udsat kl. 13.00 og genoptaget kl. 15.00)

FORSÆDE: Diana WALLIS

Næstformand

10. Godkendelse af protokollen fra det foregående møde: se protokollen**11. Valgs prøvelse: se protokollen****12. Meddelelse af Rådets fælles holdninger: se protokollen**

13. Status over reformerne af Europaskolerne (forhandling)

Formanden. - Næste punkt er forhandlingen om mundtlig forespørgsel af Katerina Batzeli og Erna Hennicot-Schoepges til Kommissionen om status over reformerne af Europaskolerne (O-0066/2008 – B6-0454/2008).

Erna Hennicot-Schoepges, spørger. – (FR) Fru formand! Jeg takker kommissæren for hans tilsagn om at behandle denne forespørgsel, som blev fremsat for omkring fire måneder siden. Lad mig minde Dem om, at ansvarsområderne for Parlamentets Kultur- og Uddannelsesudvalg, jf. bilag VI, sektion XV, stk. 2, i forretningsordenen, omfatter ”fremme af Europaskolesystemet”.

Disse skoler prioriterer undervisningen af børn af EU's ansatte. Disse børn, som klassificeres i kategori I, udgør omkring 70 % af det samlede antal børn og betaler ingen skolepenge. Kommissionen tegner sig for omkring 60 % af finansieringen. Kategori II-børn, som udgør 5 %, og kategori III-børn, som udgør 25 %, betaler mellem 4 000 EUR og 16 000 EUR i skolepenge.

De nuværende 14 skoler underviser næsten 21 000 elever fra børnehaveklasse til gymnasieniveau ud af i alt 100 mio. børn i EU-27 på 14 officielle sprog med samme undervisningsplan i alle sprogafdelinger. Sammenlignet med situationen for alle andre skolebørn i EU er disse elever derfor særdeles privilegerede.

I 2006 lovede Kommissionen, at den ville reformere systemet – et prisværdigt løfte – med henblik på at etablere et europæisk uddannelsessystem for alle typer skoler, der ønskede at tildele den europæiske studentereksamen baseret på en fælles undervisningsplan og om muligt undervisning på modersmålet.

Skolen i Parma, som er godkendt af Det Øverste Råd for Europaskolerne, bliver den første skole af denne type, som uddeler en europæisk studentereksamen i juni 2009. Det Øverste Råd for Europaskolerne forpligtede sig til gengæld til at foretage en dybdegående vurdering af den europæiske studentereksamen som et led i den igangværende reform.

En undersøgelse, som er iværksat af Parlamentets Kultur- og Uddannelsesudvalg, og som vil være tilgængelig i oktober, viser, at 94 % af de elever, der har bestået denne eksamen, læser videre på de største universiteter i Europa, og at 62 % af disse studerer på et universitet uden for deres oprindelsesland. Der er derfor langt større mobilitet blandt disse studerende end blandt andre.

Det betyder, at vi råder over et europæisk undervisningssystem, der har bevist sit værd. I sine beslutninger fra 2002 og 2005 efterlyste Parlamentet en gennemgribende reform af Europaskolesystemet for at sikre bedre ledelse og forvaltning af Europaskolerne og en større åbning af disse.

Bør der ikke på baggrund af udvidelserne af EU og det stigende antal agenturer og ansættelsessteder for EU-ansatte hurtigst muligt gennemføres en reform af modellen for Europaskolerne og indledes en overførsel heraf til det almindelige undervisningssystem?

Er det ikke på tide at tilbyde de europæiske borgere en flersproget og fleksibel skolemodel, hvor der tages hensyn til deres mobilitet, og som udnytter Europaskolernes erfaringer? Jeg kender selvfølgelig svaret: Det hører ikke ind under vores beføjelser. Vi bør som minimum arbejde på dette, fordi opfattelsen af Europaskolerne som elitære og kategoriseringen af elever på disse skoler helt sikkert er uforenelig med målsætningerne om et indre marked, mobilitet og større social samhørighed?

Hvilke fremskridt er der opnået med reformen og åbningen med henblik på at ændre Europaskolesystemet til en europæisk skoleordning, samtidig med at de opnåede resultater fastholdes? Hvilken form for EU-finansieringssystemer kan vi bruge til at forbedre driften af de akkrediterede skoler? Parma vil muligvis vise os vejen frem.

Til sidst vil jeg gerne høre kommissæren, hvilke fremskridt der er opnået med hensyn til undervisning af elever med særlige behov? Jeg ved, at mange af mine kolleger er meget interesserede i dette emne, og jeg takker kommissæren og formanden for muligheden for en offentlig forhandling heraf.

Siim Kallas, næstformand i Kommissionen. – (EN) Fru formand! Jeg takker medlemmerne for disse spørgsmål og for denne lejlighed til at drøfte disse emner her i Parlamentet igen.

For Kommissionen er reformen af Europaskolesystemet et prioriteret område, og det er et af de mest komplicerede spørgsmål, vi arbejder med. Kommissionen har altid ihærdigt støttet åbningen af

Europaskolesystemet, og der er opnået fremskridt. Politisk enighed om spørgsmålet blev opnået på ministermødet i november 2006 under det nederlandske formandskab for Europaskolernes Råd.

Efter formel godkendelse fra Det Øverste Råd i april 2008 af de konkrete metoder til at opnå dette mål kan enhver akkrediteret skole i medlemsstaterne nu undervise efter den europæiske undervisningsplan og tildele den europæiske studentereksamen. Det er op til de relevante myndigheder i medlemsstaterne at tage initiativer med henblik på at konkretisere denne åbning af Europaskolesystemet i deres nationale skoler.

Åbningen af Europaskolesystemet er i tråd med Parlamentets ønske om at sikre, at dette ville være muligt på steder, hvor et decentraliseret EU-agentur er beliggende (såkaldte "type II-skoler"), og på steder uden direkte EU-tilstedeværelse (såkaldte "type III-skoler").

Efter næsten 50 års eksistens har den europæiske studentereksamen faktisk opnået en høj værdi. Kommissionen vil opretholde den høje kvalitet for denne eksamen.

Det Øverste Råd for Europaskolerne godkendte i april 2008 en revision af aftalen om den europæiske studentereksamen. Akkrediterede skoler kan nu tilbyde den europæiske studentereksamen.

I 2007 iværksatte Parlamentets Kultur- og Uddannelsesudvalg en undersøgelse med det formål at analysere de akademiske og professionelle karrierer for tidligere elever fra Europaskolerne, som Erna Hennicot-Schoepges lige har sagt. Denne undersøgelse vil afspejle de konkrete forskelligheder og mulige vanskeligheder, som tidligere elever fra Europaskolerne oplever.

Generalsekretæren for Europaskolerne har også iværksat en undersøgelse med det formål at foretage en ekstern vurdering af den europæiske studentereksamen. Jeg er sikker på, at resultaterne af de to undersøgelser sammen vil give os de centrale oplysninger, vi skal bruge til at vurdere, hvordan vi yderligere kan forbedre Europaskolesystemet, så det tilpasses dets elevers skiftende behov bedst muligt.

Endelig kan jeg oplyse, at Europaskolesystemet har intensiveret dets indsats for at integrere børn med særlige uddannelsesbehov betydeligt. I skoleåret 2004/2005 havde Europaskolerne 274 elever med særlige uddannelsesbehov. I sidste skoleår gik der 411 sådanne elever på Europaskolerne. Det tildelte budget til specialundervisning er 3 123 000 EUR i 2008. I 2004 var det anvendte budget til specialundervisning lidt over 2 mio. EUR.

Kommissionen ønsker at takke den tværfaglige handicapgruppe i Parlamentet for at have taget initiativ til at øremærke en reserve på 200 000 EUR til et pilotprojekt vedrørende et ressourcecenter for specialundervisning. Dette initiativ giver Europaskolesystemet mulighed for bedre at opfylde de behov, som børn med særlige uddannelsesbehov har.

Det Øverste Råd for Europaskolerne godkendte i 2008 forslaget om at bruge Parlamentets reserve på 200 000 EUR på en evaluering af den nuværende politik for særlige uddannelsesbehov på Europaskolerne. Ud fra denne undersøgelse kan Europaskolerne forbedre kvaliteten af integrationen af elever med særlige uddannelsesbehov.

Kommissionen iværksatte i juli 2008 den finansielle procedure for frigivelsen af Parlamentets reserve på 200 000 EUR. Overførslen til budgetmyndighederne indledes i øjeblikket.

Der er opnået fremskridt, men det er vigtigt, at Parlamentet støtter den reformproces, som Kommissionen har iværksat, med henblik på at færdiggøre og gennemføre reformen fuldt ud så hurtigt som muligt. Igen spiller medlemsstaterne den afgørende rolle. Jeg vil gerne understrege, at vi skal have god kontakt med medlemsstaterne.

Jeg håber, at det svenske formandskab, dvs. ikke formandskabet for EU, men formandskabet for Europaskolernes Øverste Råd, vil udvikle disse initiativer. Jeg vil understrege, at den betænkning, som er udformet af Herbert Bösch, medlem af Parlamentet, har været særdeles nyttig, og han har ydet et stort bidrag til dette arbejde.

Jeg vil selv gøre alt for at udvikle Europaskolesystemet, fordi vi oplever store vanskeligheder med et system, der blev skabt i 1953, og vi skal derfor gennemføre betydelige ændringer for at gøre systemet fleksibelt og velfungerende.

Cornelis Visser, for PPE-DE-Gruppen. – (NL) Fru formand! Jeg har bedt om ordet, fordi jeg er bekymret. Vi taler om Europaskolerne i dag, og det vil jeg sige Erna Hennicot-Schoepges tak for.

Jeg vil gerne gøre kommissær Kallas opmærksom på et særligt aspekt af Europaskolerne, nemlig undervisning i religion. I løbet af det sidste år har jeg modtaget en række bekymrende beretninger. Som alle ved, afgjorde Europaskolernes Øverste Råd, at der skulle være mindst syv elever med samme sprog, for at der ville blive undervist i et fag på det pågældende modersmål. For generelle fag som geografi og matematik er dette ikke et problem, men det er noget helt andet, når vi taler om religion.

Denne forøgelse af minimumsantallet betyder, at der nu er Europaskoler, hvor eleverne ikke længere kan blive undervist i religion på deres eget sprog. Det er jeg bekymret over, især i grundskolen. Jeg mener, at religion, hvor man taler og lærer om de standarder og værdier, vi alle sætter så høj pris på i Europa, er ekstremt vigtig. I religion har følelser stor betydning, og, som vi alle ved, kan børn bedst udtrykke deres følelser på deres modersmål.

Det er efter min mening uacceptabelt, at nogle elever kan blive undervist på deres modersmål, og andre ikke kan, afhængigt af deres sprog og nationalitet. Jeg anmoder derfor kommissæren om at overveje dette og fastlægge klare retningslinjer. Alle elever, uanset om deres modersmål er engelsk, tysk eller nederlandsk, skal have samme muligheder og nyde samme undervisningskvalitet.

Der skal tages hensyn til både eleverne og undervisningspersonalets stilling. Reglen om "mindst syv" betyder, at der hvert år er usikkerhed om antallet af elever, og undervisningspersonalet kan ikke være sikker på, om faget religion udbydes i det næste skoleår. Denne faglige usikkerhed har konsekvenser for mulighederne for at finde gode lærere til undervisning i religion på alle sprog. Jeg opfordrer på det kraftigste Kommissionen til at understrege vigtigheden af religionsundervisning for Europaskolerne forældre og elever og til at holde fast på kravet om undervisning i religion på modersmålet på Europaskolerne.

Maria Badia i Cutchet, for PSE-Gruppen. – (ES) Hr. kommissær! Vi har allerede her bemærket, at Europaskolerne blev etableret som officielle uddannelsescentre i fællesskab af EU-medlemsstaternes regeringer med det formål at tilbyde multikulturel uddannelse primært til børn af medarbejderne ved institutionerne, og at der af mange årsager er brug for en reform af disse, navnlig som følge af nye behov.

EU's institutionelle udvikling, udvidelse og spredning af agenturer har ført til ændringer i profilen for eleverne på Europaskolerne med hensyn til kultur og sprog og med hensyn til antal elever, idet antallet af indmeldelsesansøgninger er steget drastisk.

Øget fleksibilitet i ansættelseskontrakter har desuden skabt nye familie- og beskæftigelsesforhold, som påvirker de sociale og familiemæssige profiler og familiernes behov.

Som Parlamentet allerede har bemærket i to beslutninger, er reform påkrævet for at modernisere skolerne, så de kan levere den krævede kvalitet i den ydelse, de blev etableret for at levere, er tilgængelig og kan løse specifikke problemer med adgang eller adskillelse.

Til det formål hilser jeg kommissærens meddelelse om de to undersøgelser, der er undervejs, velkommen. Vi glæder os til at se, om de bærer frugt.

Trods stigningen i antallet af fællesskabssprog og trods den øgede kompleksitet, vi står overfor på mange fronter, skal der ske fremskridt i reformprocessen, åbenheden og forbedringen af disse skoler, samtidig med at vi sikrer, at deres kvalifikationer anerkendes i alle EU's medlemsstater.

Når det er sagt, vil jeg gerne stille kommissæren to konkrete spørgsmål.

Det første vedrører en række klager, jeg har modtaget fra forældre til elever, der har gået på Europaskolen: Når de vil læse videre efter den europæiske studentereksamen, trækkes der tilsyneladende et point fra deres gennemsnitskarakter. Med andre ord straffes de. Jeg vil gerne vide, om De er bekendt med denne praksis og årsagen til den.

Det andet spørgsmål vedrører parlamentsassistenters børn. Jeg har også modtaget klager fra assistenter, der er nødt til at tilmelde deres børn i kategori III, hvis de vil have dem optaget på Europaskolen. De skal med andre ord betale skolepenge. Jeg har besøgt internetsiden med oplysninger om, hvordan Europaskolerne fungerer. Jeg har den her og vil læse den på fransk, som er det sprog, jeg fandt den på. Der står under kategori I:

(FR) Børn af medarbejdere i tjeneste ved Fællesskabets institutioner og ved de organisationer, der er anført nedenfor, ansat direkte og i en sammenhængende periode på mindst ét år.

(ES) Der følger en liste over 12 punkter, hvor det i punkt 4 står:

(FR) Personer med direkte bindende ansættelseskontrakt underlagt privatretlige regler med de europæiske institutioner.

(ES) Det er situationen for personer eller en gruppe af personer, som efter vores opfattelse hørte ind under kategori I. Jeg vil gerne spørge Dem, hvorfor parlamentsassistenternes børn skal tilmeldes under kategori III og betale skolepenge.

Hannu Takkula, for ALDE-Gruppen. – (FI) Fru formand! Først vil jeg på vegne af min gruppe sige, at det er korrekt, at det nuværende system er ganske kompliceret. Det trænger til at blive forenklet, og vi ved, at forhold vedrørende uddannelse grundlæggende hører ind under medlemsstaternes kompetencer, selv om de i forbindelse med Europaskolerne også hører ind under EU's. Alle steder, hvor der findes EU-agenturer, skal der også være Europaskoler. Det er en grundprincip, og vi bør huske, at vores forskellige strategier giver os mulighed for at fortælle de europæiske borgere, at uddannelse altid er en investering i fremtiden. Det er på det grundlag, vi skal handle, når det drejer sig om Europaskolerne.

Dernæst vil jeg rejse et par punkter vedrørende uddannelse. Det første vedrører, hvorvidt den er gratis. Jeg mener, at vi i Europa bør have en debat om at gøre alle former for uddannelse gratis, uanset hvilken skole vi taler om. Ethvert barn og ungt menneske bør have chancen for at få en god uddannelse og muligheden for at nyde god undervisning. Gratis uddannelse er en god garanti for dette. Hvis medlemsstaterne ønsker det, og hvis vi virkelig mener, at uddannelse er en investering i fremtiden, kan vi efter min mening nå dette mål.

Det er også vigtigt, at eleven undervises på sit modersmål, da det er et identitetsgrundlag. Børn og unge på Europaskolerne kommer fra forskellige kulturer og nationer. Det er vigtigt, at de undervises på deres eget sprog, men det er også vigtigt at huske, at vi har brug for særlige undervisningsfaciliteter, og at eleverne skal undervises i kulturel bevidsthed, da de ofte bliver rodløse, når de flytter fra et land til et andet, som er et nyt og fremmed miljø. Vi bør derfor også varetage deres overordnede personlige udvikling som mennesker. Det er også det bedste grundlag for en europæisk menneskerettighedspolitik og for den europæiske menneskeopfattelse.

Hvad angår de særlige faciliteter, jeg nævnte, er klassestørrelse en ting, man burde investere i. Klasserne må ikke være for store, og hvert barn skal have chancen for at modtage skræddersyede tilbud.

Til sidst vil jeg sige, at de reelle uddannelsesstandarder blandt os europæere måles efter, hvordan vi behandler de udsatte grupper i vores nærhed, og hvordan vi passer på vores børn og unge, og Europaskolerne er et udstillingsvindue mod omverdenen. Hvad er vores faktiske standarder for uddannelse, og hvordan passer vi på vores unge? Er vi parate til at investere i dem og deres fremtid? Jeg håber, at Europa har råd til at gøre det, og at Europa faktisk investerer i børn og unge på Europaskolerne.

Ewa Tomaszewska, for UEN-Gruppen. – (PL) Fru formand! 50 års erfaringer med Europaskoler, der står over for specifikke problemer med forskellige sprog, kulturel mangfoldighed og migration, får en til at overveje, om disse erfaringer ikke burde anvendes til at gøre denne skolemodel mere bredt tilgængelig. Det er ikke kun børn af medarbejdere ved de europæiske institutioner, der har brug for at lære fremmedsprog på højeste niveau eller for at blive integreret medigestillede fra andre lande. Det er ikke kun dem, der har brug for en særlig tilgang til undervisning, fordi deres forældre arbejder i udlandet.

Vi er imod forskelsbehandling. Hvorfor udelukkes så andre børn end børnene af disse medarbejdere fra disse skoler? Jeg vil gerne henlede opmærksomheden på det emne, der drøftes i Kultur- og Uddannelsesudvalget, nemlig behovet for at genindføre de klassiske fag græsk og latin i de europæiske skoler og også en vægt på undervisning i latin og græsk i Europaskolerne. Jeg mener, det er afgørende, at vi omgående overvejer behovet for at udvide og reformere Europaskolerne og de principper, de er baseret på.

László Tókés, for Verts/ALE-Gruppen. – (EN) Fru formand! Som medlem af Kultur- og Uddannelsesudvalget glæder jeg mig meget over initiativet fra Erna Hennicot-Schoepges og Katerina Batzeli, medlemmer af Kultur- og Uddannelsesudvalget, om at rette en mundtlig forespørgsel til Kommissionen og gennemføre denne forhandling om fremskridtet for reformen af Europaskolerne.

Med hensyn til flersprogethed og vigtigheden heraf vil jeg benytte lejligheden til at give udtryk for en alvorlig bekymring, som vi har i Rumænien, hvor det nylige initiativ fra ministeriet for regionaludvikling om at oversætte EU's regionale operationelle program fra rumænsk til ungarsk blev mødt med alvorlige angreb det Rumæniens socialdemokratiske parti, som ledes af en række ledere fra det tidligere kommunistiske styre. Bemærk, at dette foregår i en af EU's 27 medlemsstater i det europæiske år for interkulturel dialog på et tidspunkt, hvor kommissær Leonard Orban udsendte et politisk dokument med titlen "Flersprogethed: et

aktiv for Europa og en fælles forpligtelse". I det europæiske år for interkulturel dialog kan en forhandling om reformen af Europaskolerne ikke være af større vigtighed, da vi lever i et multikulturelt og flersproget Europa, hvor forskellige kulturer og sprog eksisterer side om side. Vi skal tilskynde og muliggøre sådan kulturel interaktion for at sikre vellykket europæisk integration.

Vores europæiske uddannelsessystem skal derfor afspejle dette multikulturelle særpræg og tillade sund og nem sameksistens. Europaskolerne blev etableret netop med henblik på at opfylde disse behov – at tilbyde multikulturel og flersproget uddannelse og samtidig styrke den europæiske identitet. I et udvidet EU, hvor mobilitet blandt borgerne vokser, er det dog blevet vanskeligt at opfylde disse behov. Som spørgsmålene i dagens forhandling understreger, skal vi fokusere på reformer, da det har vist sig at blive mere og mere komplekst at tilbyde flersproget og fleksibel uddannelse af høj kvalitet.

Lad mig understrege, at kun ved at tillade eleverne at udtrykke og udøve deres kulturelle identitet og bruge deres eget modersmål under hele deres uddannelse og opvækst kan vi støtte deres udvikling som sande europæiske borgere. Hvis eleverne på Europaskolerne ikke først kan udvikle deres nationale identitet gennem brugen af deres modersmål og kultur, vil de efter min mening ikke få et solidt udgangspunkt for udviklingen af deres europæiske identitet.

Jeg ønsker held og lykke med reformen af Europaskolerne.

Kathy Sinnott, for IND/DEM-Gruppen. – (EN) Fru formand! For nogle år siden blev der konstateret to problemer i forbindelse med Europaskolerne. Det ene var, at de var langt bagefter med hensyn til inklusivitet og integrerede politikker for børn med særlige uddannelsesbehov. Det andet var, at de, når forældre tilmeldte et barn til skolen med særlige uddannelsesbehov, oftest udtalte, at de ikke kunne opfylde barnets behov, og at forældrene skulle finde en anden løsning. Det er ikke godt nok.

I december 2007 afsatte Parlamentet midler i budgettet til at bidrage til finansiering af førsteklassesundervisning til børn med særlige uddannelsesbehov og fremme af begrebet rummelig udannelse, idet midlerne frigives efter fremlæggelse af et forslag om iværksættelse af et pilotprojekt for ressourcecentret for specialundervisning bestående af kvalificerede medarbejder med relevant erfaring og tilstrækkelige undervisningsmaterialer. I den tid, jeg har til rådighed, vil jeg ikke gennemgå alle de forhandlinger frem og tilbage, der har været om dette pilotprojekt. Resultatet er, at pilotprojektet er blevet til en række deltidsstillinger inden for psykologi og nogle andre ressourcer, men det er ikke, hvad jeg vil betegne som et pilotprojekt: egentlige klasser, integrerede klasser på alle Europaskoler.

Det er efter min mening på tide, at vi udtrykker målet meget klart. Målet er inddragelse, og målet er at integrere børn på en måde, som er mulig for dem. Der er nu 411 børn med særlige uddannelsesbehov i Europaskolernes projekt for specialundervisning. Det er 2 %. Andelen af handicappede i befolkningen generelt er 17 %. Vi giver stadig ikke nok børn med særlige uddannelsesbehov adgang til skolerne, for der er en forskel på 15 %. Jeg kan ikke tro, at tallet for den gruppe af personer, som disse skoler er beregnet til, adskiller sig fra befolkningen generelt.

Vi har bestemt behov for et projekt og for at vurdere situationen, men det kan vi gøre i en evighed – vi har undersøgt situation i en evighed! Tiden er inde til at gå videre end pilotprojekter. Tiden er inde til, at vi som standard benytter en reel tilgang over for børn på alle skoler. Det gør vi langt fra.

Det er den anden betydning af mangfoldighed. Det handler ikke kun om sprog og kulturer: Det handler om menneskers behov og evner og om også at tage hensyn til den brede mangfoldighed heraf.

Roberto Fiore (NI). – (IT) Fru formand, mine damer og herrer! Der er ingen tvivl om, at forsøgene på at udvikle en Europaskole skal hilses velkommen, men vi må ikke glemme, at den strategiske målsætning på sin vis er at gøre Europa til en leder fra et videnskabeligt og socialt synspunkt og til en model for sameksistens.

I den henseende skal vi basere os på Europas kulturelle rødder, f.eks. hvad Rom gav os i form af lovgivning, hvad Grækenland gav os i form af filosofi, og hvad Tyskland gav os i form af musik. Det skal dog også siges, at de sprog, der betragtes som uddøde, f.eks. latin og oldgræsk, nu skal genoplives – og der er tydelig dokumentation for dette – da det er disse sprog, som de mest avancerede amerikanske virksomheder, f.eks. General Motors og Yale University, betragter som grundlæggende for erhvervslivets eller, hvis De foretrækker det, familieoverhovedernes modus operandi. Det skal også siges, at kristendommen og de kristne værdier fra vores rødder er de grundlæggende elementer i enhver Europaskole.

Marie Panayotopoulos-Cassiotou (PPE-DE). – (EL) Fru formand, hr. kommissær! Mine kolleger har præsenteret Dem for en række anmodninger om yderligere fremskridt for Europaskolerne, der tjener som eksempler for andre skoler i medlemsstaterne.

De bedes besvare mit spørgsmål om, hvor stor en del af den lokale lovgivning der påvirker Europaskolerne. Vi har konstateret, at der er forskelle mellem skolerne i Nederlandene, Belgien, Tyskland og Luxembourg. Vi har konstateret disse forskelle specifikt i tilgangen til børn med indlæringsvanskeligheder. De har modtaget forskellig behandling, afhængig af om de boede i Bruxelles eller i Luxembourg.

Mens vi er ved emnet elever – hvorfor skal de opdeles i kategorier? Hvorfor skal de omhyggeligt vælge studieretning, inden de har nogen lektioner? Hvorfor er undervisningen i religion og klassiske sprog afhængig af antallet af elever i klassen? Hvorfor lærer børnene ikke om deres oprindelseslands historie? Hvorfor undervises børnene ikke på deres nationale sprog?

Lad os gå videre til medarbejderne: Meritokratisk udvælgelse i alle lande vil sikre en ensartet standard blandt lærerne. Kontrollerer De udvælgelsesprocessen i alle lande? Der sker udskiftning i de administrative medarbejdere, men der er nogle, som har været overlærere i mere end 20 år. Hvorfor sker der ingen udvælgelse af overlærere?

Fleksibilitet sikrer, som De selv siger, bedre resultater. Myndighederne i medlemsstaterne skal være omhyggelige med at sikre, at de ikke driver skoler udelukkende for "eliten" af immigranter, men skoler, der fungerer som modeller for andre immigrantskoler.

Ryszard Czarnecki (UEN). – (PL) Fru formand! Jeg kommer her i dag ikke kun som medlem af Parlamentet, men også som en person med praktisk kendskab til Europaskolen, da jeg er far til et barn, som har gået tre år på Europaskolen i Bruxelles, og som blev student sidste år. Familieerfaring og mine lejlighedsvis observationer fra f.eks. forældremøder på denne skole, som er én af fire i Bruxelles, gør, at jeg føler, at jeg ved, hvad vi taler om i dag. Jeg vil blot sige en ting: Antallet af disse skoler stiger. Da min søn gik i Europaskolen for tre år siden, var der tre skoler i Bruxelles, og nu er der kommet en fjerde. Det tilladte antal elever i hver klasse i Europaskolerne er 32.

Det skal bemærkes, at der i mange europæiske lande tillades betydeligt færre elever pr. klasse end på Europaskolerne. Vores interesse i dette emne er klar: Vi er nødt til at være interesserede i noget, som EU og dermed vi betaler for. Over 50 % af budgettet til disse skoler hentes fra EU's midler. Konklusionen er følgende: Det er fornuftigt at åbne skolerne, men det bør ikke ske på bekostning af undervisningskvaliteten eller ved at optage flere børn og unge på skolerne.

Monica Maria Iacob-Ridzi (PPE-DE). – (RO) Europaskolerne anerkendes i Europa som eliteinstitutioner, der leverer kvalitetsuddannelse til unge mennesker. I 1953 sagde Jean Monnet, at formålet med disse skoler var at bringe europæiske børn sammen uanset nationalitet og give dem en europæisk ånd og følelse af tilhørsforhold, så de til sin tid kunne skabe et forenet og velstående Europa. Reformen af disse skoler skal tage følgende vigtige spørgsmål i betragtning. Alle de 23 officielle sprog i EU skal eksistere inden for disse skoler, og børnene skal have mulighed for at tale deres modersmål. Der er desværre stadig nogle officielle EU-sprog, der ikke tales på nogen af Europaskolerne.

En af målsætningerne for Europaskolerne er desuden at skabe samhørighed inden for grupperne af børn, at bringe dem sammen og at fremme udviklingen af tolerance og kommunikation mellem dem. Jeg mener derfor, at det er uholdbart at opdele dem i tre kategorier. Elever, der tilhører den sidste kategori, "andre", som den hedder, får kun mulighed for at blive optaget på skolen, hvis der er pladser tilbage, når EU-medarbejdernes børn er blevet optaget. Denne kategorisering er diskriminerende, og jeg foreslår, at den fjernes fra vedtægten for Europaskolerne.

Zdzisław Zbigniew Podkański (UEN). – (PL) Fru formand! Begrebet "Europaskole" bliver mere og mere populært. Det skyldes globaliseringen, som påvirker alt, herunder uddannelse. Vi har derfor et grundlæggende princip, som vi forsøger at overholde. Det er her, problemerne begynder. At besvare spørgsmålet "hvordan skal skolen være" er meget vanskeligt. Skal det være en eliteskole eller en almen skole, skal den pålægge sin egen stil og undervisningsplan på alle elever, eller skal det være en skole, der bevæger sig i bestemte retninger, men som tager hensyn til nationale og regionale traditioner? Skal det være en skole, hvor eleverne lærer at sætte pris på og respektere deres egne traditioner og deres kultur, historie, religion og sprog, eller skal den lære dem åbenhed over for andre nationers kultur gennem flersprogethed og forståelse for hele verden? Der er dog ét emne, der i princippet ikke giver anledning til tvivl. Da der er ét EU, skal eksamensbeviser, der udstedes af alle uddannelsesinstitutioner i medlemsstaterne, anerkendes på skolerne.

Mihaela Popa (PPE-DE). – (RO) Jeg mener, at Europaskolerne skal være fremtidens skoler i EU, da de imødekommer den øgede mobilitet og globaliseringsprocessen og derfor giver hver enkelt elev mulighed for at følge undervisningen på sit modersmål, hvilket fremmer flersprogethed.

Jeg har selv undersøgt dette skolesystem. Jeg har besøgt den ældste Europaskole i Bruxelles, som blev etableret for mere end 50 år siden, og jeg mødte over 40 rumænske elever, der havde mulighed for at blive undervist på deres modersmål. Det skal siges, at Europaskolerne skaber social integration, da elever af forskellige nationaliteter lærer hinanden at kende og hjælper hinanden.

Jeg vil gerne understrege effektiviteten af den måde, som afholdelsen af studentereksamen er organiseret på, fordi den stimulerer gode resultater og forbereder eleverne på deres fremtidige liv som europæiske borgere. Jeg mener, at Europaskolesystemet skal udvides til alle medlemsstater, så de bliver en del af en fælles europæisk politik på uddannelsesområdet. Jeg går desuden ind for etablering af og støtte til regionale Europaskoler, der baseres på et af EU's grundlæggende principper – regional politik i et mobilt og videnbaseret Europa.

Dumitru Oprea (PPE-DE). – (RO) Europæiske politikker om reformen af traditionelle skoler og deres udvikling mod en status som Europaskoler med inddragelse af de lokale og nationale administrative strukturer kræver efter min mening tre hovedtyper af reform: systemrelateret reform, herunder reform af undervisningsplanen, baseret på kvalitet og effektivitet, kontinuerlig reform, som omfatter evaluering og udnyttelse af tidligere resultater, så de tilpasses Europaskolerne, og en tredje reform baseret på alle de sociale aktørers ansvar og ejerskab.

I den sidste henseende mener jeg, at Europaskolerne bør bruges som model for en verdensskole, der også omfatter en efteruddannelseskomponent. Unge mennesker bør have et særligt program fra kl. 14.30 til 17.00 i semestrene og også i sommerferien.

Roberta Alma Anastase (PPE-DE). – (RO) I løbet af deres 50-årige eksistens har Europaskolerne demonstreret deres kvalitet med hensyn til uddannelse af kommende generationer. Jeg mener dog, at vi i dagens forhandling bør fokusere på behovet for at tilpasse Europaskolerne til de nuværende krav på baggrund af udvidelsen til EU-27 og fænomener som globalisering, migration samt øget erhvervsmæssig og geografisk mobilitet.

Der er to væsentlige forhold, jeg vil understrege. Vi skal for det første i højere grad åbne Europaskolerne med henblik på at integrere alle borgere, der har brug for en sådan uddannelse. Jeg mener for det andet, at anerkendelse af eksamener i alle europæiske lande bør prioriteres.

Zbigniew Zaleski (PPE-DE). – (EN) Fru formand! Et menneske bruger omkring en tredjedel af sit liv på at forberede sig til et modent liv gennem uddannelse. Derefter vil jeg anføre, at opbygningen af EU, hvilket vi er i gang med lige nu, også kræver en passende uddannelse. Der er mange tekniske aspekter, f.eks. udstyr, eksamensbeviser osv., men Kommissionen skal som ansvarlig for gennemførelsen holde fast ved idéen om uddannelse baseret på flere sprog, fælles principper og respekt for nationale værdier. Dette er meget vigtigt. Uddannelse kræver naturligvis investering af penge, men hvis man ikke støtter sådanne investeringer, må man acceptere uvidenhed, hvilket efter min mening vil blive dyrere for os.

Europaskolen er et beundringsværdigt projekt, og jeg støtter det.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). – (PL) Fru formand! Europaskolerne blev etableret på grundlag af den aftale, der blev undertegnet i 1957. Der er sket mange ændringer i Europa i løbet af de sidste 50 år: en række udvidelser, et øget antal institutioner og agenturer og meget flere fleksible ansættelsesaftaler. Der er derfor ingen tvivl om, at forandring og reform også er påkrævet for Europaskolesystemet.

Der er en række vigtige områder, der trænger til forandring. Det spørgsmål, der interesserer mig mest, er udvælgelse af elever, dvs. opdeling i kategorier: en, to eller tre. EU forsøger på den ene side at øge de europæiske borgeres mobilitet på arbejdsmarkedet og at fjerne hindringer. På den anden side blokerer EU for adgangen til Europaskolerne for børn af mulige medarbejdere ved forskellige institutioner og virksomheder fra hele EU. Der skal findes en løsning på problemet med overfyldte klasseværelser på visse skoler. Der skal også iværksættes foranstaltninger for børn med særlige behov.

Endelig vil jeg anmode om, at man overvejer muligheden for at etablere Europaskoler i de nye medlemsstater.

Tadeusz Zwiefka (PPE-DE). – (PL) Fru formand! Uddannelsesfilosofien for Europaskolerne og det undervisningsprogram, der fører til den europæiske studentereksamen, bør bruges som et eksempel på flersproglig og multikulturel uddannelse for alle medlemsstater. Det stigende antal udvekslingsstudenter på de europæiske uddannelsesinstitutioner og globaliseringen af verdensøkonomien betyder, at den europæiske

studentereksamen takket være sin sande værdi burde vinde større udbredelse. Den burde også blive anerkendt af videregående uddannelsesinstitutioner i medlemsstaterne og i tredjelande. Det kan desværre ikke opnås uden en væsentlig stigning i finansieringen.

I dag opfattes Europaskolerne som eliteskoler, der ofte udelukker børn, hvis forældre ikke er EU-medarbejdere. Udelukkelse af den største del af samfundet fra muligheden for at drage fordel af Europaskolerne er i strid med målsætningen om at forbedre de europæiske borgeres mobilitet på arbejdsmarkedet. Medlemsstaterne selv forsøger ofte at skabe et nyt uddannelsessystem, der bedre kan forbedre de unge til udfordringerne i forbindelse med globaliseringen og et fleksibelt arbejdsmarked, mens Europaskolesystemet og den europæiske studentereksamen allerede har eksisteret længe og har, hvad der er vigtigst, skabt fremragende resultater, og vi bør derfor hurtigst muligt kopiere dem.

Christopher Beazley (PPE-DE). – (EN) Fru formand! Jeg taler ikke kun som medlem af Parlamentet, men også som tidligere skoleleder. Jeg vil anmode kommissær Kallas om på sit næste møde med Rådet at spørge navnlig den britiske undervisningsminister, om han eventuelt kunne drage nogle nyttige erfaringer af Europaskolemodellens vellykkede resultater. Han kunne måske især overveje at omgøre den britiske regerings katastrofale beslutning om at gøre sprogundervisningen frivillig – med andre ord om at droppe de europæiske sprog fra den britiske undervisningsplan.

Dernæst kunne De minde ham om, at Europa var opdelt i et halvt århundrede, men at det nu har været genforenet i 20 år. Han kunne overveje at foreslå sine undervisningsrådgivere, at de skal undervise næste generation i Central- og Østeuropas historie og kultur, som Storbritannien traditionelt har været meget involveret i og faktisk forsøgte at støtte.

Mario Mauro (PPE-DE). – (IT) Fru formand, hr. kommissær, mine damer og herrer! Vægten skal ikke kun lægges på kritik fra forskellige steder eller på manglerne i den nuværende styringsmodel. Jeg mener, vi alle har pligt til efter denne forhandling at forstå, hvad det drejer sig om, nemlig den model, som Europaskolerne kan være for det europæiske uddannelsessystem. Da vi vil imødekomme de udfordringer, som det europæiske uddannelsessystem står overfor, og vi i den henseende ønsker, at god praksis skal vinde frem, er det absurd og selvmodsigende, hvis vi fastholder et niveau og en styringsmodel, som ikke kan imødekomme de aktuelle udfordringer. Efter min mening burde dagens forhandling være mere end nok til at få Kommissionen til at indse, at vi skal gennemføre et grundigt eftersyn af vores skoler.

Erna Hennicot-Schoepges, spørger. – (FR) Fru formand! Jeg har to yderligere spørgsmål til kommissæren, som gav et tal, men det er det aktuelle tal. Hr. kommissær! Vil bevillingerne under det næste finansielle overslag også stige, og er der udformet en finansieringsordning, som sikrer, at disse skoler fortsat kan fungere? De mangler i øjeblikket tilsyneladende 40 engelske lærere som følge af den britiske regerings finansielle problemer. Må jeg spørge, hvordan man forventer at løse denne situation? For det andet ønsker skolerne selv øget autonomi. Går De ind for øget autonomi, eller foretrækker De det nuværende system, som er besværligt og ofte passer dårligt til de lokale forhold?

Siim Kallas, næstformand i Kommissionen. – (EN) Fru formand! Der er rejst adskillige meget alvorlige og vigtige emner.

For det første vil jeg minde Dem om, at Europaskolesystemet er et fuldstændigt uafhængigt organ. Det er ikke baseret på traktaten fra 1958, men på vedtægten fra 1953, det har dets eget Råd, dets egen vedtægt, og alle regler vedtages af dette Råd. Kommissionen har kun én stemme i dette Råd.

Hvad angår indholdet af uddannelsen, er dette alene Rådets ansvar. Alt dette, herunder de forskellige forhold mellem sprogsektionerne, og undervisningsplanen afgøres fuldstændigt i Europaskolernes Øverste Råd. Kommissionen har derfor ikke meget at skulle have sagt.

Hvad angår finansiering, er dette det andet punkt, jeg vil fremhæve som svar på et meget vigtigt spørgsmål. Infrastrukturen leveres af værtslandene. Så skolerne bygges af Belgien, Tyskland, Frankrig osv. Det giver os det fulde billede af de begrænsninger, vi står overfor, med hensyn til udvikling af infrastrukturen.

Hvad med indholdet af uddannelsen? Det ærede medlem nævnte i sin indledning, at kvaliteten af uddannelse er høj – og den er høj. Dette er et de vigtigste områder for Kommissionen – at yde enhver mulig støtte, så kvaliteten bliver høj. Dette er kendetegnende for de europæiske uddannelsessystemer, at Europaskolerne giver eleverne en uddannelse, der er højt skattet overalt. Jeg er ikke bekendt med, at elever med en eksamen fra Europaskolerne skulle have konkrete vanskeligheder med at komme ind på et universitet efter skolen, hvis de ønsker det.

Hvad angår lærerne, betragtes de som en del af infrastrukturen og leveres derfor af medlemsstaterne. Engelske lærere leveres f.eks. af Det Forenede Kongerige. Byrden for større lande er med andre ord tilsvarende større. Vi, dvs. Kommissionen eller det europæiske budget, betaler driftsomkostningerne til dette. Det giver os en kombination, der resulterer i et ganske besværligt system, og én målsætning er derfor at reformere systemet og skabe mere klarhed omkring ansvar og finansiering. De kan også se problemerne med Belgien, hvor en af de fire skoler angivelig stadig er en midlertidig skole. Anlæggelsen af den fjerde skole er blevet udskudt igen og igen, og vi drøfter dette intensivt med den belgiske regering.

Hvad angår Europaskolernes åbenhed, er den europæiske studentereksamen og certificeringen af skoler, der ønsker at tildele den europæiske studentereksamen, det centrale element. Vi støtter denne idé, som er vedtaget af Det Øverste Råd, så de grundlæggende regler er på plads. Nu er spørgsmålet, hvordan vi gennemfører dette i praksis i medlemsstaterne. Igen spiller medlemsstaterne hovedrollen. Det vil i en vis grad løse problemet med forskellige elever.

I dag mødes jeg, som jeg sagde tidligere, med Parlamentet, og jeg hører Deres bemærkninger om, at kategori III er noget, der skal udelukkes. Men jeg mødes også regelmæssigt med grupperne af medarbejdere – som består af næsten samme antal, altså flere hundrede mennesker – og de har selvfølgelig et klart krav, nemlig at uddannelse af deres børn skal garanteres.

Der er derfor et krav – og dette understreges på det kraftigste i traktaten, i tjenestemandsvedtægten, i lovgivningen – om at sikre pladser på skolerne. Derefter opstår selvfølgelig spørgsmålet om, hvem der skal fordele de andre pladser, der skal være gratis og bestemt i Bruxelles? Det bliver vanskeligere og vanskeligere. Det er et meget kompliceret spørgsmål for mig. I begyndelsen af denne Kommissions embedsperiode insisterede vi på vegne af medarbejderne på, at der skulle være mere åbenhed, og Det Øverste Råd etablerede derfor det centrale indskrivningskontor, som skulle løse disse spørgsmål.

Det er altså det overordnede billede, og jeg må gentage, at vi efter Kommissionens opfattelse skal sikre klarhed omkring de finansielle forhold og klart dele byrden, og vi skal have klare ansvarsområder og forpligtelser. Det vil sætte os i stand til at finde bedre løsninger på infrastrukturproblemerne, men vi kan ikke acceptere nogen form for forringelse af uddannelseskvaliteten.

Blandt de specifikke spørgsmål var et spørgsmål om handicappede elever. Det blev sagt, at der er mange flere af dem, men De har ikke kendskab til nogen, der er blevet afvist, efter at forældrene havde anmodet om særbehandling: Det har man altid ydet. Hvis De har konkret viden om, at der er nogle skjulte elever med handicap, bedes De fremlægge denne viden, så vi kan behandle sagen.

Med hensyn til parlamentsassistenter ved De, at de i øjeblikket ikke er omfattet af vedtægten for tjenestemænd. De er en særlig medarbejdergruppe i Parlamentet. Men De ved også, at vi i øjeblikket forhandler for at løse dette og for at få mere præcise regler, som også vil sætte os i stand til at afgøre, hvad vi skal gøre med hensyn til adgangen til Europaskolerne for parlamentsassistenternes børn.

Dette var mere eller mindre de spørgsmål, der er blevet stillet, og alle disse spørgsmål – undervisning i religion, sprog – kan naturligvis kun besvares af Det Øverste Råd, hvor Kommissionen kun har én stemme. Det Øverste Råd tager disse problemer meget alvorligt. De har gennemført lange drøftelser heraf, og jeg kan forsikre Dem, at Europaskolernes generalsekretariat er særdeles opmærksomt på de forskellige sprogs behov og de forskellige aspekter i forbindelse med religion. Så dette er deres ansvar.

Lige en ting mere: Hvis Parlamentet kan øge medlemsstaternes opmærksomhed, og især hvis medlemmerne af Parlamentet, som har deres egne forbindelser i deres hjemlande, kan opfordre undervisningsministrene til at fremme idéen om den europæiske studentereksamen, vil det være en god mulighed. Vi har allerede regler for, hvordan vi kommer videre med den europæiske studentereksamen. Nu er det op til de nationale ministerier at finde interesserede skoler. Jeg ved, at der er mange interesserede skoler, men de nationale myndigheder i mange lande har ikke vist tilstrækkelig entusiasme for projektet, som kan være et skridt fremad, og som kan være særdeles positivt for den europæiske studentereksamen, så vi kan få Europaskoler, ikke kun i Bruxelles, men alle steder – i både nye og gamle medlemsstater. Det er et symbol for Europa. Den europæiske studentereksamen og europæisk uddannelse er ét element af vores arkitektur.

Formanden. - Forhandlingen er afsluttet.

God fornøjelse til alle med den europæiske sprogdag i morgen.

Skriftlige erklæringer (artikel 142)

Alessandro Battilocchio (PSE), skriftlig. – (IT) Jeg er enig i de forskellige løsninger, der er foreslået med hensyn til reform af Europaskolerne. I medfør af min privilegerede rolle som Udviklingsudvalgets ordfører for Erasmusprogrammet støtter jeg på det kraftigste behovet for en flersproget og fleksibel Europaskolemodel, hvor modersmålsundervisning opretholdes (og varetages af lærere med sproget som modersmål), men som samtidig er den samme for alle uden skellen mellem klasser.

Den europæiske studentereksamen vil være det første instrument efterfulgt af de muligheder, der tilbydes under Erasmus, til at sikre reel mobilitet for studerende i Europa og derefter i hele verden. Undervisning spiller naturligvis en vigtig rolle for den sociale, kulturelle og sproglige integration af nye studerende, og opnåelsen af fremragende sproglige kompetencer skal stimuleres med støtte fra intensive kurser (som det er understreget fra 2001 til i dag ved hjælp af den europæiske sprogdag, som afholdes hvert år den 26. september).

Samarbejdet mellem de nuværende Europaskoler og de regionale grundskoler er efter min mening en absolut nødvendighed for udviklingen af et nyt Europaskolesystem, men jeg kan ikke skjule min bekymring for fremtiden for de regionale skoler i Italien, der som følge af den nye Gelminireform risikerer at forsvinde i visse mindre og geografisk afsidesliggende samfund.

Cristian Silviu Buşoi (ALDE), skriftlig. – (EN) De processer, som EU har gennemført i de seneste årtier, og uddannelsessystemet, som altid er under forandring, har betydet, at Europaskolernes rolle og betydning skal ses i et helt nyt perspektiv. Efter den seneste udvidelse af EU til 27 medlemsstater og den deraf følgende stigning i antallet af EU-medarbejdere er en velreformeret Europaskole blevet et højt prioriteret emne.

For at forbedre Europaskolernes resultater i fremtiden skal vi tage fat om de følsomme forhold, der gør sig gældende for det nuværende system, og identificere problemerne, så vi kan udforme de nødvendige ændringer. En ny og omfattende reform af Europaskolerne er derfor særdeles påkrævet, så de bliver mere konkurrencedygtige og gennemsigtige på europæisk plan, og så deres egentlige formål udformes på en mere moderne måde.

Gennemførelsen af princippet om ikkediskriminering, samtidig med at eleverne tildeles grundlæggende frihedsrettigheder, skal være selve kernen i det nye system, så det kan fungere i praksis og til deres egen fordel. Finansieringen af Europaskolerne skal dog også vurderes igen ved at iværksætte ikkediskriminerende foranstaltninger vedrørende opdelingen af elever i kategorier.

14. Modtagne dokumenter: se protokollen

15. Skriftlige erklæringer (forretningsordenens artikel 116): se protokollen

16. Fremsendelse af beslutninger vedtaget under dette møde: se protokollen

17. Tidspunkt for næste møde: se protokollen

18. Afbrydelse af sessionen

Formanden. - Jeg erklærer Europa-Parlamentets session for afbrudt.

(Mødet hævet kl. 16.05)

BILAG (Skriftlige svar)

SPØRGSMÅL TIL RÅDET (Formandskabet for Rådet for Den Europæiske Union er eneansvarligt for disse svar)

Spørgsmål nr. 14 af Marian Harkin (H-0644/08)

Om: Arbejdstidsdirektivet

Efter den aftale, der blev opnået i Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender den 9. juni 2008 om revision af arbejdstidsdirektivet og det franske formandskabs tilsagn for nyligt om at arbejde tæt sammen med Europa-Parlamentet om at vedtage det opnåede kompromis, hvad er da Rådets holdning til den maksimale tidsperiode, en person kan arbejde uden pause, for så vidt angår plejere? Er Rådet enig i, at det nuværende direktiv ikke tager hensyn til de barrierer, som frivillige plejere står overfor, når de søger weekendaflastning, eftersom det vil være nødvendigt med to betalte plejere til at dække en weekendaflastning for én frivillig plejer?

Svar

Dette svar, der er udarbejdet af formandskabet og ikke er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke afgivet mundtligt under spørgetiden med spørgsmål til Rådet på Europa-Parlamentets mødeperiode september II 2008 i Bruxelles.

Dette er et yderst teknisk spørgsmål. Det må dog ikke overskygge det politiske aspekt ved det spørgsmål, De rejser, som vedrører arbejdstiden for plejere.

Der skal skelnes mellem to tilfælde:

For det første plejere med en arbejdskontrakt. Den fælles holdning, som Rådet vedtog den 15. september 2008 (efter Rådets godkendelse den 9. juni) er netop fremsendt til andenbehandling i Parlamentet. Her hedder det, at den periode, hvor en plejer ikke arbejder aktivt, ikke kan betragtes som arbejdstid eller indgå i beregningen af daglige og ugentlige hvileperioder, medmindre andet er vedtaget i national lovgivning, en kollektiv overenskomst eller en aftale mellem arbejdsmarkedets parter.

Med hensyn til kompenserende hvileperioder tager Rådet udgangspunkt i det generelle princip om, at arbejdstagerne skal have kompenserende hvileperioder i situationer, hvor de ikke kan få almindelige hvileperioder. I denne sammenhæng er det op til medlemsstaterne at fastlægge, hvad der skal betragtes som et rimeligt tidsrum, der udløser en tildeling af tilsvarende kompenserende hvileperioder til arbejdstagere.

For det andet er der tilfældet med "uformelle plejere", dvs. frivillige arbejdstagere, der ikke har en arbejdskontrakt og ikke modtager betaling. Deres situation er ikke dækket af EU-lovgivningen. Den politiske aftale, som Rådet indgik den 9. juni 2008, ændrer ikke noget ved EU-lovgivningen. Det betyder, at bestemmelserne for arbejdstid og kompenserende hvileperioder ikke omfatter denne kategori af plejere. Det franske formandskab bekræfter, at det vil arbejde tæt og konstruktivt sammen med Europa-Parlamentet for at nå til enighed om dette vigtige direktiv så hurtigt som muligt.

*
* *

Spørgsmål nr. 15 af Bernd Posselt (H-0647/08)

Om: EU's tilstedeværelse i Kosovo

Hvordan vurderer Rådet den aktuelle situation i Kosovo, og hvilke konkrete fremskridt sker der i forbindelse med EU's tilstedeværelse på stedet?

Svar

Dette svar, der er udarbejdet af formandskabet og ikke er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke afgivet mundtligt under spørgetiden med spørgsmål til Rådet på Europa-Parlamentets mødeperiode september II 2008 i Bruxelles.

Generelt er situationen i Kosovo nu rolig og stabil. I de sidste syv måneder efter uafhængighedserklæringen har man undgået de værste scenarier, og efter en vanskelig start er den generelle situation i højere grad end forventet vendt til det bedre.

Hidtil har det i vid udstrækning været muligt at undgå sammenstød mellem forskellige etniske grupper, som ellers kan eskalere i det nuværende politiske klima, om end der dog har været enkelte sammenstød i Suvi Do, en region med et albansk etnisk flertal nord for floden Ibar i nærheden af byen Mitrovica, og her på det seneste, den 27. og 28. august, i Kosovska Mitrovica.

I praksis skal der dog stadig gøres meget på det politiske område. Myndighederne i Kosovar, der har vedtaget en stor del af den nødvendige lovgivning i overensstemmelse med den overordnede plan på lovgivningsområdet, skal fordoble deres indsats for at kunne opfylde de løfter, de har givet det internationale samfund.

Situationen i den nordlige del er stadig vanskelig. I august indtraf der en række alvorlige hændelser, men det lykkedes for MINUK at håndtere dem og hindre, at situationen kom ud af kontrol.

Disse hændelser viser imidlertid, at følelserne stadig står på højkant i det nordlige Kosovo, og det internationale samfund skal holde godt øje med situationen og være i løbende kontakt med Beograd og de serbiske ledere i Kosovo.

Mod nord er retsstaten stadig meget skrøbelig, og EULEX-missionens tilstedeværelse i denne region vil i høj grad forbedre situationen.

Da de økonomiske udsigter er temmelig mørke, og BNP pr. indbygger stadig er det laveste i Europa, var donorkonferencen, som Kommissionen afholdt i Bruxelles den 11. juli 2008 i Bruxelles, af meget stor betydning for stabiliteten i Kosovo. Resultaterne af konferencen overgik alle forhåbninger og gav løfte om donationer på 1 238 mia. EUR, hvoraf 285 mio. kommer fra medlemsstaterne og 508 mio. fra Kommissionen.

*
* *

Spørgsmål nr. 16 af Konstantinos Droutsas (H-0649/08)

Om: Ny provokation over for Grækenland fra FYROM's side

Det brev, som premierministeren i Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien Nikola Gruevski sendte til den græske premierminister Kostas Karamanlis, hvori de uacceptable holdninger vedrørende eksistensen af et makedonsk mindretal i Grækenland bekræftes, er en ny provokation. Dette brev understreger, at den imperialistiske kamp, der hærger på Balkan, kendetegnes ved afpresning og irredentistiske erklæringer, herunder vedrørende eksistensen af et makedonsk mindretal i Grækenland.

Fordømmer Rådet Nikola Gruevskis handling, støtter det den nuværende grænsesituation på Balkan, og mener det, at erklæringerne eller de irredentistiske holdninger udgør en fare for folket?

Svar

Dette svar, der er udarbejdet af formandskabet og ikke er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke afgivet mundtligt under spørgetiden med spørgsmål til Rådet på Europa-Parlamentets mødeperiode september II 2008 i Bruxelles.

Rådet har ikke udtalt sig om et brev fra premierminister Gruevski til premierminister Karamanlis. I denne sammenhæng påpeger Rådet, at det er vigtigt at have et godt forhold til sine naboer, bl.a. i form af en forhandlet løsning på problemet med et navn, som skal kunne accepteres af alle parter.

*
* *

Spørgsmål nr. 17 af Mairead McGuinness (H-0650/08)

Om: Fleksibilitet inden for rammerne af eurozonens stabilitets- og vækstpagt

Mener Rådet, at de nuværende finansielle bestemmelser for eurozonelandene er fleksible nok til at gøre det muligt for regeringerne at reagere på økonomiske vanskeligheder, men strenge nok til at sikre finanspolitikens holdbarhed?

Svar

Dette svar, der er udarbejdet af formandskabet og ikke er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke afgivet mundtligt under spørgetiden med spørgsmål til Rådet på Europa-Parlamentets mødeperiode september II 2008 i Bruxelles.

Efter vedtagelsen i juni 2005 af to forordninger om ændring af de forebyggende og afværgende bestemmelser for beskatningsregler i stabilitets- og vækstpagten samt en ny adfærdskodeks for dennes gennemførelse erklærede Rådet sig tilfreds med den måde, som den reviderede pagt fungerede på. Formålet med revisionerne, der blev foretaget efter ændringerne i de lovgivningsmæssige rammer omkring pagten, var at tilpasse skattereglerne til medlemsstaternes økonomiske krav og samtidig tage hensyn til forskellene i deres situation og de økonomiske udsving fra en periode til en anden.

Den 11. juli 2006 vedtog Rådet konklusionerne om, hvordan beskatningsreglerne i den reviderede pagt havde fungeret i det første år. Rådet bemærkede, at "generelt kan det første års erfaringer med den reviderede SVP bedømmes som positive."

Den 3. juni 2008 noterede Rådet sig Kommissionens fremlæggelse af en meddelelse med titlen "ØMU@10: resultater og udfordringer efter 10 år med Den Økonomiske og Monetære Union". Under fremlæggelsen bekræftede Kommissionen, at den ikke forventer at stille ændringsforslag til beskatningsreglerne i SVP.

Rådet vil drøfte denne meddelelse på mødet den 7. oktober i år.

Det skal bemærkes, at Rådet (økonomi og finans) på det uformelle møde i Nice den 12. og 13. september med direktørerne for centralbankerne tilsluttede sig formandskabets forslag om en samordnet reaktion på den økonomiske situation i Europa. Især på budgetområdet kan medlemsstaterne lade de automatiske stabilisatorer fungere for at støtte den økonomiske aktivitet, men fortsat forsøge at kontrollere udgifterne og respektere det maksimale underskud på 3 %.

*
* *

Spørgsmål nr. 18 af Zdzisław Kazimierz Chmielewski (H-0652/08)**Om: Forslag til Rådets direktiv om den generelle ordning om punktafgift**

I forslaget til Rådets direktiv om den generelle ordning om punktafgift (KOM(2008)0078) findes en bestemmelse om, at ved total ødelæggelse eller uigenkaldeligt tab af punktafgiftspligtige varer, herunder tab som følge af disse varers art, anses varerne ikke for at være overgået til forbrug. Med andre ord er disse varer fritaget for punktafgift.

Mener Rådet ikke, at det er rimeligt at overveje muligheden for at præcisere, at den totale ødelæggelse eller det uigenkaldelige tab skal være forårsaget enten af uventede begivenheder eller en "force majeure" eller af selve varernes natur? Hvis de pågældende bestemmelser ikke er tilstrækkeligt detaljerede, kan de afgiftspligtige eventuelt misbruge dem.

Svar

Dette svar, der er udarbejdet af formandskabet og ikke er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke afgivet mundtligt under spørgetiden med spørgsmål til Rådet på Europa-Parlamentets mødeperiode september II 2008 i Bruxelles.

Bestemmelsen om den totale ødelæggelse eller det uigenkaldelige tab af punktafgiftspligtige varer, herunder tab som følge af disse varers art, udgør en integrerende del af forslaget til direktiv om den generelle afgiftssystem.

Forslaget er flere gange blevet drøftet i Rådets organer, men diskussionerne har endnu ikke båret frugt. Jeg bemærker i forbifarten, at Europa-Parlamentet heller ikke har afgivet en udtalelse endnu.

*
* *

Spørgsmål nr. 19 af Paulo Casaca (H-0653/08)**Om: Australiens overvejelse af at anlægge sag mod Irans præsident**

Ifølge en AFP-meddelelse af 14. maj 2008 har den australske premierminister, Kevin Rudd, udtalt, at Australien overvejer at anlægge sag mod Irans præsident ved Den Internationale Domstol for ansporing til vold mod Israel.

Irans præsident, Mahmoud Ahmadinejad, har truet med at udslette den jødiske stat, og ifølge premierminister Kevin Rudd havde den australske regering søgt juridisk bistand med hensyn til muligheden for at anlægge sag mod ham ved Den Internationale Domstol i Haag.

Kevin Rudd udtalte til Sky News, at den iranske præsidents gentagne helt usædvanlige antisemitiske udtalelser, som er et udtryk for en fast beslutning om at slette den moderne stat Israel af verdenskortet, er rystende set i forhold til enhver almindelig norm for internationale forbindelser.

Har Rådet analyseret muligheden for at støtte dette australske initiativ?

Svar

Dette svar, der er udarbejdet af formandskabet og ikke er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke afgivet mundtligt under spørgetiden med spørgsmål til Rådet på Europa-Parlamentets mødeperiode september II 2008 i Bruxelles.

Rådet har ved flere lejligheder fordømt de antiisraelske og antisemitiske fornægtelser af holocaust fra de iranske ledere og især fra Irans præsident. Rådet finder sådanne udtalelser uacceptable og skadelige og beklager opfordringer til vold og ødelæggelse, uanset hvilken stat de er rettet mod.

Rådet har ikke drøftet det ærede medlems spørgsmål om den australske regerings hensigter.

*
* *

Spørgsmål nr. 20 af Dimitrios Papadimoulis (H-0654/08)**Om: Begivenhederne i Tyrkiet**

Den politiske krise i Tyrkiet er kulmineret med anholdelsen af officerer, der er udtrådt af hæren og anklages for at have forsøgt at true landets stabilitet, selvom der verserer en sag ved den tyrkiske kassationsret, der har som formål at forbyde regeringspartiet og fjerne landets præsident og premierminister fra deres embede.

Hvordan fortolker Rådet de aktuelle begivenheder i Tyrkiet? Mener Rådet, at disse begivenheder kan påvirke tiltrædelsesforhandlingerne, og givet fald på hvilken måde?

Svar

Dette svar, der er udarbejdet af formandskabet og ikke er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke afgivet mundtligt under spørgetiden med spørgsmål til Rådet på Europa-Parlamentets mødeperiode september II 2008 i Bruxelles.

Vi følger meget nøje situationen i Tyrkiet. Jeg vil gerne påpege, at Den Europæiske Union generelt har en helt klar holdning til overholdelse af grundlæggende principper om demokrati og menneskerettigheder. Tyrkiet skal som kandidatland opfylde de politiske Københavns-kriterier, især vedrørende stabiliteten i de institutioner, der skal sikre demokrati, respekt for retsstaten og menneskerettigheder.

EU tillægger disse værdier meget stor betydning, ligesom de også er et led i reformprocessen i Tyrkiet. Som Rådet bekræftede i sine konklusioner fra mødet den 10. december 2007, afhænger forhandlingsprocessen især af de fremskridt, som Tyrkiet gør med de indledende og afsluttende benchmarks, og de betingelser, der er fastlagt i forhandlingerne, herunder gennemførelsen af tiltrædelsespartnerskabet. I henhold til partnerskabet skal Tyrkiet fortsætte reformprocessen og søge at forbedre situationen yderligere i henseende til frihed, demokrati, retsstaten, menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder.

Formandskabet, der tog beslutningen til efterretning, opfordrede på EU's vegne og i særdeleshed alle parter til at løse deres uoverensstemmelser i en ånd præget af dialog og kompromis og med respekt for retsstatsprincippet og de grundlæggende frihedsrettigheder. Formandskabet fastslog ligeledes i denne

erklæring, at Den Europæiske Union, der overvåger institutionernes demokratiske funktion, fortsat vil have opmærksomheden rettet mod situationen i Tyrkiet.

Rådet glæder sig over, at den tyrkiske regering bekræfter sine allerede afgivne løfter i denne henseende og har gjort klart, at den har til hensigt at videreføre reformprocessen og afhjælpe de eksisterende mangler, og udtrykker håb om, at disse tilsagn hurtigt vil blive omsat til effektive, konkrete foranstaltninger. De længe ventede reformer, især på nøgleområderne ytrings- og religionsfrihed, er områder, hvor Tyrkiet skal gøre øjeblikkelige fremskridt. Som Rådet bemærkede i konklusionerne fra 10. december 2007, er der også behov for en stor indsats på andre områder såsom reform af retssystemet, bekæmpelse af korruption, mindretals rettigheder og styrkelse af kulturelle rettigheder, kvinders, børns og fagforeningers rettigheder samt civilsamfundets kontrol med militæret. Disse forhold drøftes også regelmæssigt i den politiske dialog med Tyrkiet, senest på ministertrojkamødet i Bruxelles den 15. september.

I lyset af ovenstående kan Rådet forsikre det ærede medlem om, at Den Europæiske Union fortsat vil følge situationen i Tyrkiet nøje, og at Rådet vil fortsætte med at rejse disse spørgsmål på alle niveauer, overalt hvor det forekommer hensigtsmæssigt.

*
* *

Spørgsmål nr. 21 af Nicholson of Winterbourne (H-0656/08)

Om: Angreb på den indiske ambassade i Kabul

Indien spiller en væsentlig rolle i Afghanistan og er en betydelig faktor for Afghanistans sikkerhed og stabilitet. Indiens bidrag til genopbygning i Afghanistan har haft stor virkning i området. Indiens regering har givet over 750 mio. USD til Afghanistan siden Talibans fald i 2002. Der er også tusinder af indiske borgere i landet, som arbejder for at anvende disse midler til at forbedre det afghanske folks liv gennem projekter til opbygning af grundlæggende kapacitet og institutioner som f.eks. genopbygningen og færdiggørelsen af energiprojektet i Salma Dam i provinsen Herat.

Hvilke politiske foranstaltninger vil EU træffe i lyset af angrebet på den indiske ambassade i Kabul mandag den 7. juli for at give sin fulde støtte til både Indiens og Afghanistans regering til at retsforfølge gerningsmændene til dette ondskabsfulde angreb?

På den internationale konference til støtte for Afghanistan i Paris i juni i år øgede EU sit engagement i at styrke afghanske institutioner og forbedre sikkerheden i Afghanistan ved siden af en række andre helt nødvendige engagementer. Kan Rådet på denne baggrund oplyse, hvordan det forventer at fortsætte samarbejdet med den afghanske regering og andre partnere som f.eks. Indien med henblik på at skabe en situation, hvor den opbygning af grundlæggende kapacitet og institutioner, der allerede finder sted, for alvor vil slå rod?

Svar

Dette svar, der er udarbejdet af formandskabet og ikke er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke afgivet mundtligt under spørgetiden med spørgsmål til Rådet på Europa-Parlamentets mødeperiode september II 2008 i Bruxelles.

Den Europæiske Union tillægger sit strategiske partnerskab med Indien den største betydning. Vi kan se, hvor store fremskridt der er gjort, når vi ser tilbage på de sidste otte år, dvs. siden det første EU-Indien-topmøde i Lissabon.

– Forholdet mellem EU og Indien har næsten fuldstændig ændret sig. Navnlig har vi gjort store fremskridt siden vedtagelsen af den fælles handlingsplan i 2005, som bidrog til at udvide EU-Indien-dialogen til nye områder og øge kontakten mellem eksperter.

– EU-Indien-dialogen om sikkerhed omfatter regelmæssige høringer om sikkerhedsspørgsmål på verdensplan og regionalt plan og tager sigte på at forbedre den gensidige forståelse og identificere samarbejdsområder. Drøftelserne om Afghanistan indgår i disse høringer og er et af de områder, hvor EU betragter Indien som en vigtig deltager.

– Som det hedder i den europæiske sikkerhedsstrategi fra 2003 bør vi især søge at udvikle strategiske partnerskaber med Japan, Kina, Canada og Indien samt med lande, der deler vores mål og værdier og er rede til at støtte dem.

– I den fælles erklæring efter EU-Indien-topmødet i 2007 udtrykte de to parter kraftig støtte til et suverænt, demokratisk og pluralistisk Afghanistan. De bekræftede deres fortsatte tilsagn om at hjælpe den afghanske regering med at stabilisere og genopbygge landet inden for rammerne af Afghanistan Compact.

– De bifaldt, at Afghanistan blev medlem af Den Sydasiatiske Sammenslutning for Regionalt Samarbejde (SAARC) som denne sammenslutnings ottende medlem på det 14. topmøde i Delhi i april 2007, og den anden regionale økonomiske samarbejdskonference, der fandt sted i New Delhi i november 2006. De bemærkede, at der trods de senere års store fremskridt stadig lå store udfordringer forude.

– I den sammenhæng udtrykte parterne bekymring over sikkerhedssituationen i Afghanistan på grund af de stigende terrorisme- og narkotikarelaterede aktiviteter samt den fare, som denne udvikling udgør for stabiliteten i Afghanistan og regionen. De gentog, at et sammenhængende, internationalt samarbejde stadig er af allerstørste vigtighed, og vedtog at fortsætte samarbejdet og samordningen af deres indsats for at styrke denne proces.

– Rådet, der er bevidst om Indiens vigtige bidrag til at skabe regional stabilitet i det sydlige Asien og værdsætter Indiens konstruktive og anerkendte rolle i Afghanistan, er yderst opmærksomt på eventuelle signaler fra Indien om, at man ønsker at styrke relationerne med Den Europæiske Union, også inden for udenrigs- og sikkerhedspolitik. Som påpeget adskillige gange i de hyppige kontakter med Indien er Den Europæiske Union rede til at skabe tættere relationer, f.eks. i FUSP, og om Afghanistan.

*
* *

Spørgsmål nr. 22 af Sarah Ludford (H-0662/08)

Om: Grundlæggende rettigheder

Kan Rådet bekræfte, at medlemsstaterne tager højde for konsekvensanalyser, navnlig hvad angår grundlæggende rettigheder, før de fremsætter lovforslag?

Svar

Dette svar, der er udarbejdet af formandskabet og ikke er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke afgivet mundtligt under spørgetiden med spørgsmål til Rådet på Europa-Parlamentets mødeperiode september II 2008 i Bruxelles.

Som det ærede medlem måske vil vide, henvises der ikke i punkterne om konsekvensanalyser i den interinstitutionelle aftale om bedre lovgivning, der blev vedtaget i 2003⁽²⁾, til retsakter, der fremsættes på initiativ af medlemsstaterne i overensstemmelse med afsnit VI i EU-traktaten.

Den fælles interinstitutionelle strategi om 2005-konsekvensanalysen vedrører ligeledes alene konsekvensanalyser, som Kommissionen udvikler til sine egne forslag og til Europa-Parlamentets og Rådets forslag, når den finder det relevant og nødvendigt af hensyn til den lovgivningsmæssige proces før vedtagelse af et omfattende ændringsforslag til et forslag stillet af Kommissionen.

I sin meddelelse til Rådet, Europa-Parlamentet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale udvalg og Regionsudvalget fra november 2006 med titlen "En strategisk gennemgang af programmet for bedre lovgivning i Den Europæiske Union"⁽³⁾ påpegede Kommissionen, at den forventede, at institutionerne som led i 2008-revisionen af den fælles metode for konsekvensanalyse ville indvillige i at foretage konsekvensanalyser af medlemsstaternes initiativer inden for EU-traktatens afsnit VI om rets- og politisamarbejde i straffesager.

Kommissionen fastslår i sin meddelelse fra januar 2008 om den anden strategiske gennemgang af programmet for bedre lovgivning i Den Europæiske Union, at den i revisionen af den fælles metode for konsekvensanalysen⁽⁴⁾ forventede et tilsagn om gennemførelse af konsekvensanalyser af medlemsstaternes initiativer inden for EU-traktatens afsnit VI.

⁽²⁾ EFT C 321 af 31.12.2003.

⁽³⁾ KOM(2006) 689.

⁽⁴⁾ KOM(2008) 32.

For indeværende er medlemsstater, der træffer sådanne initiativer, ikke forpligtet til at fremlægge konsekvensanalyser for Rådet og andre institutioner, som de måtte have udarbejdet i forbindelse med planlægningen af initiativerne.

I forbindelse med den pågående revision af den fælles metode for konsekvensanalyse bør det overvejes, om konsekvensanalyser af medlemsstaternes initiativer skal udføres af den eller de pågældende medlemsstater eller af institutionerne og i sidstnævnte tilfælde af hvilken institution.

Rådet påpeger, at EU-institutionerne i medfør af EU-traktatens artikel 6 er pligtige at overholde grundlæggende rettigheder som sikret i den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder, og som de fremgår af medlemsstaternes fælles forfatningsmæssige traditioner, i udøvelsen af de beføjelser, de har i medfør af traktaterne, uanset om disse beføjelser udøves på initiativ af en medlemsstat.

*
* *

Spørgsmål nr. 23 af Bilyana Ilieva Raeva (H-0666/08)

Om: Standardisering af porte til forskelligt periferiudstyr til GSM-telefoner

Med de seneste års stigning i anvendelsen af mobiltelefoner er deres standarder konstant blevet ændret (endda for modeller af det samme mærke). Dette øger unødvendigt udgifterne til tilbehør.

Hovedårsagen til denne uregelmæssighed er fraværet af en ensartet standard for porte til forskelligt periferiudstyr (opladere, hovedtelefoner, overførselskabler), som gælder for alle typer af GSM-telefoner. Det er klart, at monopolisering af periferiudstyr svækker konkurrencen, der for sin del medfører, at udviklingen af kvalitet tilbageholdes og priserne forøges.

En standardisering af periferiudstyr (f.eks. til USB-format) vil nedsætte omkostningerne og lette de mobile telekommunikationstjenester, forbedre beskyttelsen af forbrugerne og konkurrencen, øge efterspørgslen på mobiltjenester, nedbringe affaldsmængden fra elektronisk udstyr samt spare energi, materialer og ressourcer.

Hvad agter det franske formandskab at gøre for at igangsætte den nødvendige procedure for at tilskynde til en harmonisering af kravene til denne sektor i EU samt overbevise alle parterne om, at sådan et initiativ er i almenhedens interesse?

Svar

Dette svar, der er udarbejdet af formandskabet og ikke er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke afgivet mundtligt under spørgetiden med spørgsmål til Rådet på Europa-Parlamentets mødeperiode september II 2008 i Bruxelles.

Rådet har ikke modtaget noget forslag fra Kommissionen vedrørende det spørgsmål, som det ærede medlem rejser. Det kan derfor ikke besvare spørgsmålet.

*
* *

Spørgsmål nr. 24 af Ryszard Czarnecki (H-0669/08)

Om: Harmonisering af systemerne for virksomhedsbeskatning

Agter Rådet under det franske formandskab at træffe foranstaltninger med henblik på at harmonisere systemerne for beskatning af virksomheder?

Svar

Dette svar, der er udarbejdet af formandskabet og ikke er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke afgivet mundtligt under spørgetiden med spørgsmål til Rådet på Europa-Parlamentets mødeperiode september II 2008 i Bruxelles.

Som De vil vide, tillægger det franske formandskab det indre markedes funktion stor betydning. Vedrørende beskatning kan Rådet alene handle enstemmigt på grundlag af et forslag fra Kommissionen. Rådet har endnu ikke modtaget noget forslag fra Kommissionen om harmonisering af virksomhedsbeskatning.

*
* *

Spørgsmål nr. 25 af Paul Rübig (H-0672/08)**Om: Forskelsbehandling af små og mellemstore virksomheder i forbindelse med certificering**

En lille snedkervirksomhed i Niederösterreich har i årtier været kendt for sin topkvalitet. Ifølge en EU-forordning kan denne virksomhed kun lave flere døre, hvis den lader en model certificere. Dette gælder for øjeblikket kun for yderdøre, men skal også snart gælde for indvendige døre. Certifikatet koster ca. 10 000 EUR og gælder kun for én model. Hvis kunden køber uden dette certifikat, har han et mangelkrav, som oven i købet ifølge produktansvarslovgivningen først forældes efter 30 år. Da virksomheden ifølge brancheorganisationen kun fremstiller få yderdøre og disse, specielt i forbindelse med renovering af gamle huse, som oftest fremstilles på baggrund af individuelle bestillinger, kan det ikke svare sig at anskaffe en sådan certificering, og virksomheden har slet ikke råd til at få certificeret et større antal dørtyper. Noget tilsvarende truer for så vidt angår indvendige døre, når retsaken også får gyldighed for disse. Således bliver små og mellemstore virksomheder – som netop lever af individualitet og specialfremstillede produkter – trængt ud af markedet.

Hvorfor findes der ingen undtagelser eller lettelser for små og mellemstore virksomheder, som ikke konkurrerer på det europæiske marked?

Svar

Dette svar, der er udarbejdet af formandskabet og ikke er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke afgivet mundtligt under spørgetiden med spørgsmål til Rådet på Europa-Parlamentets mødeperiode september II 2008 i Bruxelles.

Som svar på hr. Rübig's spørgsmål vil det franske formandskab først forklare, at byggevarer under de nugældende EU-regler, nemlig direktiv 89/106/EØF⁽⁵⁾ som ændret, skal overholde de harmoniserede europæiske standarder, hvis sådanne forefindes. Det betyder, at producenten skal udfærdige en erklæring om ydeevne, før et bestemt produkt bringes på markedet, hvilket bestemt koster penge, men også giver adgang til det indre marked, der består af EU's 27 medlemsstater og de tre EFTA-medlemsstater, der har undertegnet EØS-aftalen.

Hr. Rübig ved helt sikkert, at Europa-Parlamentet og Rådet er i færd med at behandle et forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om fastlæggelse af harmoniserede betingelser for markedsføring af byggevarer⁽⁶⁾. Denne forordning erstatter direktiv 89/106/EØF. Ifølge forslaget artikel 4 vil lokale, regionale eller nationale myndigheder muligvis ikke indføre krav for et produkts væsentlige karakteristika, heller ikke hvis der findes harmoniserede standarder. I sådanne tilfælde betyder det, at producenten, uanset om det drejer sig om en lille, mellemstor eller stor virksomhed, ikke skal udarbejde en ydeevneerklæring. De kompetente myndigheder kan derfor ikke pålægge betingelser for markedsføring af et produkt på et bestemt marked. Dette burde ikke skabe problemer for grænseoverskridende handel, fordi producenter, der ønsker at sælge produkter i et andet område, hvor myndighederne har opstillet betingelser, under alle omstændigheder skal udarbejde en ydeevneerklæring.

Det vil derfor være op til Europa-Parlamentet og Rådet at støtte den løsning, som Kommissionen har foreslået for problemer af den type, som hr. Rübig nævner, eller at vedtage et andet system.

*
* *

Spørgsmål nr. 26 af Philip Bushill-Matthews (H-0674/08)**Om: Frihandelsaftale mellem EU og Georgien**

Under Parlamentets delegationsbesøg i Georgien tidligere denne sommer blev der vedtaget et nyt forslag om hurtigt at indgå en frihandelsaftale mellem EU og Georgien inden udgangen af året. Er Rådet i lyset af de nuværende begivenheder enig i, at en sådan aftale bør indgås hurtigst muligt, og hvilke skridt vil Rådet tage for at nå dette mål under det franske formandskab?

⁽⁵⁾ Rådets direktiv 89/106/EØF af 21. december 1988 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser om byggevarer (EFT L 40 af 11.2.1989, s. 12) som ændret ved Rådets direktiv 93/68/EØF af 22. juli 1993 (EFT L 220 af 30.8.1993, s. 1) og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1882/2003 af 29. september 2003 (EUT L 284 af 31.10.2003, s. 1).

⁽⁶⁾ Rådets dokument 10037/08 MI 167 ENT 110 COMPET 197 CODEC 676 – KOM(2008) 311.

Svar

Dette svar, der er udarbejdet af formandskabet og ikke er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke afgivet mundtligt under spørgetiden med spørgsmål til Rådet på Europa-Parlamentets mødeperiode september II 2008 i Bruxelles.

Europa-Kommissionen fastlægger i meddelelse KOM(2006) 726 og KOM(2007) 774 klare betingelser og grundprincipper for frihandel mellem stater, der er med i EU's naboskabspolitik.

For Georgiens vedkommende iværksatte Kommissionen i 2007 en uafhængig undersøgelse af gennemførligheden og de økonomiske indvirkninger af en frihandelsaftale, hvis resultater blev offentliggjort i maj 2008. Undersøgelsens konklusion var, at en sådan aftale ville kunne betale sig i dette tilfælde, men kun, hvis det blev en fuldstændig, omfattende aftale. Eftersom Georgien allerede nyder godt af GSP+-ordningen, der indebærer store fordele, vil en frihandelsaftale ikke medføre nogen større merværdi. Undersøgelsen viste også, at Georgien ikke for indeværende vil være i stand til at opfylde de nødvendige betingelser for at indgå en fuldstændig, omfattende frihandelsaftale på grund af landets begrænsede kapacitet til at gennemføre de nødvendige reformer.

Det står efter begivenhederne i august klart, at Georgien har brug for ekstra støtte fra EU. EU er rede til at reagere på denne situation, ikke kun ved at bistå med landets genopbygning, men også ved at styrke sine forbindelser med Georgien, bl.a. i form af et økonomisk samarbejde. Det Europæiske Råd sagde i sine konklusioner fra mødet den 1. september, at Den Europæiske Union forpligter sig til at operette tættere forbindelser med Georgien, herunder en aftale om visumlempelse og mulighed for oprettelse af et fuldstændigt, omfattende frihandelsområde, så snart betingelserne er opfyldt⁽⁷⁾.

Rådet (almindelige anliggender og eksterne forbindelser) vedtog på sit møde den 15.-16. september konklusioner om Georgien og bifaldt Kommissionens tilsagn om at styrke forholdet mellem EU og Georgien, især ved at fremskynde forberedelserne til lempelsen af visumbestemmelserne, til tilbagetagelse og til frihandel⁽⁸⁾.

Rådet arbejder fortsat hen mod dette mål og afsøger muligheden for at komme videre med en fuldstændig, omfattende frihandelsaftale med Georgien, især for at fastslå, om teknisk eller anden bistand kan hjælpe Georgien med at opfylde de nødvendige betingelser for en sådan aftale.

*
* *

Spørgsmål nr. 27 af Pedro Guerreiro (H-0680/08)

Om: Placering af komponenter af det amerikanske antimissilforsvar i Europa

Den amerikanske regering har som led det stadig mere intensive våbenkapløb og militariseringen af de internationale relationer, som USA og dets NATO-allierede står i spidsen for planer om at placere komponenter af sit antimissilforsvarssystem i Europa – hvad der i øvrigt er en overtrædelse af de eksisterende traktater – idet der netop er undertegnet en aftale med den polske regering med henblik herpå. Hvordan ser Rådet på disse planer og aftalen, i betragtning af at disse afgørelser vil føre til en ny militær eskalation i Europa?

Svar

Dette svar, der er udarbejdet af formandskabet og ikke er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke afgivet mundtligt under spørgetiden med spørgsmål til Rådet på Europa-Parlamentets mødeperiode september II 2008 i Bruxelles.

Den Europæiske Union finder, at spredning af masseødelæggelsesvåben og missiler er en større og større trussel mod fred og international sikkerhed. Det er legitimt at overveje, hvordan man kan reagere på denne situation. EU yder et stort bidrag hertil i forbindelse med gennemførelsen af EU's strategi mod spredning af masseødelæggelsesvåben fra 2003.

(7) Ekstraordinært møde i Det Europæiske Råd i Bruxelles, 1. september 2008, formandskabets konklusioner (dok. 12594/08).

(8) Rådet (almindelige anliggender og eksterne forbindelser), møde 15.-16. september 2008, Rådets konklusioner vedrørende Georgien (dok. 13030/08).

Vedrørende aftalerne mellem USA, Polen og Den Tjekkiske Republik er der tale om bilaterale aftaler, der gennemfører det amerikanske projekt om at opsætte dele af et tredje antimissilforsvarssystem i Europa. Rådet har ikke udtalt sig om dette spørgsmål. Jeg påpeger blot, at de aftaler, som USA har underskrevet, i modsætning til hvad det ærede medlem siger, ikke overtræder internationale aftaler eller forpligtelser.

*
* *

Spørgsmål nr. 28 af Olle Schmidt (H-0686/08)

Om: Marokko og Vestsahara

Præsident Sarkozy har i flere udtalelser tilkendegivet, at han gerne ser, at Marokko tildeles en særligt status, således at landet får adgang til visse EU-organer og opnår en mere privilegeret stilling, end den, som den gældende associeringsaftale giver det. Præsidenten har også tilkendegivet, at han mener, at Marokko skal vedblive at være et af de lande, der modtager mest bistand fra EU. Jeg har tidligere kritiseret EU's bistandspolitik for at være alt for eftergivende over for diktaturer, og den kritik er også relevant i denne sammenhæng. Vestsahara har været opført på FN's fortegnelse over lande, der skal afkoloniseres, siden 1966, men alle forsøg på at give befolkningen i det besatte Vestsahara mulighed for selv at bestemme over deres skæbne gennem en folkeafstemning er blevet saboteret af Marokko. Kongehusets magt over parlamentet er så stor, at Marokkos styre i bedste fald kan betegnes som et skindemokrati.

Har Rådets formand til hensigt at kræve noget til gengæld for at tildele Marokko denne særskilte status?

Har Rådets formand til hensigt at drøfte spørgsmålet om Vestsahara med Rabat under forhandlingerne?

Har Rådets formand til hensigt at drøfte spørgsmålet om Vestsahara med EU's stats- og regeringschefer under det franske formandskab?

Kan Rådets formand præcisere, hvilken rolle han imødeser for Marokko i en kommende Middelhavsunion?

Svar

Dette svar, der er udarbejdet af formandskabet og ikke er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke afgivet mundtligt under spørgetiden med spørgsmål til Rådet på Europa-Parlamentets mødeperiode september II 2008 i Bruxelles.

Marokko har truffet en strategisk beslutning om at skabe tættere forbindelser med Den Europæiske Union. EU og Marokko har indledt en proces med opbygning af et stedse tættere partnerskab på en række områder. Partnerskabet indgår i de generelle rammer for den europæiske naboskabspolitik og associeringsaftalen mellem EU og Marokko.

Partnerskabet med Marokko er også baseret på visse fælles værdier. Forbindelserne mellem EU og Marokko er grundet på respekt for demokratiske principper, menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder. Endvidere har Marokko accepteret, at der nedsættes et underudvalg for menneskerettigheder som led i den politiske dialog med EU. Disse værdier bekræftes i EU-Marokko-handlingsplanen under den europæiske naboskabspolitik fra 2005. Marokko er desuden en vigtig partner i Barcelona-processen, nemlig Middelhavsunionen. Landet har spillet en meget positiv, konstruktiv rolle lige fra starten. Vi stoler på, at det vil bakke op om det initiativ, der blev søsat på topmødet for Middelhavslandene i Paris den 13. juli, om at indføre en institutionel strategi for partnerskabet og oprette konkrete, synlige projekter på regionalt niveau.

De eksisterende problemer såsom situationen i Vestsahara og dens følger står øverst på dagsordenen for alle møder, der holdes inden for rammerne af den bilaterale, politiske dialog. Rådet støtter fuldt ud Manhasset-forhandlingerne og den proces, der blev iværksat sidste år med Sikkerhedsrådets resolution 1754 og 1783. Rådet støtter ligeledes Sikkerhedsrådets seneste resolution, nr. 1813, som blev enstemmigt vedtaget den 30. april 2008, hvor parterne opfordres til at udvise realitetssans og kompromisvilje og indlede omfattende forhandlinger.

Det er Rådets holdning, at forhandlingerne under FN's Generalsekretær bør munde ud i en retfærdig, varig og gensidigt acceptabel løsning under FN's resolutioner. Samtidig mener Rådet, at parterne bør gå ind i en mere dybtgående forhandlingsfase og udvise tilbageholdenhed, god tro, realitetssans, engagement og kompromisvilje.

*
* *

Spørgsmål nr. 29 af David Martin (H-0688/08)**Om: ØPA med Cariforum – ophævelse af forordning**

Kan Rådet under henvisning til udtalelse fra førstesekretæren for Kommissionens kontor i Jamaica som rapporteret i Jamaica Gleaner den 29. august bekræfte, at den forordning, der gælder for Cariforum-landenes præferenceadgang til EU-markedet, ikke vil udløbe, men at der kræves en afgørelse fra Rådet, før forordningen kan ophæves?

Svar

Dette svar, der er udarbejdet af formandskabet og ikke er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke afgivet mundtligt under spørgetiden med spørgsmål til Rådet på Europa-Parlamentets mødeperiode september II 2008 i Bruxelles.

Forordningen om AVS-staternes markedsadgang⁽⁹⁾ giver mulighed for markedsadgang for lande, der forhandler eller har indgået økonomiske partnerskabsaftaler. Hvis en AVS-stat beslutter, at den ikke ønsker at forhandle eller indgå en sådan aftale inden for en rimelig tidsfrist, eller hvis den trækker sig ud af en sådan aftale, kan Rådet slette denne stat fra forordningens liste over modtagere. Det forudsætter ganske rigtigt, at Rådet træffer en beslutning på forslag af Kommissionen.

*
* *

Spørgsmål nr. 30 af Athanasios Pafilis (H-0691/08)**Om: Mord på civile borgere i Afghanistan**

Det fremgår af beretninger i den internationale presse, at massakrerne på civile og især mindre børn under de fælles militæroperationer, der foretages af de internationale sikkerhedsstyrker (ISAF) under NATO's ledelse og afghanske regeringsstyrker, er tiltaget dagligt i løbet af de seneste måneder.

En undersøgelse, der er foretaget af De Forenede Nationer, viser endvidere, at antallet af døde civile borgere (698) fra årets begyndelse til i slutningen af juni er fordoblet i forhold til samme periode sidste år.

De uskyldige civile borgere, som er blevet dræbt af ISAF og de interne regeringsstyrker, som åbenlyst og på grusomste vis krænker de internationale menneskerettighedsprincipper, har udløst berettiget vrede og heftige reaktioner blandt befolkningen i de regioner, hvor forbrydelserne har fundet sted.

Rådet bedes oplyse, om det fordømmer ISAF's afskyelige gerninger, og om det agter generelt at trække sit samtykke til NATO's uacceptable besættelse af landet tilbage?

Svar

Dette svar, der er udarbejdet af formandskabet og ikke er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke afgivet mundtligt under spørgetiden med spørgsmål til Rådet på Europa-Parlamentets mødeperiode september II 2008 i Bruxelles.

Selv om Rådet ikke har drøftet sagen, vil jeg gerne påpege, at ISAF er i Afghanistan på et mandat fra FN's Sikkerhedsråd og på anmodning fra de afghanske myndigheder for at bidrage til at skabe stabilitet og sikkerhed, indtil afghanerne selv kan overtage ansvaret for deres lands sikkerhed. NATO-styrken er til stede for at skabe sikkerhed og frihed for afghanerne.

De fleste EU-lande, 25 ud af 27, har valgt at deltage i ISAF. Deres bidrag til styrken tegner sig for næsten halvdelen af den samlede styrke.

Den Europæiske Union er en vigtig aktør i genopbygningen af Afghanistan på alle områder med massiv genopbygningsstøtte og som deltager ESFP-politireformmissionen (EUPOL Afghanistan). De europæiske lande tilslutter sig de mål, som de lande, der bidrager til ISAF, vedtog på NATO's topmøde i Bukarest i april

(9) Rådets forordning (EF) nr. 1528/2007 af 20. december 2007 om anvendelse af de ordninger for varer med oprindelse i bestemte lande i gruppen af stater i Afrika, Vestindien og Stillehavet (AVS), der er fastlagt i aftaler om indgåelse af økonomiske partnerskabsaftaler eller i aftaler, som fører til indgåelse af økonomiske partnerskabsaftaler (EUT 348 af 31.12.2007, s. 1).

under tilstedeværelse af præsident Karzai, FN's generalsekretær, Rådets generalsekretær og Europa-Kommissionens formand.

Der skal træffes alle foranstaltninger for at sikre, at den internationale styrkes indsats ikke kræver uskyldige ofre fra civilbefolkningen og dermed sår tvivl om formålet med den internationale aktion.

Landene i Den Atlantiske Alliance er bevidste om dette, og vi er overbevist om, at styrken gør alt for at undgå gentagelser af sådanne tragedier.

*
* *

Spørgsmål nr. 32 af Justas Vincas Paleckis (H-0693/08)

Om: Etablering af bilaterale sproglige organisationer

På initiativ fra Leonard Orban, kommissær for flersprogethed, blev der i 2007 nedsat en arbejdsgruppe af intellektuelle (forfattere, eksperter og filosoffer) med henblik på at overveje, hvorledes den sproglige mangfoldighed kan styrke Europa. I sine konklusioner understregede arbejdsgruppen nødvendigheden af at styrke de bilaterale forbindelser mellem sprogene og foreslog at knytte landene til hinanden i par med henblik på at styrke de sproglige og kulturelle forbindelser. Disse partnerskabslande skulle nedsætte bilaterale organer (foreninger, fonde, institutter, komitéer osv.) med henblik på at udvikle kendskabet til de to lande, tilbyde sprogundervisning, iværksætte bilaterale udvekslinger og knytte bånd mellem akademikere, kunstnere, embedsmænd, oversættere, virksomheder og aktive borgere i de to lande. Dette organisationsnetværk burde føre til en forbedring af den gensidige forståelse i EU, ligesom hvert lands særpræg ville blive fremmet.

Støtter Rådet forslaget om at nedsætte denne gruppe af intellektuelle? Hvordan påtænker det i så fald at bidrage til gennemførelsen af dette initiativ?

Svar

Dette svar, der er udarbejdet af formandskabet og ikke er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke afgivet mundtligt under spørgetiden med spørgsmål til Rådet på Europa-Parlamentets mødeperiode september II 2008 i Bruxelles.

Den gruppe af intellektuelle, der nævnes i det ærede medlems spørgsmål, blev nedsat i 2007 med det kommissorium at rådgive Europa-Kommissionen om, hvordan sprog kan bidrage til at skabe en tværkulturel dialog og gensidig forståelse. Den fremlagde sin rapport, *A Rewarding Challenge*, på en særlig ministerkonference om flersprogethed den 15. februar 2008. Det skal dog bemærkes, at ministrene ikke, selv om rapporten var et nyttigt bidrag til drøftelserne på konferencen, drog nogen formelle konklusioner fra selve rapporten eller de specifikke forslag til initiativer.

Det skal ikke desto mindre tilføjes, at gruppens rapport har været nyttig på en anden måde siden da. Ud over at fungere som grundlag for ministrenes diskussioner på konferencen er den en af de faktorer, der indgik i det slovenske formandskabs betragtninger ved årets begyndelse, da det udarbejdede Rådets konklusioner om flersprogethed, som blev vedtaget i maj 2008. På samme måde indgik rapportens konklusioner også med stor sandsynlighed i Kommissionens udarbejdelse af den seneste meddelelse om flersprogethed fra september 2008. Og sidst, men ikke mindst, brugte det franske formandskab rapporten som grundlag for konferencen "Etats généraux du multilinguisme", som fandt sted i Paris den 26. september 2008, og også til forberedelserne af Rådets resolution om flersprogethed, som forhåbentlig bliver vedtaget i november 2008.

*
* *

Spørgsmål nr. 33 af Jana Hybášková (H-0697/08)

Om: Forbud mod fremme af feminisme i et udbud fra Den Tjekkiske Republiks ministerium for beskæftigelse og sociale anliggender vedrørende midler fra Den Europæiske Socialfond

Inden for rammerne af det operationelle program om menneskelige ressourcer og beskæftigelse har Den Tjekkiske Republiks ministerium for beskæftigelse og sociale anliggender offentliggjort udbud nr. 26, som indkalder forslag til projekter under støtteordning 3.4. om lige muligheder for kvinder og mænd på arbejdsmarkedet og forening af arbejds- og familieliv. Til udbuddet er der knyttet følgende meddelelse: "Projekterne må ikke være af politisk karakter, og de må ikke bidrage til fremme af politiske eller ideologiske mål, herunder ideologierne feminisme og maskulinitet."

Er sådan en betingelse ikke i modstrid med reglerne for tildeling af midler fra Den Europæiske Socialfond? Har de tjekkiske myndigheder beføjelser til at fastsætte en sådan restriktiv betingelse vedrørende Den Europæiske Socialfond? I bekræftende fald, er denne betingelse ikke formuleret for stramt? Er den ikke i modstrid med proportionalitetsprincippet eller ligefrem diskriminerende?

Feminisme er ikke en radikal ideologi, men en legitim samfundsmæssig holdning. De bevægelser og organisationer, der arbejder uden gevinst for øje og deler denne holdning, er endvidere de vigtigste ledere og udviklere af projekter, som gør det muligt at skabe lige muligheder for kvinder og mænd. Der er risiko for, at denne restriktivt formulerede betingelse vil fungere som påskud for, at disse ansøgere på forhånd udelukkes.

Svar

Dette svar, der er udarbejdet af formandskabet og ikke er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke afgivet mundtligt under spørgetiden med spørgsmål til Rådet på Europa-Parlamentets mødeperiode september II 2008 i Bruxelles.

Rådet deler det ærede medlems bekymringer med hensyn til at fremme lige muligheder i EU.

Gennemførelse af strukturfondenes programmer på baggrund af nærhedsprincippet henhører under medlemsstaternes ansvarsområde.

Det er dog Kommissionen, som fører tilsyn med, at reglerne for strukturfondene anvendes korrekt. Derfor er det Kommissionens ansvar at sikre, at medlemsstaterne overholder gældende EU-lovgivning.

Rådet foreslår derfor som svar på det ærede medlems specifikke spørgsmål, at hun selv henvender sig til Kommissionen.

*
* *

Spørgsmål nr. 34 af Proinsias De Rossa (H-0700/08)

Om: Menneskerettighederne i Tunesien

I april 2008 blev Radhia Nasraoui, der er menneskerettighedsforkæmper og formand for Sammenslutningen mod Tortur i Tunesien, angrebet af 30 politibetjente i forbindelse med en igangværende politichikanekampagne med henblik på at forhindre hende i at arbejde som menneskerettighedsforkæmper i Tunesien. Radhia Nasraoui har været genstand for aggressioner, overvågninger og fysiske angreb fra politiets side i over ti år. Menneskerettighedsorganisationer som f.eks. Front Line, Amnesty International og Human Rights Watch har udtrykt bekymring over sikkerheden for advokater som f.eks. Radhia Nasraoui, Tunesiens krænkelse af menneskerettighederne såvel som retssystemet.

Hvilke foranstaltninger har Rådets formandskab truffet i forbindelse med den konstante chikane mod Radhia Nasraoui fra de tunesiske myndigheders side, som udgør en overtrædelse af associeringsaftalen EU-Tunesien, i særdeleshed artikel 2, som forpligter begge parter til at overholde menneskerettighederne og de demokratiske principper? Mener Rådet, at Tunesien gør tilstrækkelig fremskridt vedrørende reformer som lovet?

Svar

Dette svar, der er udarbejdet af formandskabet og ikke er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke afgivet mundtligt under spørgetiden med spørgsmål til Rådet på Europa-Parlamentets mødeperiode september II 2008 i Bruxelles.

EU understreger altid og ved enhver lejlighed over for sine tunesiske partnere, at respekt for værdier som demokrati, menneskerettigheder og retsstatsprincippet er en afgørende del i vores forbindelser.

I den forbindelse opfordrer EU regelmæssigt de tunesiske myndigheder til at gøre en kraftigere indsats for at sikre, at menneskerettighedsforkæmpere frit og uhindret kan udføre deres arbejde.

På det første møde i underudvalget om menneskerettigheder og demokrati i november 2007 indledte man en dialog om disse spørgsmål med tuneserne. Den vil blive fortsat på det andet møde i oktober. EU håber, at dialogen vil bane vejen for fremskridt med hensyn til at fremme menneskerettigheder, der stadig er et centralt mål for vores udenrigspolitik.

I den sammenhæng er EU særligt opmærksom på bestræbelser på at fremme et ægte pluralistisk demokrati, hvor alle deltagere i det tunesiske civilsamfund kan deltage fuldt ud i det offentlige liv og styrke retsstaten.

Rådet vil fortsat meget nøje overvåge situationen i Tunesien, især med henblik på det næste møde i Associeringsrådet EU-Tunesien, der skal afholdes i november 2008.

*
* *

SPØRGSMÅL TIL KOMMISSIONEN

Spørgsmål nr. 42 af Stavros Arnaoutakis (H-0646/08)

Om: Foranstaltninger til begrænsning af elforbruget af apparater på standby

Vil Kommissionen i henhold til sit forslag om at begrænse elforbruget af apparater på standby (husholdningsmaskiner, fjernsyn, kontorapparater, computere osv.) give oplysninger om den energimængde, som apparater på standby på årsbasis forbruger per dag, hvor stor en andel dette elforbrug udgør af udledningerne af drivhusgasser, og hvordan dette forbrug effektivt kan begrænses? Agter Kommissionen på lokalt plan at finansiere oplysningskampagner og aktiviteter til fremme af borgernes deltagelse?

Svar

Det anslås, at der p.t. årligt i EU-27 forbruges omtrent 50 terawatt/time (TWh) elektricitet, hvilket svarer til ca. hele Portugals el-forbrug, til husholdningsapparater, kontorapparater og elektronisk udstyr på standby og i slukket tilstand. Dette svarer til 20 Mt CO₂-emissioner årligt.

Den tekniske, miljømæssige og økonomiske undersøgelse⁽¹⁰⁾ af en foranstaltning for miljøvenligt standby- og off-mode-design har vist, at der findes tekniske løsninger, som kan sænke elforbruget betydeligt. Samtidig vil det mindske forbrugernes/brugernes omkostninger, når man tager hensyn til både købs- og driftsomkostninger. Udkastet til forordning om standby og slukket tilstand (gennemfører direktivet om miljøvenligt design, 2005/32/EF) blev vedtaget af medlemsstaterne den 7. juli 2008. Det fastlægger krævende, maksimalt tilladte elforbrugsniveauer, som forventes at medføre en besparelse på næsten 75 % af EU's standby- og off-mode-elforbrug i 2020. Dermed reduceres CO₂-emissionerne med ca. 14 Mt CO₂ om året.

Forslaget til forordning indeholder bestemmelser om maksimalt tilladt elforbrug i standby/slukket tilstand og træder i kraft i to faser. Niveauerne i anden fase er tæt på, hvad der kan gennemføres under anvendelse af den bedste teknologi. Flere aktiviteter såsom f.eks. øgelse af bevidstheden om standby/slukket tilstand vil derfor ikke begrænse elforbruget yderligere i særlig stort omfang, og der er ikke planlagt sådanne tiltag for indenværende.

*
* *

Spørgsmål nr. 43 af Sarah Ludford (H-0663/08)

Om: Håndtering af atomaffald

Kommissionens Eurobarometer-undersøgelser viser, at det fortsat er af væsentlig betydning for EU-borgerne, at der findes en sikker løsning på håndtering af brugt nukleart brændsel og radioaktivt affald fra produktion af kernekraft.

Kan Kommissionen garantere, at den europæiske gruppe på højt plan om nuklear sikkerhed og affaldshåndtering, som blev nedsat i juli 2007 med mandat til at rådgive om harmonisering af sikkerhedsstandarter i hele EU, ikke blot er et påskud til at forringe allerede eksisterende nationale sikkerhedsforanstaltninger?

Hvordan forholder Kommissionen sig i øvrigt til en nylig rapport fra de britiske statsrevisorer, som viser, at udgifterne til nuklear dekommissionering er massive og hastigt stigende?

⁽¹⁰⁾ Kan ses på www.ecostandby.org

Svar

Gruppen på højt plan om nuklear sikkerhed og affaldshåndtering har til opgave at identificere de sikkerhedsspørgsmål, der skal behandles som første prioritet i EU, og at fremsætte anbefalinger vedrørende mulige initiativer, der skal træffes på EU-plan. Gruppens mandat er at bistå EU's institutioner med gradvist at udvikle en fælles forståelse og senere hen yderligere EU-regler vedrørende sikkerhed ved nukleare anlæg samt sikker forvaltning af brugt nukleart brændsel og radioaktivt affald.

I denne sammenhæng understreger Kommissionen, at fremme af de højeste sikkerhedsstandarder og sikker håndtering af radioaktivt affald er dens højeste prioriteringer for anvendelse og udvikling af atomenergi i hele EU.

Da der ikke findes noget retligt bindende instrument for forvaltningen af de økonomiske ressourcer, der er afsat til nedlukning og affaldshåndtering, vurderer Kommissionen medlemsstaternes praksis i lyset af Kommissionens henstilling om forvaltning af de finansielle ressourcer til nedlukning af nukleare anlæg og til forvaltning af brugt brændsel og radioaktivt affald⁽¹¹⁾. Kommissionen arbejder videre på denne henstilling med støtte fra en ekspertgruppe, der har til opgave at afdække muligheder for finansiering af nedlukninger, for at nå frem til en fælles fortolkning, der så vil gøre det muligt at behandle de områder, der skaber bekymring, og gøre fremskridt hen imod fuldstændig overholdelse af henstillingen. Resultaterne vil blive fremlagt i Kommissionens tredje rapport til Parlamentet og Rådet.

Det understreges i den britiske rapport, at omkostningerne ved nedlukning af atomkraftværker unægtelig er meget store og især skyldes behandling og opbevaring af nukleart affald. Hensigtsmæssige, langsigtede rammer for affaldshåndtering og -opbevaring kan kun forbedre den langsigtede omkostningssituation og måske være med til at reducere disse omkostninger. De nuværende overslag ser ud til at være sat for højt på grund af usikkerhed og risici, der skyldes fraværet af stabile, langsigtede nationale bestemmelser. Med tiden og de øgede tekniske erfaringer med nedlukninger af atomkraftværker må der forventes et fald i de reelle omkostninger til nedlukninger.

Kommissionen indgår i øjeblikket i en dialog med medlemsstaterne om at identificere god praksis for økonomisk planlægning af nedlukninger af atomkraftværker med henblik på at tilskynde alle medlemsstater til at planlægge adgang til de nødvendige midler til den tid, hvor et atomkraftværk eventuelt skal nedlukkes.

*
* *

Spørgsmål nr. 44 af Yiannakis Matsis (H-0677/08)**Om: Olie som et strategisk gode i det internationale samfund**

Højtstående embedsmænd i Den Europæiske Union har indrømmet, at de lave priser på olie uigenkaldeligt hører fortiden til. Kommissionen bedes i betragtning af de økonomiske og andre problemer, som er en følge af de høje oliepriser, oplyse, i hvilket omfang Den Europæiske Union er ved eller agter at undersøge, om olie og de heraf fremstillede produkter kan klassificeres som strategiske goder, og vil den gå ind herfor? Dette betyder, at prisen på olie ikke vil blive fastlagt på olieborserne men på anden måde. Hvis Den Europæiske Union har beskæftiget sig med dette spørgsmål, hvorledes kan prisen på olie efter dens opfattelse da fastsættes på internationalt plan?

Svar

Kommissionen betragter bestemt olie som en strategisk ressource og forfølger derfor politikker, der skal sikre pålidelige, prisbillige leverancer af olie og olieprodukter til EU's forbrugere. Ud over foranstaltninger, der skal bidrage til at øge gennemsigtigheden og forbedre de europæiske oliemarkeders funktion, følger Kommissionen indgående gennemførelsen af Rådets direktiv 2006/67/EF om forpligtelse for medlemsstaterne til at opretholde minimumslagre af mineralolie og/eller mineralolieprodukter⁽¹²⁾, som skal bruges i situationer med leveringsforstyrrelser.

De priser, som olie og olie-produkter sælges til, dannes på et globalt marked på baggrund af forskellige faktorer. Leveringsuafhængighed og velfungerende markeder kan fremmes ved hjælp af lovgivning, men

(11) Kommissionens henstilling af 24. oktober 2006 om forvaltningen af de finansielle ressourcer til nedlæggelse af nukleare anlæg og til forvaltning af brugt brændsel og radioaktivt affald (EUT L 330 af 28.11.2006).

(12) EFT L 217 af 8.8.2006, s. 8-15, tidligere direktiv 68/414/EØF.

den offentlige sektor og især Kommissionen kan ikke træde i stedet for markedsmekanismerne. Kommissionen kan dog gennemføre politikker, der skal påvirke priserne indirekte, og den udnytter denne mulighed til fulde og tager løbende initiativer til f.eks. støtte til alternative energikilder, fremme af energieffektivitet osv.

Den eksisterende dokumentation viser, at udbud og efterspørgsel har været hoveddrivkræfterne bag oliepriserne, og at priserne fremover vil være høje. I øjeblikket er spekulation genstand for indgående undersøgelser. Hidtil har resultaterne været usikre. Der er helt klart behov for yderligere analysearbejde for at skabe en bedre forståelse af den indflydelse, som spekulation muligvis kan have på de stigende priser. Under alle omstændigheder vil det være en fordel med større gennemsigtighed på oliemarkedet, både henset til kontrakter, dermed forbundne finansielle instrumenter og grundelementerne generelt.

*

* *

Spørgsmål nr. 45 af Justas Vincas Paleckis (H-0694/08)

Om: Borgmesteraftalen

Den 29. februar 2008 blev EU's borgmesteraftale i henhold til Kommissionens handlingsplan for energieffektivitet indgået. Formålet med borgmesteraftalen er at gennemføre planen på lokalt og regionalt plan. De byer, der har undertegnet aftalen, har forpligtet sig til yderligere nedbringelser end den foreslåede CO₂-nedbringelse på 20 % og til at opnå endnu bedre resultater i bekæmpelsen af klimaændringerne. Alle disse byer skal udarbejde og offentliggøre en årlig rapport om fremskridtene i forbindelse med gennemførelsen af handlingsplanen.

Da vi nærmer os årets afslutning, ville det være interessant at vide, i hvilken udstrækning byerne lever op til deres frivilligt indgåede forpligtelser. Hvilke grundlæggende problemer er der opstået i forbindelse med gennemførelsen af aftalen? Hvilke fremskridt er der gjort?

Svar

Den 29. januar 2008 iværksatte Kommissionen en offentlig høringsprocedure om indholdet af EU's borgmesteraftale, der er omfattet af Kommissionens handlingsplan for energieffektivitet. I den endelige version, som blev offentliggjort sidste sommer, giver de byer, der tilslutter sig borgmesteraftalen, tilsagn om at gå videre end EU's målsætninger for reduktion af CO₂-emissioner for 2020. De skal senest et år efter deres tiltrædelse fremsende en handlingsplan for bæredygtig energi med en beskrivelse af, hvordan de påtænker at nå disse mål. Samtidig lover de at udarbejde halvårslige rapporter og acceptere at udtræde af aftalen, hvis de ikke overholder betingelserne.

Handlingsplanerne for bæredygtig energi for den oprindelige gruppe af byer skal først indsendes i begyndelsen af 2009, hvorfor Kommissionen endnu ikke har modtaget nogen planer. Alle modtagne oplysninger, også om god praksis, problemer og muligheder, vil blive offentliggjort på webstedet for borgmesteraftalen ⁽¹³⁾.

Indtil videre er den enorme interesse for borgmesteraftalen dette initiativs første succes.

*

* *

Spørgsmål nr. 51 af Manolis Mavrommatis (H-0676/08)

Om: Beskyttelse af ophavsretten i Telecom-pakken

Ved udgangen af september stemmer Europa-Parlamentet om den såkaldte Telecom-pakke (A6-0318/08). Henvísningen i direktivets artikler (både i Kommissionens forslag og i den tekst, der skal vedtages) til beskyttelse af ophavsretten og bekæmpelse af piratkopiering på internettet er begrænset, da mange mente, at dette er et direktiv, der er rettet mod forbrugerne. Men vi må se i øjnene, at hvis ikke det kreative beskyttes, så vil der ikke længere eksistere et "kunstnerisk produkt", som appellerer til forbrugerne. Er Kommissionen enig i, at det vil kunne tjene som et middel til at begrænse piratkopiering, hvis abonnenterne i tilfælde af gentagne krænkelse af intellektuelle ejendomsrettigheder får klar besked af internetudbyderen på at stoppe deres ulovlige aktiviteter? Hvad er Kommissionens konkrete forslag til bekæmpelse af den stadigt stigende mængde illegal downloading?

(13) http://ec.europa.eu/energy/climate_actions/mayors/index_en.htm

Svar

Kommissionens forslag fra november 2007 om telekom-pakken⁽¹⁴⁾ indeholder elementer, der afspejler vigtigheden af intellektuelle ejendomsrettigheder for informationssamfundet.

Forslagene forstærker operatørernes forpligtelser og indeholder et krav om, at de skal informere deres kunder – både når kontrakten indgås og også regelmæssigt derefter – om deres lovbestemte pligt til at respektere ophavsretten samt om de mest almindelige former for overtrædelser. Det understreges desuden i en ny bestemmelse i tilladelsesdirektivet, at operatører er forpligtet til at overholde gældende EU-lovgivning om ophavsret og håndhævelse af intellektuelle ejendomsrettigheder som omsat i national lovgivning og fortolket af de kompetente retsinstanser.

Kommissionen tilslutter sig Malcolm Harbours ændringsforslag i den endelige betænkning, som generelt støtter målsætningerne bag Kommissionens forslag og understreger, at information til borgerne om deres pligt til at overholde ophavsrettigheder og især om de hyppigst forekommende former for overtrædelser er i offentlighedens interesse, og at denne bedre kan forsvares, hvis de offentlige myndigheder involveres mere i processen. Ændringsforslagene vil sandsynligvis også fjerne den private sektors bekymringer over de mulige følger med hensyn til ansvar.

Endvidere har Kommissionen den 3. januar 2008 vedtaget en meddelelse om kreativt online-indhold⁽¹⁵⁾, hvor den gør rede for de mest presserende udfordringer, som kan håndteres på europæisk plan for at forbedre konkurrenceevnen for produktion i EU af onlineindhold og for distributionsindustrien. Kommissionen understreger fire horisontale hovedemner i meddelelsen:

- udbuddet af kreativt indhold
- tildeling af multi-territoriale licensrettigheder til kreativt indhold
- DRM-systemers interoperabilitet og gennemsækelighed
- lovlige tilbud og piratkopiering.

Meddelelsen var startskuddet til en offentlig høring som led i forberedelserne til vedtagelsen af en henstilling om kreativt online-indhold, der afvikles i første kvartal af 2009 med fokus på tre emner: DRM-systemers interoperabilitet og gennemsækelighed, bekæmpelse af piratkopiering og fremme af lovlige tilbud. Kommissionen har modtaget over 700 skriftlige bidrag, som er lagt ud på webstedet⁽¹⁶⁾.

Flere lovlige tilbud om indhold på internettet og bedre samarbejde mellem internet-serviceudbydere/telekomoperatører og indholdsudbydere er af afgørende betydning, hvis der skal sættes en stopper for piratkopiering på internettet.

I tråd med ovennævnte planlagte henstilling er der oprettet et debat- og samarbejdsforum for interesseparterne, "Forum om Online-indhold", som kan bruges til indholdsspecifikke eller tværandustrielle forhandlinger om emner i relation til online-distribution af kreativt indhold.

Der er allerede afholdt tre møder i forummet om hhv. nye forretningsmodeller (17. april 2008), lovlige tilbud og piratkopiering (26. juni 2008) og forvaltning af digitale rettigheder (18. juli 2008), og til oktober afholdes et nyt, hvor emnet igen bliver lovlige tilbud og piratkopiering.

*
* *

Spørgsmål nr. 52 af Maria Badia i Cutchet (H-0684/08)

Om: Internet Governance Forum

Internet Governance Forum, der siden sin oprettelse i Athen i 2006 er blevet afholdt hvert år, har udgjort en yderst velegnet ramme for debatten om temaer, der er af stor betydning for det globale net: deltagelse og

⁽¹⁴⁾ KOM(2007) 697 – KOM(2007) 698 – KOM(2007) 699 af 13.11.2007.

⁽¹⁵⁾ KOM(2007) 836 af 3.1.2008.

⁽¹⁶⁾ http://ec.europa.eu/avpolicy/other_actions/content_online/consultation_2008/index_en.htm

adgang, de afgørende ressourcer på nettet, alsidighed i indholdet, indførelse og ophævelse af restriktioner samt netsikkerhed. Internettet har betydning for alle borgere og for alle lande i verden.

Kommissionen deltog for et år siden i det andet forum i Rio de Janeiro. I løbet af de kommende måneder afholdes forummet for tredje gang i Indien. Kan Kommissionen oplyse, hvilke temaer der vil blive behandlet her? Hvordan vurderer Kommissionen det arbejde, der indtil nu har fundet sted, og EU's rolle i denne proces?

Svar

Vedrørende det ærede medlems spørgsmål om emnerne for det næste Internet Governance Forum, som finder sted i Hyderabad, Indien, den 3.-6. december, meddeler Kommissionen, at man er ved at lægge sidste hånd på dagsordenen for mødet, og at der blev afholdt en høringsrunde i Geneve den 16. september. Det overordnede emne for mødet forventes indtil videre at være "Internet for alle". Hovedemnerne for dette års møde forventes at blive:

- frem mod den næste milliard
- tillid og sikkerhed på internettet
- forvaltning af kritiske internetressourcer
- status og vejen frem
- nye aspekter.

Hvert tema vil blive behandlet på nogle workshopper, hvor man navnlig vil drøfte følgende spørgsmål:

- adgang og flersprogethed
- taber vi i kampen mod it-kriminalitet? hvordan skaber vi sikkerhed, beskyttelse af personoplysninger og åbenhed?
- overgang fra IPv4 til IPv6, systemer for international forvaltning af internettet, globale og nationale/regionale
- fremtidens internet: innovation og udvikling af internettet.

Desuden er det planen, at en lang række andre emner vil blive behandlet i workshopper, fora om god praksis og møder mellem dynamiske koalitioner.

Europa-Kommissionen mener, at aktiviteterne i Internet Governance Forum har vist, at dette er en meget positiv mulighed for åbne udvekslinger mellem alle deltagere i Internet Governance. Europa-Kommissionen har deltaget i alle forummets møder og det forberedende arbejde. På hovedmøderne og i workshopperne blev der ikke mindst beskrevet eksempler på god praksis i EU, og deltagerne kunne her udveksle holdninger til grundlæggende værdier. I denne sammenhæng er det yderst vigtigt at understrege, at Europa-Parlamentets aktive og intense deltagelse, som ikke kun Kommissionen, men også mange andre interessenter har bemærket, er blevet højt værdsat. Det har inspireret andre parlamenter til at sende repræsentanter til mødet. Kommissionen sætter stor pris på at fortsætte dette fortræffelige samarbejde.

*
* *

Spørgsmål nr. 56 af Marie Panayotopoulos-Cassiotou (H-0641/08)

Om: Foranstaltninger til fremme af flersprogethed og klassiske sprog

I hvor høj grad omfatter den planlagte europæiske indikator for sproglige kompetencer i de mest talte europæiske sprog kulturelle og sproglige elementer fra de klassiske sprog (oldgræsk og latin), som afspejles i de sprog, der tales i Europa i dag?

Bliver oldgræsk og latin blandt det første eller andet fremmedsprog, som skoleelever lærer i EU? Agter Kommissionen at fremme en grænseoverskridende anerkendelse af eksamensbeviser i klassiske sprog med henblik på at fremme det europæiske ideal på internationalt niveau?

Svar

Ifølge Kommissionens meddelelse om den europæiske indikator for sprogkundskaber fra 1. august 2005 vil eleverne blive testet i første og andet fremmedsprog. Kommissionen foreslog, at man af praktiske grunde

i første omgang kunne teste fremmedsprogskompetencen på de fem sprog, der undervises mest i i EU som helhed (dvs. engelsk, fransk, tysk, spansk og italiensk).

Muligheden for at aflægge test i latin og oldgræsk kom ikke på tale, da man kun forventer at udvikle den europæiske indikator for sprogkunderskaber for EU's officielle sprog. Det vil sige, at det kun er levende sprog, som indgår i projektet.

Da kulturelle og sproglige elementer fra de klassiske sprog (oldgræsk og latin) er rodfastede i de sprog, der tales i dag i Europa, kan disse elementer blive naturligt afspejlet i testmaterialet. I projektet om den europæiske indikator for sprogkunderskaber lægges der dog ikke speciel vægt på disse elementer.

Valget af hvilke af de mange forskellige sprog der undervises i i EU-landenes uddannelsessystemer, træffes ikke på EU-plan, men er medlemsstaternes ansvar. I henhold til den nugældende EU-lovgivning er anerkendelse af akademiske eksamensbeviser også medlemsstaternes ansvarsområde, forudsat at de ikke direkte eller indirekte diskriminerer på grundlag af nationalitet.

*
* *

Spørgsmål nr. 57 af Bernd Posselt (H-0648/08)

Om: Tysk

Hvordan vurderer Kommissionen det tyske sprogs rolle som a) arbejdssprog, b) officielt EU-sprog, og hvilken holdning har den til den tyske Forbundsdays seneste initiativ på området?

Svar

Kommissionen er meget engageret i arbejdet med flersprogethed og sproglig mangfoldighed baseret på ikke-forskelsbehandling, effektiv støtte til bedre regulering og EU's demokratiske ånd samt en hurtig beslutningsproces.

I henhold til artikel 1 i Rådets forordning (EF) nr. 1/1958⁽¹⁷⁾, der fastlægger Den Europæiske Unions officielle sprog og arbejdssprog, skal alle officielle EU-sprog behandles lige for så vidt angår offentliggørelse af lovgivning og andre dokumenter af generel anvendelse. Det betyder på den ene side, at Kommissionens forordninger og direktiver samt alle lovforslag og meddelelser, som Kommissionen formelt vedtager, og som sendes til institutionerne, oversættes til alle de officielle sprog, herunder tysk.

Desuden skal det bemærkes, at tysk er et af de tre sprog, der sammen med fransk og engelsk normalt bruges til interne beslutninger i Kommissionen.

Kommissionen holder sig løbende ajour med alle medlemsstaternes holdninger til oversættelse og spørgsmål vedrørende flersprogethed i bred forstand.

*
* *

Spørgsmål nr. 58 af Robert Evans (H-0651/08)

Om: Flersprogethed i europæiske virksomheder

Kommissionen har udtalt, at "hvis vi her i Europa skal få fuldt udbytte af globaliseringen, er det af altafgørende betydning at investere i sprog og lære at håndtere forskelligartethed."

Hvilke drøftelser har Kommissionen haft med det europæiske erhvervsliv for at sikre, at vigtige europæiske virksomheder sætter deres ansatte i stand til at kommunikere med de nye markeder i f.eks. Latinamerika og Kina?

Svar

Erhvervsforummet for Flersprogethed, der blev oprettet i 2007 for at undersøge, hvordan sprogfærdighed kan påvirke handel og jobsituationen i EU, fremlagde den 11. juli 2008 sin rapport til kommissæren for

⁽¹⁷⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1 af 15. april 1958 om den ordning, der skal gælde for Det Europæiske Økonomiske Fællesskab på det sproglige område, EFTJ 17 af 6.10.1958, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1791/2006, EUT L 363 af 20.12.2006.

flersprogethed⁽¹⁸⁾. Rapporten giver et klart overblik over, hvad der skal gøres for at hjælpe virksomhederne med at komme ind på nye markeder og udnytte nye forretningsmuligheder i den globaliserede verden. Den er baseret på forskningsrapporter, case studies, interviews og forummets medlemmers personlige erfaringer. Forummets formand er Etienne Davignon, belgisk statsminister og tidligere næstformand for Europa-Kommissionen. En af rapportens hovedkonklusioner er, at "EU løber en risiko for at miste sin konkurrenceevne i takt med, at de nye økonomier i især Asien og Latinamerika hurtigt erhverver solide sprogkunderskaber og også andre kompetencer, der er nødvendige for at klare sig i konkurrencen".

Rapporten bekræfter Kommissionen i, at konkurrenceevnen ikke kun kan styrkes ved at forbedre kundskaberne i engelsk, som er et af de sprog, der er mest brugt i international handel, men også ved at erhverve kvalifikationer inden for andre sprog for bedre at kunne håndtere de lokale markeder.

Rapporten bidrager især til at øge de små virksomheders bevidsthed om værdien af sprogfærdigheder og vigtigheden af at udvikle sprogstrategier for i højere grad at kunne udnytte EU's indre marked og gøre EU's arbejdsstyrke mere mobil.

Rapportens konklusioner og henstillinger indgår i den nye strategiske meddelelse om flersprogethed, der blev vedtaget den 18. september. For at sikre en fortsat formidling af rapportens resultater og gennemføre henstillingerne vil Kommissionen oprette en permanent platform til udveksling af god praksis for virksomheder, som kan fungere som opsamlingssted for relevant information fra erhvervslivet, arbejdsmarkedets parter, brancheorganisationer, handelskamre, handelsfremmeorganisationer, skoler og uddannelsesmyndigheder.

*
* *

Spørgsmål nr. 59 af Michl Ebner (H-0683/08)

Om: Gennemførelse af "1+2"-målsætningen i den europæiske sprogpolitik

Flersprogethed i Den Europæiske Union er et centralt element i den europæiske mangfoldighed. Navnlig indlæring af nye sprog skaber ikke blot en konkurrencefordel, men udgør også en kulturel berigelse.

Den europæiske sprogpolitik har som målsætning den såkaldte "1+2"-strategi, der går ud på, at alle EU-borgere ud over deres modersmål bør lære 2 andre EU-sprog.

Dette program er teoretisk set positivt, men i praksis er der klare mangler i gennemførelsen. Nogle regioner, hvor tillæring af sprog er særlig vigtig på grund af den geografiske beliggenhed, holder fortsat nabolandets sprog ude af deres undervisningsplaner. Dette har ikke blot konsekvenser for borgernes konkurrenceevne på et globaliseret marked, men skaber også på længere sigt hindringer for arbejdstagernes frie bevægelighed på grund af de manglende sprogkunderskaber.

Hvorledes kontrollerer Kommissionen gennemførelsen af de mål om flersprogethed, der blev formuleret i hvidbogen fra 1996? Hvilke EU-midler har de nationale myndigheder til rådighed til omstrukturering af uddannelsespolitikken, navnlig med sigte på grænseregionerne?

Svar

Kommissionen tilslutter sig det ærede medlems syn på flersprogethedens kulturelle vigtighed i Europa og fordelene ved at fremme indlæring af nabolandenes sprog, især i grænseområder.

Kommissionen er helt enig i "1+2"-målsætningen, der, som det ærede medlem påpeger, første gang blev nedfældet i hvidbogen fra 1996 og vedtaget af medlemsstaterne på Det Europæiske Råds møde i Barcelona i 2002. Siden da har denne målsætning stået centralt i den europæiske politik om flersprogethed, og den er blevet videreudviklet i efterfølgende meddelelser fra Kommissionen⁽¹⁹⁾.

⁽¹⁸⁾ Yderligere oplysninger kan findes på http://ec.europa.eu/education/languages/news/news1669_en.htm

⁽¹⁹⁾ KOM(2003) 449 Fremme af sprogindlæring og sproglig mangfoldighed: Handlingsplan 2004-2006

KOM(2005) 596 En ny ramme-strategi for flersprogethed

KOM(2005) 356 Den europæiske indikator for sprogkompetence

KOM(2007) 184 Rammerne for den europæiske undersøgelse af sprogkunderskaber.

Kommissionen har, med respekt for subsidiaritetsprincippet og medlemsstaternes beføjelser på området, indsamlet oplysninger og data om gennemførelsen af denne målsætning. Dette fremgår bl.a. af vedtagelsen af rapporten om gennemførelsen af handlingsplanen om fremme af sprogindlæring og sproglig mangfoldighed⁽²⁰⁾, den regelmæssige offentliggørelse af hovedtallene for sprogundervisning og udviklingen af indikatoren for sproglige kompetencer.

Kommissionen støtter politikken om flersprogethed i en række europæiske programmer og initiativer. Den nye meddelelse om flersprogethed, der blev vedtaget den 18. september 2008, ledsages desuden af en liste over alle Kommissionens programmer og initiativer til støtte for flersprogethed. For at besvare spørgsmålet om flersprogethed i grænseområder mere specifikt vil Kommissionen gerne nævne følgende:

1. Programmet om livslang læring 2007-2013, hvor Comenius Regio-ordningen, som Europa-Parlamentet har taget initiativ til, fremmer samarbejde mellem skoler i grænseområder.
2. Interreg-programmet: Et af formålene med det grænseoverskridende samarbejdsprogram for Italien og Østrig er at forbedre kommunikationen for dermed at skabe et solidt grundlag for handel og ophæve de resterende barrierer, der skyldes forskellige systemer på flere områder, især sproglige.
3. Programmet Europa for Borgerne, der støtter venskabsaftaler mellem byer og øget kendskab til de respektive sprog og kulturer.

*
* *

Spørgsmål nr. 60 af Anna Záborská (H-0702/08)

Om: Anvendelse af ordningen for flersprogethed og det slovakiske sprogs status

Hvilken politisk og finansiell indsats gør Kommissionen for at anvende artikel 21, 290 og 314 i EF-traktaten samt Rådets forordning (EØF) nr. 1 af 15. april 1958⁽²¹⁾ i praksis, bl.a. ved at stille de nødvendige midler til rådighed til ansættelse af flere lingvister i tjenstemandsstillinger?

Hvad er Kommissionens holdning til tysk som hovedarbejdssprog, især som relæ for en lang række af de nye medlemsstaters sprog?

Hvordan opfatter Kommissionen det slovakiske sprogs rolle som officielt EU-sprog? Er Kommissionen tilfreds med den plads, som slovakisk indtager, når der tages hensyn til den organisatoriske og uddannelsesmæssige indsats, der er ydet for EU-institutionernes personale fra første færd? Hvilke forholdsregler må der yderligere træffes, for at den service, der ydes på slovakisk, når et tilfredsstillende niveau i institutionerne?

Svar

Først og fremmest overholder Kommissionen alle sine forpligtelser under forordning nr. 1⁽²²⁾. Det betyder på den ene side, at Kommissionens forordninger og direktiver samt alle lovforslag og meddelelser, som Kommissionen formelt vedtager, og som sendes til institutionerne, oversættes til alle de officielle sprog, bl.a. tysk og slovakisk, og på den anden, at svar på borgernes breve udfærdiges på det sprog, borgerne ønsker. I overforpligtelserne under forordning nr. 1 og i tråd med principperne om det multikulturelle samfund og flersprogethed skal Kommissionen træffe alle nødvendige foranstaltninger for at behandle borgere, kultur og sprog ens og med behørig omhu og respekt. Ligeledes skal den sikre effektiv, målrettet kommunikation med offentligheden på centralt og lokalt plan og via internettet.

Kommissionen skal i første omgang opfylde sin forpligtelse til at sikre juridiske oversættelser, og derefter er det nødvendigt løbende at have den rette balance mellem dels udbud af relevant, ajourført information til EU's interessenter på så mange sprog som muligt, dels hurtige, omkostningseffektive beslutningsprocesser og beskyttelse af de europæiske skatteborgere mod uforholdsmæssigt store udgifter. Udnyttelsen af

⁽²⁰⁾ KOM(2007) 554 Rapport om gennemførelsen af handlingsplanen "Fremme af sprogindlæring og sproglig mangfoldighed".

⁽²¹⁾ EFT 17 af 6.10.1958, p. 385.

⁽²²⁾ Rådets forordning nr. 1 af 15. april 1958 om den ordning, der skal gælde for Det Europæiske Økonomiske Fællesskab på det sproglige område, EFT 17 af 6.10.1958, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1791/2006, EUT L 363 af 20.12.2006.

oversættelsesressourcerne er fastlagt i Kommissionens oversættelsesstrategi, som er blevet løbende ajourført siden 2004, og som gør det muligt at tilpasse efterspørgsel og ressourcer på en fleksibel og effektiv måde.⁽²³⁾

Desuden skal det bemærkes, at tysk sammen med fransk og engelsk er de sprog, der normalt bruges til interne beslutninger i Kommissionen.

Med hensyn til slovakisk er der udbudt undervisning siden 2003. Standardundervisning i slovakisk er blevet tilbudt på samme grundlag som alle de andre officielle sprog. Medarbejderne kan deltage i undervisningskurser, som Kommissionen tilrettelægger internt, og i ekstern undervisning i Slovakiet. Kommissionens generaldirektorat for oversættelse iværksatte i 2007 et initiativ for at få repræsentanter fra de slovakiske ministerier, universiteter, andre videregående uddannelsesinstitutioner og EU's institutioner til at forbedre institutionernes anvendelse af slovakisk og sikre terminologisk konsistens. Kommissionens generaldirektorat for tolkning støtter fortsat undervisningsinstitutioner i Slovakiet med uddannelse af konferencetolke. Der afholdes ligeledes regelmæssigt akkrediteringstest for at øge antallet af tolke, som arbejder til og fra slovakisk.

Kommissionen opfylder sine forpligtelser i relation til det slovakiske sprog, og de tilbudte ydelser er af høj kvalitet, således at det slovakiske sprog fremmes aktivt. Der er kun indkommet meget få klager over teksternes kvalitet.

*
* *

Spørgsmål nr. 63 af Eoin Ryan (H-0620/08)

Om: Alle medieaktørers og journalisters rolle og rettigheder

Kommissæren for informationssamfundet og medier har som tidligere journalist somme tider udtalt sig om alle medieaktørers og journalisters rolle og rettigheder. Kan Kommissionen i forbindelse med EU's kommende informationskampagner eller andre kampagner forsikre, at den vil tilgodese alle nationale dagblade i forbindelse med disse nye kampagner?

Svar

Medierne er en af de vigtigste kommunikationskanaler for information om EU's aktiviteter. Kommissionen gennemfører derfor informationskampagner i medierne for at øge offentlighedens kendskab til vigtige EU-initiativer og nå ud til så mange som muligt.

Det er op til den enkelte avis, tv- eller radiostation at beslutte, om de ønsker at deltage i de informationskampagner, som Kommissionen er involveret i. Med hensyn til eventuelle tillæg eller reklamer findes der strenge regler for offentlige indkøb og beløb, som sikrer, at alle kommercielle aftaler gennemføres på en åben, retfærdig måde. Kommissionen kan derfor ikke garantere, at alle aviser kommer med i alle informationskampagner.

*
* *

Spørgsmål nr. 64 af Willy Meyer Pleite (H-0627/08)

Om: Mexico: Mekanisme til overvågning af menneskerettighederne

Efter undertegnelsen af præferenceaftalen mellem EU og Mexico, som indeholder en menneskerettighedsbestemmelse, har mange vigtige internationale organisationer gjort opmærksom på de alvorlige krænkelser af disse grundlæggende rettigheder, som den mexicanske stat har gjort sig skyldig i.

Europa-Parlamentet rettede en indtrængende henvendelse til den mexicanske regering i forbindelse med massakren i Acteal og for nylig i forbindelse med kvindemordene.

Har EU oprettet nogen form for mekanisme til evaluering af menneskerettighederne i Mexico? Er civilsamfundet tilknyttet denne mekanisme? Agter Kommissionen at træffe nogen foranstaltninger til at aktivere menneskerettighedsbestemmelsen i Mexico som følge af menneskerettighedssituationen i landet?

⁽²³⁾ Nugældende udgave: SEK(2006) 1489. Tidligere udgaver: SEK(2005) 984/3 og SEK(2004) 638/6.

Svar

Kommissionen og EU-medlemsstaterne er yderst opmærksomme på menneskerettighedssituationen i Mexico som i alle andre lande. Delegationen i Mexico udarbejder regelmæssigt informationsbrochurer, mødes med menneskerettighedsforkæmpere, aflægger besøg og udvikler den løbende dialog med de lokale civilsamfundsorganisationer.

Kommissionen har en åben, positiv dialog med de mexicanske myndigheder om dette emne, mødes regelmæssigt med underdirektøren for menneskerettigheder og multilaterale anliggender i Mexicos udenrigsministerium og med den mexicanske ambassade i Bruxelles. Dette spørgsmål vil blive drøftet igen i Det Blandede Udvalg EU-Mexico i oktober 2008.

På samarbejdsområdet forvalter delegationen et lokalt tilskudsprogram for at støtte mexicanske civilsamfundsorganisationers menneskerettighedsprojekter. Under landestrategidokumentet for 2007-13 er der samtidig iværksat et nyt menneskerettighedsprojekt sammen med den mexicanske regering som supplement til de 49 projekter, hvortil der siden 2002 er ydet støtte under det europæiske initiativ for demokrati og menneskerettigheder.

Endelig mener Kommissionen, at der i den nye politiske sammenhæng, der er opstået med etableringen af det strategiske partnerskab mellem EU og Mexico, vil opstå flere muligheder for sammen med vores mexicanske partnere at drøfte alle følsomme emner, herunder menneskerettigheder, både multilateralt og bilateralt.

*
* *

Spørgsmål nr. 65 af Eva Lichtenberger (H-0628/08)**Om: Prodesis-projektet i Chiapas**

Kommissionen og regeringen i den mexicanske delstat Chiapas undertegnede med den føderale mexicanske regering som æresdeltager i december 2003 projektet "Integreret og Bæredygtig Social Udvikling, Chiapas, Mexico" "ALA/B7-310/2003/5756" (PRODESIS).

Hvorfor valgte man et område ramt af stærke konflikter uden hverken at høre den lokale befolkning eller få dens samtykke?

Agter EU i lyset af den omfattende kritik at indføre samrådsmekanismer? Hvordan agter det i bekræftende fald at sikre, at de organisationer, der høres, er repræsentative og uafhængige af finansiering både fra EU og fra den føderale mexicanske regering?

Med hvilke midler agter EU at sikre, at dets projekter gennemføres i overensstemmelse med bestemmelserne i FN's erklæring om indfødte folks rettigheder vedrørende forpligtelsen til at opnå et frit og informeret samtykke til alle projekter, som gennemføres på deres områder?

Svar

1. Projektområdet for Prodesis blev valgt i fuldt kendskab til den ekstremt kraftige marginalisering af den primært oprindelige befolkning. I alle projektets faser og også nu, hvor Prodesis er ved at være afsluttet, har Kommissionen været klar over den vanskelige politiske og sociale situation på stedet. Dette afspejles både af Prodesis' åbenhed over for lokale partnerinstitutioner og den høje grad af ansvarlighed over for modtagerne og lokalsamfundet.

2. I forbindelse med gennemførlighedsundersøgelsen og fastlæggelsen af projektet blev der taget mange forskellige kontakter og foretaget høringer af lokale modtagere og samfund samt af nationale og regionale civilsamfundsorganisationer.

Al planlægning og alle praktiske aktiviteter i forbindelse med projektets iværksættelse og gennemførelse, som blev finansieret over projektet, afhang nødvendigvis af, at lokalsamfund og græsrodsorganisationer på forhånd var enige heri og gav deres frie samtykke til det.

3. Rent institutionelt lå vægten på civilsamfundets deltagelse og kontrol i projektets rådgivende råd, hvis uvildige "civilsamfundskollegium" bestod af ca. 30 medlemmer af regionale og nationale, ikke-statslige aktører.

*
* *

Spørgsmål nr. 67 af Colm Burke (H-0634/08)

Om: Havets motorveje

Udviklingen af havets motorveje er en prioritet i henhold til programmet for de transeuropæiske transportnet. Disse giver store muligheder for at reducere omkostningerne, CO₂-udledningerne og overbelastningen af motorvejene på land for forbrugerne, transportvirksomhederne samt de offentlige myndigheder.

Vil Kommissionen derfor redegøre for størrelsen af den støtte, der er til rådighed for de nye havets motorveje, og for størrelsen af den støtte, som medlemsstaterne må bidrage med til disse projekter?

Svar

Havets motorveje kan støttes via forskellige instrumenter på EU-plan og på nationalt plan.

På EU-plan ydes der under TEN-T-støtteordningen tilskud til infrastruktur og anlæg. Den maksimale støtteintensitet er 20 % for projektdele, der er placeret i én medlemsstat, og 30 % for projekternes grænseoverskridende dele. Støtten til prioriteret projekt nr. 21, Havets motorveje, indgår i det flerårige arbejdsprogram for 2007⁽²⁴⁾ og udgør 310 mio. EUR for programmeringsperioden 2007-2013, som fordeles på indkaldelser af forslag, der offentliggøres en gang om året fra 2008 til 2013.

Under Marco Polo II-programmet⁽²⁵⁾ ydes der støtte til transportprojekter, herunder Havets motorveje, der en af de støtteberettigede fem foranstaltninger. Det samlede beløb for programmeringsperioden 2007-2013 er 450 mio. EUR (til alle foranstaltninger). Den maksimale støtteintensitet er 35 % i op til fem år.

Under Samhørighedsfonden⁽²⁶⁾ og Den Europæiske Fond for Regional Udvikling⁽²⁷⁾ kan der også ydes støtte til finansiering af Havets motorveje, hvis medlemsstaterne har medtaget disse foranstaltninger i de tilsvarende programmeringsdokumenter. Den maksimale støtteintensitet er 85 %.

Den Europæiske Investeringsbank (EIB) kan yde støtte til Havets motorveje enten gennem finansiering af privilegeret gæld eller gennem lånegarantiinstrumentet for TEN-T-projekter⁽²⁸⁾.

Hvis Fællesskabets ressourcer ikke er tilstrækkelige, kan medlemsstaterne desuden supplere denne finansiering med statsstøtte for at give projekter, der er udvalgt under Marco Polo II og TEN-T, den maksimale, offentlige støtteintensitet. Af hensyn til retssikkerheden har Kommissionen til hensigt at beskrive dette aspekt i en meddelelse, som den forventer at vedtage i løbet af efteråret 2008.

På nationalt niveau kan medlemsstaterne endelig også yde national støtte til nærskibsfart og Havets motorveje i overensstemmelse med EU-retningslinjerne for statsstøtte til søtransportsektoren. Den maksimale støtteintensitet udgør 30 % over tre år. Før nationale støtteordninger kan gennemføres, skal de godkendes af Kommissionen i medfør af EF-traktatens artikel 87 og 88.

*
* *

⁽²⁴⁾ Kommissionens beslutning om oprettelse af det flerårige arbejdsprogram om tildeling af Fællesskabets støtte inden for de transeuropæiske transportnet (TEN-T) for perioden 2007-2013, C(2007)3512 (jf. s 14 og 16 i bilaget).

⁽²⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1692/2006 af 24. oktober 2006 om det andet Marco Polo-program for EF-tilskud til forbedring af godstransportsystemets miljøpræstationer (Marco Polo II-programmet) og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1382/2003.

⁽²⁶⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1084/2006 af 11. juli 2006 om oprettelse af Samhørighedsfonden og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1164.

⁽²⁷⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1080/2006 af 5. juli 2006 om Den Europæiske Fond for Regionaludvikling og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1783/1999.

⁽²⁸⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 680/2007 af 20. juni 2007 om generelle regler for Fællesskabets finansielle støtte inden for de

Spørgsmål nr. 68 af Alain Hutchinson (H-0643/08)**Om: Reform af de statsejede tv-kanaler i Frankrig**

Den franske præsident Nicolas Sarkozy har iværksat en omfattende reform af den statsejede tv-sektor. Reformen, som indebærer en fuldstændig afskaffelse af tv-reklamer, har affødt betydelig modstand blandt de ansatte i sektoren samt i vide kredse i offentligheden, idet det frygtes, at en offentlig tv-sektor uden reklameindtægter vil bukke under i konkurrencen med de privatejede tv-kanaler. Det er en udbredt opfattelse, at Frankrig har i sinde at afvikle statsejet tv for at tilgodese den private sektor, der vil blive den store vinder ved et sådant tiltag.

Kan Kommissionen oplyse, hvorvidt denne reform er i overensstemmelse med fællesskabsretten og hvilken holdning, den indtager i dette spørgsmål?

Svar

Anvendelsen af Fællesskabets bestemmelser på statsstøtte inden for finansiering af offentlig radio- og tv-virksomhed er hovedsagelig baseret på Kommissionens meddelelse om anvendelse af statsstøttereglerne på public service-radio- og tv-virksomhed.⁽²⁹⁾

Meddelelsen er baseret på de grundlæggende principper i protokollen om offentlig radio- og tv-virksomhed i medlemsstaterne, som er et bilag til Amsterdamtraktaten, dvs. medlemsstaternes beføjelse til at finansiere public service-radio- og tv-virksomhed for så vidt som denne finansiering ydes til radio- og fjernsynsselskaber, der opfylder den public service-forpligtelse, som er dem pålagt, og som er defineret og tilrettelagt af de enkelte medlemsstater, og for så vidt som denne finansiering ikke ændrer handels- og konkurrencevilkårene i Fællesskabet i et omfang, der strider mod de fælles interesser.

I henhold til subsidiaritetsprincippet kan medlemsstaterne frit vælge, hvordan de ønsker at finansiere deres offentlige radio- og tv-virksomhed. Kommissionen skal dog ifølge EF-traktatens artikel 86, stk. 2, sikre, at undtagelse fra den normale anvendelse af konkurrencereglerne på tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse ikke påvirker konkurrencen på det fælles marked på urimelig vis. Navnlig skal statsstøtten være proportional med målsætningen for den fælles interesse, dvs. at den ikke må overskride nettoomkostningerne ved public service-opgaven under hensyntagen også til andre direkte eller indirekte indtægter, der stammer fra public service-opgaven.

Vedrørende den pågående reform af den offentlige tv-sektor i Frankrig har Kommissionen til dato ikke modtaget nogen formel notifikation fra de franske myndigheder. Det er således for tidligt for Kommissionen at kommentere denne sag.

*
* *

Spørgsmål nr. 69 af Dimitrios Papadimoulis (H-0655/08)**Om: Medfinansiering af projekter mellem virksomhederne Kinonia tis Pliroforias ("informationssamfund") og Siemens**

Den undersøgelse, der er udarbejdet af de græske og tyske retsmyndigheder vedrørende Siemens-sagen, konkluderer på nuværende tidspunkt, at virksomheden har udbetalt sorte penge til politiske partier og andre personer med ledende stillinger for at blive favoriseret i forhold til konkurrerende virksomheder i forbindelse med tildeling af projekter og modtagelse af bestillinger fra staten og offentlige virksomheder. Denne virksomhed har på samme tid som andre virksomheder fået tildelt projekter fra virksomheden Kinonia tis Pliroforias, der medfinansieres af fællesskabsmidler.

Hvilke projekter har virksomheden Siemens fået tildelt inden for rammerne af Kinonia tis Pliroforias? Hvad beløber projekterne sig til? Agter Kommissionen at undersøge, om de procedurer, EU har fastsat i forbindelse med tildeling og gennemførelse af projekter, overholdes?

⁽²⁹⁾ Kommissionens meddelelse om anvendelse af statsstøttereglerne på public service-radio- og tv-virksomhed, EFT C 320 af 15.11.2001, s. 5.

Svar

Gennemførelsen af projekter, der samfinansieres via midler fra strukturfondene under det operationelle program "Informationssamfundet" 2000-2006 i Grækenland, henhører under medlemsstaternes ansvarsområde som fastslået i artikel 8, stk. 3, i Rådets forordning (EF) nr. 1260/99 af 21. juni 1999 om vedtagelse af generelle bestemmelser for strukturfondene⁽³⁰⁾ og i medfør af subsidiaritetsprincippet. Medlemsstaterne har ikke pligt til at informere Kommissionen om alle projekter, der samfinansieres via midler fra strukturfondene, medmindre der er tale om et stort projekt som omhandlet i artikel 25-26 i Rådets forordning (EF) nr. 1260/1999.

Ifølge Kommissionens forordning (EF) nr. 438/2001 af 2. marts 2001 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1260/1999 for så vidt angår forvaltnings- og kontrolsystemerne for strukturfondenes interventioner skal de nationale myndigheder foretage forvaltningskontroller af projekter, som er under deres tilsyn. Ifølge samme forordning skal de nationale revisorer desuden revidere systemer og projekter.

For yderligere oplysninger om samme emne henviser Kommissionen det ærede medlem til sine svar på forespørgsel nr. E-0505/08, E-0589/08, E-0839/08, E-2804/08, E-3847/08, E-4139/08, E-4180/08, E-4219/08, E-4294/08 og E-4374/08.

*
* *

Spørgsmål nr. 70 af Nicholson of Winterbourne (H-0657/08)**Om: Angreb på den indiske ambassade i Kabul**

Indien spiller en væsentlig rolle i Afghanistan og er en betydelig faktor hvad angår Afghanistans sikkerhed og stabilitet. Indiens bidrag til genopbygning i Afghanistan har haft stor virkning i området. Indiens regering har givet over 750 mio. USD til Afghanistan siden Talibans fald i 2002. Der er også tusinder af indiske borgere i landet, som arbejder for at anvende disse midler til at forbedre det afghanske folks liv gennem projekter til opbygning af grundlæggende kapacitet og institutioner som f.eks. genopbygningen og færdiggørelsen af energiprojektet i Salma Dam i provinsen Herat.

Hvilke politiske foranstaltninger vil EU træffe i lyset af angrebet på den indiske ambassade i Kabul mandag den 7. juli for at give dens fulde støtte til både Indiens og Afghanistans regering i at retsforfølge gerningsmændene til dette ondskabsfulde angreb?

På den internationale konference til støtte for Afghanistan i Paris i juni i år øgede EU sit engagement i at styrke afghanske institutioner og forbedre sikkerheden i Afghanistan ved siden af en række andre helt nødvendige engagementer. Kan Kommissionen på denne baggrund oplyse, hvordan den forventer at fortsætte samarbejdet med den afghanske regering og andre partnere som f.eks. Indien med henblik på at skabe en situation, hvor den opbygning af grundlæggende kapacitet og institutioner, der allerede finder sted, for alvor vil slå rod?

Svar

Kommissionen fordømte på det kraftigste det forfærdelige bombeangreb på den indiske ambassade i Kabul den 7. juli, hvor mange civile afghanere, indiske diplomater og medarbejdere på ambassaden blev dræbt, og mange andre mennesker blev såret. I sit indlæg i Parlamentet den 8. juli 2008, dagen efter bombeangrebet, fordømte Kommissionen kraftigt angrebet og sendte sin medfølelse til de familier, hvis nærmeste var blevet dræbt eller såret.

Som det fremgår af EU-formandskabets udtalelse på daværende tidspunkt, er sådanne aktioner rettet mod et lands diplomatiske repræsentation helt uacceptabelt. EU har forsikret de indiske myndigheder om vores solidaritet og gentaget over for de afghanske myndigheder, at vi fortsat vil støtte kampen mod terrorisme. Alle, der står bag denne rystende terrorhandling, skal stilles for retten.

Kommissionen gør en stor indsats for at styrke forbindelserne med Indien. Kommissionens budget for Indien for perioden 2007-2013 udgør 260 mio. EUR, som skal bruges til sundheds- og uddannelsesprogrammer og gennemførelse af den fælles handlingsplan. I kølvandet på revisionen af den fælles handlingsplan for EU

⁽³⁰⁾ EFT L 161 af 26.6.1999.

og Indien har Kommissionen stillet forslag til styrkelse af samarbejdet om bekæmpelse af terrorisme og spredning af masseødelæggelsesvåben.

Støtte til Afghanistan står og vil også i fremtiden stå højt på dagsordenen. Fællesskabet har siden 2002 afsat 1,2 mia. EUR til dette formål. På Paris-konferencen den 12. juni 2008, hvor det internationale samfund atter bekræftede sit engagement i Afghanistan, blev det påpeget, at Kommissionens forpligtelser er langsigtede. Sikkerhedssituationen har gjort det sværere for det internationale samfund og den afghanske regering at gøre de fremskridt, der er så hårdt brug for i området. Fællesskabet vil dog gøre, hvad det kan for at støtte de centrale institutioner, der er afgørende for retsstatens indførelse, og på konferencen i Rom om retsstaten i Afghanistan i 2007 meddelte Kommissionen, at Fællesskabet inden 2010 vil yde op til 200 mio. EUR i støtte til indførelse af retsstatsprincippet. Dette vil styrke både politi og retsvæsen. Kommissionen samarbejder med centrale retsinstitutioner i Kabul om et projekt, der skal gøre disse til åbne, professionelle og legitime institutioner. Der sker fremskridt på nogle områder, og donorernes samordning i denne sektor er blevet meget bedre siden Rom. Kommissionen yder også fortsat støtte til politiet, bl.a. via støtte til LOFTA (Law and Order Trust fund). På sigt vil dette styrke de centrale institutioners kapacitet i Afghanistan.

*

* *

Spørgsmål nr. 71 af Frank Vanhecke (H-0658/08)

Om: Pressefrihed i Tyrkiet

Udgiveren af avisen "Gerger Firat", Haci Bogatekin, har siddet fængslet siden den 13. april 2008, fordi han i januar 2008 havde skrevet, at den tyrkiske republik i højere grad trues af den voksende muslimske fundamentalisme end af PKK. I den pågældende artikel havde han desuden kritiseret hæren kraftigt på grund af dens kamp mod PKK i området, samtidig med at Fethullah Gülen's muslimske samfund, der er tæt knyttet til AKP, får stadig større indflydelse der. Da anklageren Sadullah Ovacikli afhørte journalisten herom, udtalte denne, at Ovacikli havde nære forbindelser til Fethullah Gülen. Den 25. juni 2008 idømtes Bogatekin atten måneders fængsel. Desuden risikerer han at blive dømt for overtrædelse af straffelovens artikel 301 på grund af offentliggørelsen af en anden artikel.

Er denne dom efter Kommissionens opfattelse en overtrædelse af presse- og ytringsfriheden? Hvilke skridt vil Kommissionen i bekræftende fald tage, og hvilke følger har det for de igangværende forhandlinger?

Svar

Kommissionen følger nøje den sag, som det ærede medlem nævner. Sagen viser, at der stadig skal gøres meget i Tyrkiet med hensyn til at sikre ytringsfrihed efter EU's standarder.

I april i år vedtog det tyrkiske parlament nogle ændringer til artikel 301 i den tyrkiske straffelov, som gentagne gange er blevet brugt til at retsforfølge og dømme forfattere og journalister. Ændringsforslagene styrker beskyttelsen af ytringsfriheden i Tyrkiet. Kommissæren med ansvar for udvidelse har ofte gentaget, at det, der imidlertid i sidste instans tæller, er korrekt gennemførelse og synlige forbedringer i praksis.

Desuden findes der andre bestemmelser end artikel 301, som begrænser ytringsfriheden, og som skal revurderes, så der kan sættes en stopper for uberettiget retsforfølgelse af personer, der giver udtryk for ikke-voldelige holdninger.

Kommissionen vil fortsat nøje overvåge situationen med hensyn til ytringsfrihed. Vores resultater vil blive fremlagt i den årlige statusrapport for Tyrkiet, der forventes vedtaget den 5. november.

*

* *

Spørgsmål nr. 72 af Zbigniew Krzysztof Kuźmiuk (H-0659/08)

Om: Åbning af det tyske arbejdsmarked

I svaret på mit spørgsmål om åbning af det tyske arbejdsmarked for statsborgere fra de nye medlemsstater (H-0340/08⁽³¹⁾) understreger Kommissionen, at begrænsningen af adgangen til det tyske arbejdsmarked (efter den 30. april 2009) kun må opretholdes i yderligere to år, såfremt der er tale om alvorlige forstyrrelser

⁽³¹⁾ Skriftligt svar af 20.5.2008.

på arbejdsmarkedet eller fare for sådanne forstyrrelser. Kommissionen skal underrettes herom, inden femårsperioden udløber. Den 16. juli 2008 besluttede den tyske regering, at Tyskland ikke før 2011 åbner sit arbejdsmarked for arbejdstagere fra de nye medlemsstater, til trods for at situationen på det tyske arbejdsmarked bliver stadig bedre. I juni 2008 var der således en arbejdsløshed på 7,5 %, hvilket var den laveste i flere år. Kan Kommissionen på den baggrund oplyse, om den tyske regering har forelagt den detaljerede beviser for eventuelle alvorlige forstyrrelser på arbejdsmarkedet? Er Kommissionen i bekræftende fald rede til at acceptere disse beviser?

Svar

Kommissionen er bekendt med, at den tyske regering har besluttet at forlænge begrænsningerne for EU-8-arbejdstageres adgang til det tyske arbejdsmarked indtil 2011. Dette skal ses i sammenhæng med en beslutning om at give universitetsuddannede fra EU-8-medlemsstater, Bulgarien og Rumænien adgang til arbejdsmarkedet fra 1. januar 2009.

Til dato har den tyske regering dog ikke anmeldt beslutningen om at forlænge begrænsningerne over for Kommissionen, og dette er i medfør af tiltrædelsestraktaten heller ikke nødvendigt før udgangen af anden fase, dvs. den 30. april 2009.

Kommissionen forventer dog, at medlemsstater, der anmelder en alvorlig forstyrrelse af arbejdsmarkedet eller en risiko herfor, fremsender en fuldstændig begrundelse samt overbevisende data og argumenter. Det defineres ikke i tiltrædelsestraktaten, hvordan en sådan alvorlig forstyrrelse eller risiko kan dokumenteres, hvilket betyder, at det er op til medlemsstaten at fremføre kriterier og argumenter, der godtgør, at der er tale om noget sådant. Kommissionen vil omhyggeligt vurdere de argumenter, som medlemsstaten fremfører i notifikationen. Da forstyrrelser på arbejdsmarkedet er specifikke for det enkelte land, og den overordnede økonomiske situation og udvikling på arbejdsmarkedet varierer fra medlemsstat til medlemsstat, kan Kommissionen ikke komme med klare oplysninger, før den har modtaget notifikationen.

*

* *

Spørgsmål nr. 73 af Zdzisław Zbigniew Podkański (H-0660/08)

Om: Omstrukturering af de polske værfter

Selv om den polske regering havde frist pr. 10. juli 2008 til at supplere sine omstruktureringsplaner for de polske værfter i Gdynia og Stettin, forelagdes der ikke sådanne dokumenter. De hidtidige omstrukturerings- og privatiseringsplaner for værfterne i Gdynia og Stettin forkastedes af Kommissionen med den begrundelse, at følgende betingelser ikke er opfyldt: langsigtet rentabilitet, nedsættelse af produktionskapaciteten, høje investorandele og afkald på yderligere virksomhedsstøtte fra statskassen. Hvis Kommissionen ikke forlænger fristen for indsendelsen af disse dokumenter, betyder det, at værfterne går konkurs. Desuden forlyder det i en internetportal, at en repræsentant for Kommissionen har rådet investorer, der er interesseret i værftet i Stettin, til at vente med at købe, indtil værftet er insolvent.

Hvad er Kommissionens holdning i denne sag?

Svar

Kommissionen har taget hensyn til den fremskredne privatiseringsproces for skibsværfterne i Gdynia og Szczecin og besluttet at udskyde de endelige beslutninger om statsstøtte til disse to værfter til oktober 2008⁽³²⁾. Denne beslutning var baseret på, at den polske regering har pligt til senest den 12. september 2008 at indsende fuldstændige omstruktureringsplaner for disse to værfter og overholde EU's statsstøtteregler. Planerne skal sikre, at virksomhederne, idet de gennemfører en vidtrækkende omstrukturering, genetablerer deres levedygtighed på lang sigt og dermed deres konkurrenceevne på basis af egen indsats og uden statsstøtte. Omstruktureringen skal i vid udstrækning finansieres af de pågældende virksomheder eller investorer og ledsages af en betydelig reduktion af produktionskapaciteten.

De polske myndigheder indsendte nye omstruktureringsplaner den 12. september 2008. Kommissionen er nu i færd med en omhyggelig gennemgang af disse nye planer for at undersøge, om de i betydelig grad vil forbedre situationen og gøre det muligt at betragte statsstøtten som forenelig med fællesmarkedet i

⁽³²⁾ Jf. Pressemeddelelse IP/08/1166

<http://europa.eu/rapid/pressReleasesAction.do?reference=IP/08/1166&format=HTML&aged=0&language=EN&guiLanguage=en>

overensstemmelse med EU's retningslinjer for statsstøtte til redning og omstrukturering af kriseramte virksomheder⁽³³⁾.

Den 20. juni 2008 mødtes Kommissionens tjenestegrene med de polske myndigheder og det norske selskab Ulstein, der havde udtrykt en foreløbig interesse for at købe Szczecin-værftet. Mødet blev afholdt på foranledning af de polske myndigheder og gav den potentielle investor mulighed for at fremlægge sin strategi for omstruktureringen af værftet. Kommissionen kan forsikre det ærede medlem om, at ingen medarbejdere i Kommissionen har rådet investoren til at vente med at købe, til værftet blev insolvent.

*
* *

Spørgsmål nr. 74 af James Nicholson (H-0661/08)

Om: Taskforcen for Nordirland (Task Force for Northern Ireland)

Den 15. april 2008 offentliggjorde taskforcen for Nordirland (Task Force for Northern Ireland (TFNI)) sin rapport vedrørende spørgsmål i forbindelse med regionens adgang til og deltagelse i Fællesskabets politikker og programmer.

Vil Kommissionen gøre rede for, om nogen af henstillingerne i rapporten er blevet vedtaget, eller om rapporten på nogen måde har bidraget positivt til EU-støttens virkning i Nordirland?

Svar

Rapporten fra taskforcen for Nordirland (Northern Ireland Task Force), som Kommissionen vedtog i april 2008⁽³⁴⁾, har til formål at støtte regionens indsats for at styrke konkurrenceevnen og fremme bæredygtig udvikling. Som bidrag til at opfylde disse mål gøres der i rapporten opmærksom på de seks nye investeringsprogrammer for perioden 2007-2013 med et samlet bidrag fra EU på 1,1 mia. EUR. Disse programmer omfatter tredje generation af programmet for fred og forsoning, som kun findes i denne region.

Desuden udvikles der i rapporten en række retningslinjer, som regionen bør følge op på inden for forskellige politiske områder i EU. Nogle af disse retningslinjer var allerede fastlagt før rapportens offentliggørelse eller blev det kort efter. I nogle tilfælde har dette betydet, at Nordirland har kunnet opnå støtte via EU's budget (se rapportens afsnit 4), og i andre tilfælde har Nordirland fået større viden om mulighederne i nye EU-programmer og politiske initiativer i EU.

Myndighederne i Nordirland har påpeget, at de har til hensigt systematisk at afsøge andre muligheder, herunder muligheder, der måske har vist sig efter rapportens offentliggørelse, ved at udvikle en handlingsplan. Kommissionen er bekendt med, at man er ved at lægge sidste hånd på udkastet til denne handlingsplan. Kommissionen har meddelt, at taskforcen vil arbejde tæt sammen med regionen om at gennemføre planen.

Det fremgår af taskforcens rapport, at Nordirland tidligere har haft gode resultater med at deltage i og også haft fordel af forskellige EU-politikker. I lyset af den nye politiske situation i regionen er der – bl.a. med hjælp fra taskforcen – god grund til at tro, at den hidtidige indsats vil blive forbedret i løbet af perioden 2007-2013, som er omfattet af de finansielle rammer.

*
* *

Spørgsmål nr. 75 af Paulo Casaca (H-0664/08)

Om: Støtte fra EU's budget til forherligelse af barnemorderen Samir Kantar

Ifølge forsiden på webstedet i dag (den 24. juli) for "Kham Rehabilitation Centre" (KRC), som er en organisation under Hizbollah, har den person, der allerede for nogle dage siden blev betegnet som "Libanons søn og helt" Samir Kantar, besøgt støttekomiteen for libanesiske fanger og KRC – der tilsyneladende har til huse samme sted – i en aktion, der som logo har Den Europæiske Union med teksten: "Som led i det europæiske initiativ for demokrati og menneskerettigheder, projekt finansieret af Den Europæiske Union og KRC".

⁽³³⁾ Fællesskabets rammebestemmelser for statsstøtte til redning og omstrukturering af kriseramte virksomheder, EUT C 244 af 1.10.2004, s.2.

⁽³⁴⁾ KOM(2008) 186 og SEK (2008) 447/2.

Efter en omfattende korrespondance og efter at have rettet direkte forespørgsler til Kommissionen, ligger jeg nu inde med klare beviser for, at det vigtigste projekt i Libanon, som finansieres af Kommissionen som led i dette initiativ, overhovedet ikke vedrører fremme, men snarere undertrykkelse af demokratiet og menneskerettighederne gennem glorificering af terrorisme og fanatisme. Disse beviser har på ingen måde foranlediget Kommissionen til at skifte mening.

Anser Kommissionen det for legitimt, at de europæiske skatteyderes penge går til forherligelse af den mest afskyelige form for racisme og fanatisme, nemlig forherligelsen af mordet på et barn af alene af den grund, at der var tale om et jødisk barn?

Svar

Delegationen overvåger nøje projektet Kham Rehabilitation Centre (KRC), som finansieres af Kommissionen, og som kommissæren for eksterne forbindelser og den europæiske naboskabspolitik fastslog i et brev af 5. juni 2008 til det ærede medlem, har Kommissionen tillid til projektet, hvor der bl.a. ydes lægelig, social og psykologisk bistand til torturofre. Denne udnyttelse af EU-skatteyderes penge er fuldstændig i tråd med målsætningerne for Det Europæiske Initiativ for Demokrati og Beskyttelse af Menneskerettigheder, som Parlamentet har godkendt. Det ærede medlem har modtaget alle oplysninger om projektet, ikke kun i Kommissionens svar på spørgeskemaet fra Budgetkontroludvalget i forbindelse med decharge-proceduren for 2006, men også i en omfattende korrespondance med kommissæren for administrative anliggender, revision og bekæmpelse af svig, og kommissæren for eksterne forbindelser og den europæiske naboskabspolitik. Desuden har hun tilstillet det ærede medlem midtvejsrapporten om projektets driftsmæssige og finansielle aspekter fra 29. april 2008.

Kommissionen fordømmer alle former for racisme, men gør ikke sin finansielle støtte betinget af, at ikkestatslige organisationer (ngo'er) systematisk skal give udtryk for holdninger, der stemmer overens med EU's eksterne politik. EU støtter netop ytringsfrihed og retten til at have en anden mening, så længe de grundlæggende demokratiske principper ikke krænkes. I denne sag afspejler materialet på KRC's websted den generelle tone i den libanesiske presses dækning af frigivelsen af fanger, og det var faktisk i vid udstrækning baseret på avisartikler.

*
* *

Spørgsmål nr. 76 af Bilyana Ilieva Raeva (H-0667/08)

Om: Standardisering af porte til forskelligt periferiudstyr til GSM-telefoner

Med de seneste års stigning i anvendelsen af mobiltelefoner er deres standarder konstant blevet ændret (endda for modeller af det samme mærke). Dette øger unødvendigt udgifterne til tilbehør.

Hovedårsagen til denne uregelmæssighed er fraværet af en ensartet standard for porte til forskelligt periferiudstyr (opladere, hovedtelefoner, overførselskabler), som gælder for alle typer af GSM-telefoner. Det er klart, at monopolisering af periferiudstyr svækker konkurrencen, der for sin del medfører, at udviklingen af kvalitet tilbageholdes og priserne forøges.

En standardisering af periferiudstyr (f.eks. til USB-format) vil nedsætte omkostningerne og lette de mobile telekommunikationstjenester, forbedre beskyttelsen af forbrugerne og konkurrencen, øge efterspørgslen på mobiltjenester, nedbringe affaldsmængden fra elektronisk udstyr samt spare energi, materialer og ressourcer.

Hvad agter Kommissionen at gøre for at igangsætte den nødvendige procedure for at tilskynde til en harmonisering af kravene til denne sektor i EU samt overbevise alle parterne om, at sådan et initiativ er i almenhedens interesse?

Svar

Kommissionen henviser det ærede medlem til sit svar på skriftlig forespørgsel nr. E-0934/08 af Gyula Hegyi og P-3953/08 af Toine Manders.

*
* *

Spørgsmål nr. 77 af Ryszard Czarnecki (H-0670/08)**Om: Relationerne mellem Georgien og Rusland**

Der er tiltagende spænding mellem Georgien og Rusland. Hvilke foranstaltninger agter Kommissionen at træffe for at normalisere situationen i det sydlige Kaukasus og bremse Ruslands hegemoniske tendenser i denne region?

Svar

Kommissionen deltager fuldt ud inden for rammerne af sin institutionelle kompetence i EU's indsats for at afhjælpe de humanitære og samfundsøkonomiske følger af den nylige konflikt mellem Georgien og Rusland og stabilisere sikkerhedssituationen.

Kommissæren for eksterne anliggender gjorde i sin skrivelse af 11. september 2008 til formændene for hhv. Parlamentets Budgetudvalg og Udenrigsudvalget og til EU's udenrigsministre klart, at Kommissionen hurtigt vil mobilisere en finanspakke på op til 500 mio. EUR for perioden 2008-2010 som hjælp til Georgiens økonomiske genopsving. EU's medlemsstater er blevet bedt om at komme med et tilsvarende bidrag.

I overensstemmelse med Det Europæiske Råds konklusioner har Kommissionen endvidere indledt forberedelserne til en international donorkonference, der skal finde sted til oktober i Bruxelles.

En anden vigtig måde at støtte Georgien på er at fremskynde den økonomiske integration med EU under handlingsplanen for den europæiske naboskabspolitik.

Her vil Kommissionen fremskynde det forberedende arbejde mest muligt, således at man kan indlede forhandlinger med Georgien om en aftale om visumbestemmelser og en tilbagetagelsesaftale samt om en fuldstændig, omfattende frihandelsaftale, når de forskellige betingelser er opfyldt.

Samtidig vil Kommissionen tilskynde Georgien til og støtte landet i at fortsætte reformprocessen inden for demokrati, retsstatsforhold, regeringsførelse og pressefrihed. Fremme af politisk pluralisme og mere effektiv demokratisk kontrol er på lang sigt den bedste måde at varetage Georgiens interesser på.

Med hensyn til Rusland udsendte Kommissionens formand den 26. august, dvs. samme dag som præsident Medvedev udstedte et dekret om anerkendelse af Sydossetien og Abkhasien, en erklæring, hvor han fordømte dette skridt. Den 1. september udsendte Det Europæiske Råd en kraftig, enstemmig fordømmelse af denne anerkendelse. EU's strategi i kølvandet på krisen i Georgien er fastlagt i konklusionerne fra Det Europæiske Råds møde den 1. september. Med hensyn til Kommissionen er forhandlingerne om den nye aftale, der skal erstatte partnerskabs- og samarbejdsaftalen, blevet udskudt, indtil Rusland trækker sine tropper tilbage til stillingen fra før 7. august. Kommissionen deltager endvidere i den omfattende gennemgang af relationerne mellem EU og Rusland, der skal danne baggrund for Rådets udarbejdelse af sine konklusioner inden det næste topmøde med Rusland, der finder sted medio november.

*

* *

Spørgsmål nr. 78 af Margarita Starkevičiūtė (H-0671/08)**Om: Det Europæiske Netværk af Forbrugercentres præstationer**

Der eksisterer 29 europæiske forbrugercentre, som dækker alle medlemsstaterne samt Norge og Island. De har til formål at tilbyde forbrugerne en bred vifte af tjenester. Der mangler imidlertid oplysninger om de europæiske forbrugercentres præstationer og effektiviteten af deres aktiviteter.

Hvem overvåger og analyserer Det Europæiske Netværk af Forbrugercentres præstationer? Vil Kommissionen fremlægge resultaterne af en effektivitetsrevision eller en lignende analyse af dette netværk? Vil Kommissionen angive, hvilket europæisk forbrugercenter der viser de bedste præstationer? Hvor findes der en oversigt over de tjenester, som Det Europæiske Netværk af Forbrugercentre tilbyder, og en beskrivelse af deres bedste praksis?

Svar

Kommissionen er yderst opmærksom på at evaluere aktiviteter, der omfatter finansiering. Da Det Europæiske Netværk af Forbrugercentre blev oprettet i 2005 med sammenslutningen af to særskilte blokke, tog Kommissionen hensyn til anbefalingerne i en uvildig ekstern driftsanalyse.

Før Kommissionen indgår en aftale om tilskud til driften af et forbrugercenter, bedømmer og godkender den ansøgninger fra centrene, som indeholder detaljerede drifts- og finansplaner. Før de endelige udbetalinger vurderer Kommissionen alle aspekter af gennemførelsen af de enkelte arbejdsprogrammer, den fastlægger en resultatkategori for hvert center og videreformidler resultaterne af denne bedømmelse til centrene og de medfinansierende medlemsstater. I 2006, der er den seneste finansieringsperiode, som Kommissionen har afsluttet en bedømmelse for, blev 8 centre betragtet som fortræffelige (AT, DK, FI, FR, IE, LU, PL og SE), 1 som uacceptabelt (MT), 4 som under gennemsnittet (CY, PT, NL og UK) og de resterende 14 som gennemsnitlige (BE, CZ, EE, DE, EL, HU, IC, IT, LV, LT, NO, SK, SI og ES). For 2007 er kun midtvejsevalueringen blevet afsluttet, da finansieringsperioden først udløber i 2008.

For nylig indførte Kommissionen en resultatbaseret bedømmelse af centrene, som kommer til at påvirke de endelige udbetalinger til dem. Kommissionen gennemfører rutinemæssigt effektivitetsrevisioner af centrene.

Kommissionen følger også op på centrenes arbejde ved hjælp af et it-værktøj, som gør det muligt for centrene at samarbejde og registrere alle kontakter med forbrugere. I 2007 registrerede it-værktøjet over 55 000 sådanne kontakter mellem netværket og forbrugere.

Siden etableringen af Det Europæiske Netværk af Forbrugercentre er der kun gennemført to ansøgningsperioder, den tredje forventes afsluttet inden udgangen af 2008. Kommissionen planlægger at foretage en revision af netværket, når der foreligger tilstrækkelige erfaringer. Netværkets årsrapport giver et øjebliksbillede af dets aktiviteter, serviceydelser og god praksis og offentliggøres på Europa-webstedet⁽³⁵⁾.

*
* *

Spørgsmål nr. 79 af Ewa Tomaszewska (H-0673/08)

Om: Nedsættelse af moms på varer til småbørn

Vi har gentagne gange på både plenarmøder og udvalgsmøder i Parlamentet gjort opmærksom på problemer i forbindelse med det demografiske sammenbrud i EU's medlemsstater. Der er blevet nævnt forskellige metoder til at støtte familier, der beslutter at få flere børn. Et af de spørgsmål, som er blevet rejst under disse drøftelser, vedrører behovet for at nedsætte momsen på varer til småbørn: fødevarer, hygiejneverer, beklædning til småbørn osv.

Vil Kommissionen oplyse, om den har overvejet disse forslag, og hvordan den agter at løse dette problem?

Svar

Kommissionen er klar over, at det er nødvendigt at støtte familier, som beslutter at få flere børn.

Med hensyn til meromsætningsafgift (moms) giver den nugældende fællesskabslovgivning⁽³⁶⁾ allerede nu medlemsstaterne mulighed for at nedsætte momsen på fødevarer til konsum (eksklusive alkoholiske drikke), lægemidler og autosæder til børn.

Offentliggørelsen den 5. juli 2007 af Kommissionens meddelelse om andre momssatser end normalsatser for moms⁽³⁷⁾ var indledningen til en bred politisk debat i Rådet, Parlamentet og med andre interessenter om en generel revision af strukturen og anvendelsen af nedsatte momssatser. Denne endnu ikke afsluttede politiske debat handler også om effektiviteten og omkostningseffektiviteten af at nedsætte momsen i henseende til at få opfyldt specifikke politiske målsætninger såsom støtte til familier.

Uden at foregribe konklusionerne på denne debat fremsatte Kommissionen den 7. juli 2008 et forslag⁽³⁸⁾ om ændring af lovgivningen som reaktion på nogle presserende spørgsmål. Forslaget giver medlemsstaterne mulighed for at anvende en nedsat momssats på bleer. Forslaget drøftes i Rådet og kan kun vedtages med enstemmighed.

⁽³⁵⁾ http://ec.europa.eu/consumers/redress_cons/docs/annual_report_ecc_2007.pdf

⁽³⁶⁾ Rådets direktiv 2006/112/EØF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem, EFT L 347.

⁽³⁷⁾ KOM(2007) 380.

⁽³⁸⁾ KOM(2008) 428.

Forslaget af 7. juli 2008 skal opfattes som et første skridt i processen med at gennemgå den nugældende lovgivning om momssatser. En overordnet gennemgang af strukturen og anvendelsen af momssatserne vil ske på et senere tidspunkt, når resultatet af den løbende debat i Rådet, Parlamentet og med de andre interessenter foreligger.

Bidragene fra den offentlige høring om spørgsmålet gennemgås også i Kommissionen i øjeblikket og vil blive drøftet yderligere.

I denne sammenhæng vil man også se nærmere på spørgsmålet om sænkede momssatser på produkter, der er særligt rettet mod små børn.

*
* *

Spørgsmål nr. 80 af Philip Bushill-Matthews (H-0675/08)

Om: Frihandelsaftale mellem EU og Georgien

Under Parlamentets delegationsbesøg i Georgien tidligere denne sommer blev der vedtaget et nyt forslag om hurtigt at indgå en frihandelsaftale mellem EU og Georgien. Er Kommissionen i lyset af de nuværende begivenheder enig i, at en sådan aftale bør indgås hurtigst muligt, og hvilke skridt vil Kommissionen tage for at nå dette mål?

Svar

EU's politik om frihandelsaftaler med lande, der indgår i den europæiske naboskabspolitik (ENP-lande), og som omfatter Georgien, fremgår af Kommissionens to meddelelser om denne politik fra hhv. 2006 og 2007⁽³⁹⁾. I disse meddelelser, som er godkendt af EU's medlemsstater, understreger Kommissionen EU's målsætning om at støtte politiske reformer og økonomisk udvikling i lande, der er omfattet af naboskabspolitikken, ved at styrke deres økonomiske og lovgivningsmæssige forbindelser med EU. Brede og omfattende frihandelsaftaler med disse lande kan være et vigtigt bidrag til den økonomiske integrationsproces. "Brede og omfattende" frihandelsaftaler er frihandelsaftaler, der skaber mulighed for den videst mulige liberalisering af ikke blot handel med varer, men også tjenesteydelser og investeringer, og som samtidig danner grundlag for en bred lovgivningsmæssig overensstemmelse på områder som tekniske standarder, sundheds- og plantesundhedsforanstaltninger, beskyttelse af intellektuel ejendomsret, konkurrence, told osv.

EU's langsigtede målsætning er at indgå brede, omfattende frihandelsaftaler med alle ENP-lande. Det fremgår samtidig klart af Kommissionens meddelelser, at forhandlinger om en frihandelsaftale med et partnerland ikke kan iværksættes, førend der er udarbejdet en grundig økonomisk analyse, og det er dokumenteret, at partneren kan forhandle, gennemføre og opretholde en ambitiøs aftale, som kan føre til en dybtgående liberalisering af samhandelen med EU. Partnerens gennemførelse af handelsbestemmelserne i ENP-handlingsplanen skal betragtes som en forudsætning i forberedelsesprocessen for, at der senere kan indgås en bred og omfattende frihandelsaftale.

For Georgiens vedkommende iværksatte Kommissionen i juli 2007 en uvildig undersøgelse af mulighederne i og den økonomiske indvirkning af en eventuel fremtidig frihandelsaftale mellem EU og Georgien. Undersøgelsen lå klar i maj 2008. Konklusionen er, at Georgien vil få betydelig økonomisk fordel af en bred, omfattende frihandelsaftale med EU, mens en almindelig frihandelsaftale (begrænset til at ophæve de få, resterende toldafgifter i den bilaterale handel med varer) ikke vil få nogen økonomisk betydning. Konklusionen var imidlertid også, at Georgien på nuværende tidspunkt ikke kan gennemføre de reformer, der er nødvendige for at overholde eller endog forhandle en bred, omfattende frihandelsaftale på plads. Særligt har Georgien indtil videre kun gjort meget begrænsede fremskridt med hensyn til at gennemføre de handelsrelaterede, lovgivningsmæssige bestemmelser i sin ENP-handlingsplan, og landet vil i høj grad skulle intensivere indsatsen i den henseende, før der kan indledes forhandlinger om en frihandelsaftale.

I denne situation konkluderede Kommissionen, at tiden endnu ikke var inde til at forberede forhandlingerne om forhandlingsdirektiver for en frihandelsaftale med Georgien. I lyset af de aktuelle begivenheder har Kommissionen bekræftet over for Georgien, at man stadig arbejder hen imod at indgå en bilateral, bred og omfattende frihandelsaftale og at intensivere støtten til Georgien, herunder i form af øget teknisk bistand, således at Georgien kan indgå i forhandlinger om en sådan aftale hurtigst muligt. Det skal bemærkes, at

⁽³⁹⁾ KOM(2006) 726 og KOM(2007) 774.

Georgien som ENP-land har adgang til instrumenter som TAIEX og venskabsbyordningen, der har vist sig at være nyttige og relevante værktøjer, som kan bruges til at løse det afgørende spørgsmål med at tilnærme lovgivningen for de nye EU-medlemsstaters vedkommende.

Det Europæiske Råd sagde i sine konklusioner fra det ekstraordinære møde den 1. september om den aktuelle krise mellem Georgien og Rusland, at Den Europæiske Union også forpligter sig til at oprette tættere forbindelser med Georgien, herunder en aftale om visumlempelse og mulighed for oprettelse af et fuldstændigt, omfattende frihandelsområde, så snart betingelserne er opfyldt.

I overensstemmelse med disse konklusioner vil Kommissionen øge sin støtte til Georgiens bestræbelser på at gennemføre de nødvendige reformer, således at der kan indgås en bred, omfattende frihandelsaftale hurtigst muligt. Kommissionen vil videreføre sin uformelle dialog med myndighederne i Georgien om en fremtidig frihandelsaftale og øge hjælpen til at gennemføre de handelsrelaterede bestemmelser i Georgiens ENP-handlingsplan. Navnlig vil Kommissionen sammen med de georgiske myndigheder søge at iværksætte supplerende, konkrete projekter om teknisk bistand for at håndtere Georgiens mest presserende behov så hurtigt som muligt.

*
* *

Spørgsmål nr. 81 af Bogusław Sonik (H-0678/08)

Om: Told på fødevarer, bl.a. vin med oprindelse i Georgien, der er indført på EU's område

I medfør af Kommissionens forordning (EF) nr. 1810/2004 af 7. september 2004⁽⁴⁰⁾ pålægges der fødevarer, som indføres på EU's område, bl.a. vin, en fælles toldsats. Forordningen omfatter også indførsel med oprindelse i Georgien. Dette land, der er tvunget ud i en situation, som bekymrer hele det internationale samfund, er hårdt ramt økonomisk, hvad der i mange år fremover vil begrænse landets muligheder for udvikling. Kan Kommissionen på denne baggrund oplyse, om det vil være muligt at nedsætte eller ligefrem fuldstændigt afskaffe tolden på Georgiens udførsel af fødevarer, især udførsel af georgisk vin, til EU's medlemsstater?

Svar

EU og Georgien er begge medlem af Verdenshandelsorganisationen (WTO), og i overensstemmelse med dennes bestemmelser indrømmer de hinanden mestbegunstigelsesbehandling (MFN) med hensyn til told på varer. MFN-behandlingen bekræftes også i partnerskabs- og samarbejdsaftalen mellem EU og Georgien. Desuden har Georgien adgang til omfattende individuelle toldpræferencer under den særlige ansporende ordning for bæredygtig udvikling og god regeringsførelse (GSP+), der er indført inden for rammerne af EU's generelle toldpræferenceordning (GSP).

I henhold til WTO's bestemmelser (princippet om ikke-forskelsbehandling) har EU ikke mulighed for at sænke eller ophæve told på udvalgte produkter fra et bestemt tredjeland, f.eks. fødevarer fra Georgien.

Størsteparten af de landbrugsprodukter og fødevarer, som EU importerer fra Georgien – hasselnødder, mineralvand, alkohol, forskellige former for frugt og grønt – er imidlertid omfattet af GSP+-ordningen. Derfor kan der komme ubegrænsede mængder af disse varer fra Georgien ind på de europæiske markeder uden told.

Med hensyn til vin er EU's MFN-importtold, som også gælder for vine fra Georgien, gennemsnitligt meget lav (kun omkring 5 % værditold), og den udgør ikke en reel hindring for importen af georgiske vine til EU. De største hindringer er ikke tolden, men især det forhold, at vine fra Georgien endnu ikke er tilstrækkeligt kendte på EU's marked, og at de europæiske forbrugere endnu ikke har anerkendt deres kvalitet. For at hjælpe Georgien med at løse disse problemer indledte EU og Georgien i juli 2007 forhandlinger om en bilateral aftale om beskyttelse af geografiske betegnelser for landbrugsprodukter og fødevarer. Forhandlingerne er forløbet problemfrit og kan måske afsluttes inden for den nærmeste fremtid. Inden for rammerne af den handelsrelaterede tekniske bistand tilbyder EU endvidere Georgien mulighed for fælles særprojekter, der skal forbedre de georgiske vinproducenters strategier for markedsadgang, distribution og fremstød.

*
* *

⁽⁴⁰⁾ EUT L 327 af 30.10.2004, s. 1.

Spørgsmål nr. 82 af Pedro Guerreiro (H-0681/08)**Om: Ordning for godtgørelse af meromkostninger ved afsætning af visse fiskevarer fra regionerne i den yderste periferi**

På EU's budget for 2008, som er vedtaget af Rådet og Europa-Parlamentet, er der afsat omkring 2 mio. EUR som betalingsbevillinger til ordningen for godtgørelse af meromkostninger ved afsætning af visse fiskevarer fra regionerne Azorerne, Madeira, De Kanariske Øer samt de franske departementer Fransk Guyana og Réunion, hvad der i øvrigt er i overensstemmelse med Europa-Parlamentets beslutning af 26. april 2007.

Kommissionen har gjort gældende, at det ikke er muligt at gennemføre denne forhøjelse, idet den overskrider det beløb, der er fastsat i Rådets forordning (EF) nr. 791/2007⁽⁴¹⁾ af 21. maj 2007.

Hvorfor har Kommissionen ikke besluttet at tilpasse forordningen til de nye beløb, er fastlagt af Rådet og Europa-Parlamentet?

Svar

Rådets forordning (EF) nr. 791/2007 om en ordning for godtgørelse af meromkostninger ved afsætning af visse fiskerivarer fra fjernområderne finder anvendelse på perioden 2007 til 2013, og vi befinder os derfor i denne godtgørelsesordnings andet år. Denne korte periode er for kort til, at vi kan foretage en fyldestgørende vurdering af ordningen. Desuden har Kommissionen endnu ikke modtaget alle rapporter om godtgørelsen fra de berørte medlemsstater. Ifølge forordningens artikel 8, stk. 1, skal rapporterne indsendes til Kommissionen senest den 30. juni hvert år. I lyset af ovenstående finder Kommissionen, at det vil være for tidligt at stille ændringsforslag til forordning (EF) nr. 791/2007 her kun et år efter dens vedtagelse.

Med hensyn til de udgifter, der er afholdt inden for forordningens rammer, vil Kommissionen ændre beslutning C(2008)1858 af 19. maj 2008 for at få dækket den resterende godtgørelse for perioden 2003-2006 under forordning (EF) nr. 2328/2003 samt det samlede godtgørelsesbeløb for 2007 og 2008 under forordning (EF) nr. 791/2007. De beløb, der er angivet i projektændringerne, andrager i alt 36 828 013 EUR svarende til den resterende godtgørelse for perioden 2003-2006 (6 834 477 EUR), det samlede godtgørelsesbeløb for 2007 (14 996 768 EUR) og det samlede godtgørelsesbeløb for 2008 (14 996 768 EUR). Det samlede beløb vil blive afholdt over budgetkonto 11.020301 på betingelse af, at der overføres de nødvendige bevillinger til denne budgetkonto.

*
* *

Spørgsmål nr. 83 af Konstantinos Droutsas (H-0682/08)**Om: Miljøkatastrofe i Koronia-søen i Grækenland**

Koronia-søen i præfekturet Thessaloniki, der er et af de vigtigste vådområder i Grækenland og er beskyttet af Ramsar-konventionen og Natura 2000, er blevet til en farlig sump uden fisk, i hvilken tusindvis af fugle er døde, hvilket er et tydeligt tegn på den manglende handling fra regeringens og de lokale myndigheders side over for behovet for at redde søen. Ifølge ekspertudtalelser og -undersøgelser er denne miljøforbrydelse, der har indvirkninger på økosystemet og det socioøkonomiske liv i området, forårsaget af spildevandet fra fabrikker i regionen og affaldet fra byerne, som i årtier har forurenet søen som følge af, at den biologiske rensning ikke har fungeret, og at man ikke har ændret den måde, afgrøderne vandes på. Manglen på målrettet politisk handling og beskyttelse af vandressourcerne har ført til den nuværende situation.

Agter Kommissionen at intervenere for at redde Koronia-søen samt undersøge, hvad der er blevet af de millioner af euro, der angiveligt er blevet brugt for at redde søen?

Svar

Kommissionen har allerede på eget initiativ iværksat en undersøgelse af, om EU's miljølovgivning overholdes i forbindelse med beskyttelsen og bevaringen af Koronia-søen. Kommissionen har således særligt stillet spørgsmål til de græske myndigheder angående overholdelse af bestemmelserne i direktiv 92/43/EØF⁽⁴²⁾

(41) EUT L 176 af 6.7.2007, s. 1.

(42) EFT L 206 af 22.7.1992.

om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter og 2006/11/EF⁽⁴³⁾ om forurening, der er forårsaget af udledning af visse farlige stoffer i Fællesskabets vandmiljø. Kommissionen gennemgår oplysningerne fra de græske myndigheder og vil træffe de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at Fællesskabets lovgivning anvendes korrekt.

Vedrørende målrettede foranstaltninger for at redde søen godkendte Kommissionen i 2005 et projekt, som de græske myndigheder havde ansøgt om støtte til under Samhørighedsfonden, miljøafsnittet (CCI:2005 GR 16 C PE 006 af 19.12.2005). Projektet om genetablering af Koronia-søen i Thessaloniki blev omhyggeligt gennemgået af de kompetente tjenestegrene og miljøministeriet, og der blev udarbejdet en miljøindvirkningsvurdering i overensstemmelse med direktiv 85/337/EØF. Projektet, hvortil de samlede omkostninger udgjorde 26,91 mio. EUR med 20,18 mio. EUR i EU-støtte, omfattede oprettelse og indretning af et vådområde, forbedring af søens hydrologiske karakteristika og særlige rensningsområder for forbehandlet flydende spildevand fra områdets industrianlæg. På grund af tekniske og administrative vanskeligheder fulgte projektet imidlertid ikke tidsplanen, og de græske myndigheder har ikke rapporteret om væsentlige fremskridt. Kommissionen har derfor ikke foretaget udbetalinger til dato (24. september 2008). Den seneste tilladte dato for støtteberettigede udgifter er 31. december 2008.

*
* *

Spørgsmål nr. 84 af Ivo Belet (H-0685/08)

Om: Markforsøg med genmanipulerede popler

Popler anvendes i stigende grad som vedvarende energikilde. Ved hjælp af genmanipulation kan man udvinde mere ethanol af træet i forædlede popler. Denne bioethanol anvendes til produktion af anden generations biobrændstoffer.

Den videnskabelige forskning omkring genmanipulerede popler udgør dermed et eksempel på innovationspolitikken i Fællesskabet. Ud fra denne synsvinkel passer den ind i den bredere Lissabonstrategi.

For yderligere at finpudse og optimere teknikken omkring disse genmanipulerede popler er det nødvendigt, at der udføres markforsøg med disse træer. Der fremføres dog undertiden stærk kritik af disse markforsøg, fordi man bl.a. frygter, at disse træer spreder sig, hvilket vil få uheldige konsekvenser. Bl.a. det belgiske biosikkerhedsråd har dog udtalt sig relativt positivt om markforsøgene.

Hvad er Kommissionens holdning til, at der gennemføres et sådant markforsøg, og til teknikken omkring udvinding af ethanol af genetisk forædlede popler?

Svar

Markforsøg med genmanipulation, herunder genmanipulerede træer, udføres i overensstemmelse med bestemmelserne i del B (artikel 6-11) i direktiv 2001/18/EF⁽⁴⁴⁾. Formålet med markforsøg er at tilvejebringe afgørende informationer om de miljømæssige følger af genmodifikationen og dens karakteristika i forhold til traditionelle plantesorter. Når der ansøges om tilladelse under del B i direktiv 2001/18/EF, skal ansøgningen indeholde detaljerede oplysninger om genmanipulationen, forsøget og især om miljørisici og de dertil svarende forvaltningsmekanismer. Den kompetente myndighed bedømmer ansøgningen, og gives der tilladelse til udsætning, kan der også specificeres andre forvaltningsforanstaltninger. I henhold til artikel 6, stk. 9, i direktiv 2001/18 skal medlemsstaterne sikre, at materiale, der er et resultat af genmanipulation under en del B-tilladelse, ikke kommer på markedet.

Imellem 1991 og 2008 godkendte de nationale kompetente myndigheder i EU 20 tilsigtede udsætninger af genmanipulerede popler i markforsøg. Fire af disse forsøg blev gennemført i EU efter 2002, hvor direktiv 2001/18/EF trådte i kraft. Et af forsøgene gennemføres nu i Frankrig og vedrører en vurdering af mulighederne for produktion af biobrændstoffer. Formålet med forsøget er desuden at indsamle data om biologisk mangfoldighed. Vi er gjort bekendt med, at der endnu ikke er truffet en endelig beslutning om det seneste forslag om markforsøg, der omfatter en genmodificeret poppel.

⁽⁴³⁾ EUT L 64 af 4.3.2006, s. 52.

⁽⁴⁴⁾ EFT L 106 af 17.4.2001, s. 1-39.

Kommissionen har ikke modtaget andre oplysninger vedrørende kritik af eller potentielle problemer med spredning af genmodificerede træer uden for de fastlagte forsøgsområder

I princippet kan ethanol fra træbiomasse bidrage til EU's mål for begrænsning af klimaændringer. Der er behov for yderligere forskning for at forbedre effektiviteten af produktionen af sådanne andengenerationsbiobrændstoffer. Bioteknologi er en af flere måder at bidrage til denne proces på, forudsat at de deraf resulterende produkter er sikre for miljø og mennesker. Markforsøg er en nødvendig forudsætning for en potentiel fremtidig godkendelse af disse produkter til kommerciel dyrkning.

*

* *

Spørgsmål nr. 85 af Zsolt László Becsey (H-0687/08)

Om: Situationen for EU's æbleproducenter og kvalitetskriterier for koncenterater

Hvilke særlige hensyn ligger til grund for EU's beslutning om at tilgodese importører frem for medlemsstaternes egne æbleproducenter, medens USA beskytter sine egne producenter gennem en antidumpingafgift på 51,74 % i overensstemmelse med føderalt dekret 65 FR 35 606 og 70 FR 22 694 og således begrænser USA's import af koncentreret æblesaft fra Kina? Finder Kommissionen det acceptabelt, at europæiske forarbejdningsevirsomheder kunstigt (med citronsafte) forbedrer koncentreret æblesaft med lavt syreindhold, der importeres til EU (fra f.eks. Kina), i stedet for som tidligere at bruge polske, ungarske, østrigske, italienske, rumænske, spanske eller portugisiske æbler med en høj naturlig surhedsgrad, jf. Rådets direktiv 2001/112/EF⁽⁴⁵⁾?

Svar

USA's antidumpingafgift er en ad hoc-foranstaltning mod unfair handel og ikke led i den generelle politik med præferencer til nationale leverandører.

Skønt afgiften i USA over for Kina er 51,74 % (antidumpingafgift), gælder denne sats kun for ganske få kinesiske virksomheder. En række kinesiske eksportører indbragte i øvrigt de amerikanske foranstaltninger for domstolene og fik deres afgifter nedsat eller helt ophævet i begyndelsen af 2004, hvorfor USA skulle tilbagebetale de afholdte afgifter med renter. I praksis er der ingen told på import af kinesisk æblesaft til USA (den amerikanske mestbegunstigelsesafgift), mens der i EU er en afgift på 25,5 % (under den generelle toldpræferenceordning)⁽⁴⁶⁾ på import af den største kategori af kinesisk æblesaft (koncentreret saft).

Den nuværende situation med lave priser ser ud til at skyldes et fald i efterspørgslen og ikke et for stort udbud i 2007/08 (lav import og lav EU-produktion). En antidumpingafgift eller enhver anden begrænsning af handelen er derfor ikke økonomisk berettiget. Vedrørende brugen af citronsafte til at regulere syresmagen i navnlig koncentreret frugtsaft er dette tilladt i medfør af direktiv 2001/112/EF.

*

* *

Spørgsmål nr. 86 af David Martin (H-0689/08)

Om: ØPA med Cariforum – ophævelse af forordning

Kan Kommissionen under henvisning til udtalelse fra førstesekretæren for Kommissionens kontor i Jamaica som rapporteret i Jamaica Gleaner den 29. august bekræfte, at den forordning, der gælder for Cariforum-landenes præferenceadgang til EU-markedet, ikke vil udløbe, men at der kræves en afgørelse fra Rådet, før forordningen kan ophæves?

Svar

Kommissionen kan bekræfte, at der ikke er fastsat nogen udløbsdato for Rådets forordning (EF) nr. 1528/2007⁽⁴⁷⁾, og at den kun kan ophæves med en afgørelse fra Rådet.

⁽⁴⁵⁾ EFT L 10 af 12.1.2002, s. 58.

⁽⁴⁶⁾ I henhold til GSP+-ordningen anvender Kommissionen en generel nedsættelse på 3,5 procentpoint for mestbegunstigelsestolden (den specifikke told er uændret). Kina er med i denne ordning. Det betyder, at Kina kan eksportere koncentreret æblesaft (den kategori af æblesaft med den største omsætning) til en værditold på 25,5 %.

⁽⁴⁷⁾ EUT L 348 af 31.12.2007.

*
* *

Spørgsmål nr. 87 af Johan Van Hecke (H-0690/08)**Om: EU-nedskæringer i bananafgifter**

Bananproducenterne i AVS-landene er bekymrede over, at de latinamerikanske bananproducenter forsøger at opnå nedskæringer i Den Europæiske Unions importafgifter for deres frugt. Ecuador, som er verdens førende bananeksportør, ønsker at genoptage forhandlinger med EU i oktober. Den bananaftale, der er på bordet, skal nedskære EU's importafgifter på 176 EUR (140 pund) pr. ton bananer til 114 EUR i 2016.

AVS-landenes bananproducenter frygter at blive presset ud af det europæiske marked, hvis EU's afgifter sænkes. De latinamerikanske bananer er ikke egentlig billigere, for de modtager statsstøtte. Selv om AVS-landene kun producerer 0,9 mio. tons af de 17 mio. tons bananer, der sælges på verdensmarkedet, er de lokale økonomier afhængige af bananeksporten, for så vidt angår indkomster og arbejdspladser.

Tager Kommissionen AVS-landenes bekymringer alvorligt, og vil der blive taget hensyn til dem under forhandlingerne med Ecuador og ved andre fremtidige forhandlinger om bananafgifter?

Svar

EU's importordning for bananer har i mange år været et vanskeligt område med mange aspekter såsom indbringelser af sager for Verdenshandelsorganisationen (WTO), Fællesskabets forhandlinger om associeringsaftaler med lande i Latinamerika, økonomiske partnerskabsaftaler med AVS-lande (lande i Afrika, Vestindien og Stillehavsområdet), Doha-udviklingsdagsordenen og ikke mindst EU-medlemsstaternes interesser.

Med sammenbruddet af WTO's ministermøde i Geneve i juli 2008 har vi mistet en mulighed for at finde en løsning på de langvarige uoverensstemmelser om bananer. Kommissionens mål med forhandlingerne, der blev gennemført ved WTO's generaldirektørs mellemkomst, var at sikre en afbalanceret løsning, hvor der tages hensyn til alle parter interesser og bekymringer, også AVS-landenes.

Kommissionen er helt klar over bananers betydning for bananeksporterende AVS-lande og for visse latinamerikanske lande. Den vil fortsætte med indgående høringer om sagen med alle berørte parter.

*
* *

Spørgsmål nr. 88 af Athanasios Pafilis (H-0695/08)**Om: Millenniummålene**

Remedios Garcia Albert, der er kendt for sin deltagelse i solidaritetsbevægelser med de latinamerikanske folk, blev i juli anholdt i Spanien og anklaget for "samarbejde med en væbnet bande", dvs. FARC – EP, og hun blev derefter midlertidigt løsladt på visse restriktive betingelser. Anholdelsen og anklagerne bygger på den europæiske "antiterrorlovgivning" under påberåbelse af formodede data fra den computer, der havde tilhørt FARC – EP's leder Raul Reyes, der blev myrdet af den colombianske hær. Der er tale om et komplot mod den spanske frihedskæmper, som har til formål at bagvaske og kriminalisere de folkelige bevægelser, den internationale solidaritet og terroriseringen af befolkningerne.

Fordømmer Kommissionen denne "heksejagt", der er brudt ud imod personer og organisationer i "terrorbekæmpelsens" navn i Europa? Agter Kommissionen at anerkende FARC – EP som krigsførende part og slette den af "den sorte liste" over terrororganisationer samt afskaffe denne liste i det hele taget?

Svar

I overensstemmelse med Rådets fælles holdning 2001/931/FUSP og Rådets forordning (EF) nr. 2580/2001 opførte Rådet i juni 2002 Fuerzas armadas revolucionarias de Colombia (FARC eller Colombias væbnede revolutionære styrker) på EU's liste over terrorister, og denne beslutning er blevet bekræftet mange gange siden, senest den 15. juli 2008. Den person, som nævnes i forespørgslen, er ikke opført på listen.

Ifølge forordningen fastfryses midler og økonomiske ressourcer for de anførte grupper, enheder og enkeltpersoner. Den indeholder også et forbud mod, at personer, der er omfattet af EU's jurisdiktion, direkte eller indirekte stiller midler og økonomiske ressourcer til rådighed for sådanne grupper, enheder og

enkeltpersoner. Hvis der er tilstrækkelig mange tegn på, at dette forbud overtrædes, skal de nationale myndigheder træffe de relevante foranstaltninger for at håndhæve loven.

EU's terroristliste offentliggøres i EUT. Rådet meddeler begrundelsen for sin beslutning til den pågældende gruppe, enhed og enkeltperson uden at offentliggøre dem. I medfør af artikel 2, stk. 3, i forordning (EF) nr. 2580/2001 er det Rådets ansvar at tage sin beslutning om FARC op til fornyet overvejelse, hvis der skulle indtræffe væsentlige ændringer i forholdene.

Det er alment kendt, at FARC har begået kriminelle handlinger, bl.a. gidseltagning, en forbrydelse, der indgår i EU's definition af "terrorhandling". Omkring 700 holdes stadig som fanger, også efter den nylige frigivelse af Ingrid Betancourt og 14 andre fanger. De har også begået andre overtrædelser af menneskerettighederne og international humanitær lovgivning såsom at rekruttere mindreårige og udlægge landminer. Disse aktiviteter er ikke ophørt og kan under ingen omstændigheder betegnes som acceptable politiske handlinger udført af en modstandsbevægelse eller et parti.

*
* *

Spørgsmål nr. 89 af Jana Hybášková (H-0698/08)

Om: Forbud mod fremme af feminisme i et udbud fra Den Tjekkiske Republiks ministerium for beskæftigelse og sociale anliggender vedrørende midler fra Den Europæiske Socialfond

Inden for rammerne af det operationelle program om menneskelige ressourcer og beskæftigelse har Den Tjekkiske Republiks ministerium for beskæftigelse og sociale anliggender offentliggjort udbud nr. 26, som indkalder forslag til projekter under støtteordning 3.4. om lige muligheder for kvinder og mænd på arbejdsmarkedet og forening af arbejds- og familieliv. Til udbuddet er der knyttet følgende meddelelse: "Projekterne må ikke være af politisk karakter, og de må ikke bidrage til fremme af politiske eller ideologiske mål, herunder ideologierne feminisme og maskulinitet."

Er sådan en betingelse ikke i modstrid med reglerne for tildeling af midler fra Den Europæiske Socialfond? Har de tjekkiske myndigheder beføjelser til at fastsætte en sådan restriktiv betingelse vedrørende Den Europæiske Socialfond? I bekræftende fald, er denne betingelse ikke formuleret for stramt? Er den ikke i modstrid med proportionalitetsprincippet eller ligefrem diskriminerende?

Feminisme er ikke en radikal ideologi, men en legitim samfundsmæssig holdning. De bevægelser og organisationer, der arbejder uden gevinst for øje og deler denne holdning, er endvidere de vigtigste ledere og udviklere af projekter, som gør det muligt at skabe lige muligheder for kvinder og mænd. Der er risiko for, at denne restriktivt formulerede betingelse vil fungere som påskud for, at disse ansøgere på forhånd udelukkes.

Svar

Forslagsindkaldelser i Den Tjekkiske Republik og de detaljerede betingelser, der gælder for dem, udarbejdes af den kompetente myndighed (i dette tilfælde det tjekkiske arbejds- og socialministerium). Kommissionen deltager ikke på nogen måde i denne proces, da medlemsstaten er eneansvarlig for udvælgelsesproceduren.

Det forhold, at den forslagsindkaldelse, som det ærede medlem omtaler, indeholder en bestemmelse om, at indsendte projekter ikke må fremme ideologierne feminisme og maskulinitet, strider ikke mod programmeringsdokumentet eller den relevante lovgivning for Den Europæiske Socialfond (ESF). En sådan bestemmelse er rent faktisk overflødig, da støtte til feminisme eller maskulinitet som sådan (uanset hvordan de defineres) ikke er en af ESF's støtteberettigede aktiviteter, som disse er defineret i ESF-forordningen⁽⁴⁸⁾.

Betingelsen i forslagsindkaldelsen kan fuldt lovligt gælde for den indsendte type projekter og de pågældende aktiviteter, men ikke for den organisation, der gennemfører projektet. En feminismeorienteret organisation kan indsende et projekt under forslagsindkaldelsen og kan ikke udelukkes, alene fordi den er feminismeorienteret.

*
* *

⁽⁴⁸⁾ Forordning (EF) nr. 1081/2006.

Spørgsmål nr. 90 af Georgios Toussas (H-0699/08)**Om: Liberaliseringen af cabotage og den deraf følgende enorme stigning i redernes fortjenester**

Cabotageselskabernes redere udnytter også i år den antifolkelige forordning (EØF) nr. 3577/92⁽⁴⁹⁾ om anvendelse af princippet om fri udveksling af tjenesteydelser inden for søtransport i medlemsstaterne (cabotagesejlads), og efter turistsæsonens udløb lægger de skibe op og afskediger hundreder af arbejdere, hvorved arbejdstagerne og indbyggerne på øerne kommer til at stå over for endnu alvorligere problemer. Efter at have fået enorme fortjenester som følge af den eksplosive stigning i billetpriserne og fragtpriserne, hvortil kommer de rundhåndede statstilskud på de marginale ruter, altså et beløb på over 225 000 000 EUR de sidste otte år, lægger skibsrederne nu skibe op, hvorved tusindvis af indbyggere på øerne, især de afsidesliggende øer, isoleres. Samtidig har skibsrederne den frækhed gennem kontrollerede ngo'er at kræve yderligere statstilskud.

Mener Kommissionen, at forordning 3577/92 bør afskaffes? Hvilke foranstaltninger foreslår Kommissionen truffet for at sikre stabil og varig beskæftigelse til søfolkene samt på tilstrækkelig vis opfylde alle øernes kommunikationsbehov hele året rundt med sikre og moderne skibe og billige billetter?

Svar

Cabotageforordningen⁽⁵⁰⁾ har liberaliseret søtransporten, samtidig med at den respekterer behovet for offentlig transport til/fra øer og overlader det til medlemsstaterne at vælge, om og i hvilket omfang der skal ydes en offentlig tjeneste. Ifølge principperne og bestemmelserne i fællesskabslovgivningen om kompensation for offentlig tjeneste kan kompensationen ikke være højere, end hvad der er nødvendigt for at dække omkostningerne til offentlig tjeneste, idet der skal tages hensyn til den erhvervsdrivendes indtægter og en rimelig fortjeneste.

På denne baggrund kan Kommissionen ikke se, at der skulle være nogen forbindelse mellem den påståede praksis hos de skibsredere, som det ærede medlem omtaler, og cabotageforordningen. Den pågældende praksis – hvis den dokumenteres – er snarere et brud på end en gennemførelse af forordningen, som Kommissionen ikke forventer at ophæve.

På grund af den store koncentration af europæiske søfarende i den interne søtransport i Fællesskabet og det deraf følgende behov for at fremme beskæftigelsen og forebygge potentielle mangelsituationer på dette område, har Kommissionens tjenestegrene iværksat en omfattende undersøgelse af denne sektor⁽⁵¹⁾. Undersøgelsen skal navnlig give et overblik over de økonomiske og sociale aspekter af sektoren og vil danne grundlag for overvejelser om eventuelle fremtidige aktiviteter for at fremme beskæftigelsen på området.

Som nævnt ovenfor har de nationale myndigheder ifølge cabotageforordningen ansvaret for omfanget og kvaliteten af den offentlige tjeneste.

*
* *

Spørgsmål nr. 91 af Proinsias De Rossa (H-0701/08)**Om: Ekstraordinær overførsel**

Hvilke skridt har Kommissionen taget med henblik på at gennemføre alle henstillingerne til Kommissionen i Europa-Parlamentets beslutning af 14. februar 2007 om CIA's påståede brug af europæiske lande ved transport og ulovlig tilbageholdelse af fanger (P6_TA(2007)0032) og navnlig punkt 193, hvori Kommissionen blev opfordret til at "foretage en evaluering af al antiterrorlovgivning i medlemsstaterne og af såvel formelle som uformelle ordninger mellem medlemsstaters og tredjelandes efterretningstjenester ud fra en menneskerettighedssynsvinkel, til at revidere lovgivningen på punkter, hvor internationale eller europæiske menneskerettighedsorganer mener, at den kan føre til krænkelse af menneskerettighederne, og til at fremsætte forslag til tiltag med henblik på at undgå gentagelser af de forhold, der falder ind under det midlertidige udvalgs mandat"?

⁽⁴⁹⁾ EUT L 364 af 12.12.1992, s.7.

⁽⁵⁰⁾ Rådets forordning (EF) nr. 3577/92 af 7. december 1992 om anvendelse af princippet om fri udveksling af tjenesteydelser inden for søtransport i medlemsstaterne (cabotagesejlads), EFT L 364 af 12.12.1992.

⁽⁵¹⁾ Forventes fremlagt inden årets udgang.

Svar

Kommissionen lægger stor vægt på beslutningen af 14. februar 2007 om CIA's påståede brug af europæiske lande ved transport og ulovlig tilbageholdelse af fanger (P6_TA(2007)0032) og på henstillingerne i den.

Kommissionen har taget en række initiativer på baggrund af Parlamentets beslutning. Som det fremgår af Kommissionens svar på den skriftlige forespørgsel nr. P-2601/08, har den sendt breve til de polske og rumænske myndigheder, hvor den erindrer om deres pligt til grundigt at undersøge påstandene om, at der skulle findes hemmelige fængsels- og forvaringsfaciliteter i deres lande. Den 5. august 2008 meddelte de polske myndigheder Kommissionen, at de havde iværksat en efterforskning. Den 24. juni 2008 fremsendte de rumænske myndigheder rapporten fra det rumænske senats undersøgelsesudvalg. Kommissionen er i kontakt med de rumænske myndigheder for at få yderligere afklaringer og redegørelser.

Med hensyn til lufttrafik vedtog Kommissionen i januar 2008 en meddelelse med titlen "En dagsorden for en bæredygtig fremtid for almen- og forretningsflyvning", hvor den afgrænser "civilt luftfartøj" og "statsluftfartøj" med direkte henvisning til Parlamentets beslutning af 14. februar 2007. Vedrørende flyvekontrol træder Kommissionens gennemførelsesbestemmelser for det fælles europæiske luftrum om fastsættelse af fælles krav til flyveplanlægning i kraft 1. januar 2009. De vil udgøre et supplerende redskab til overvågning af den faktiske lufttrafik i europæisk luftrum og tilvejebringe løsninger på situationer, hvor fly, der benytter det europæiske luftrum, opererer uden flyveplaner.

Med hensyn til det ærede medlems specifikke spørgsmål om evaluering af antiterrorlovgivning er Kommissionen i færd med at udarbejde en generel evaluering af situationen i medlemsstaterne med hensyn til strafferet, forvaltningsret/procesret og grundlæggende rettigheder i relation til terrorbekæmpelse. Kommissionen udsendte derfor den 18. december 2007 et spørgeskema til alle medlemsstater⁽⁵²⁾. Kommissionen har modtaget svar fra alle medlemsstaterne og er nu i gang med at analysere svarene.

*

* *

(52) Dette spørgeskema findes på webstedet for Generaldirektoratet for Retfærdighed, Frihed og Sikkerhed:
http://ec.europa.eu/justice_home/fsj/terrorism/fsj_terrorism_intro_en.htm